videbit me hõ et viuet. ait dñs moyſi. hic eſt
vent⁹ roꝛis flãs ĩ medio foꝛnacis babylõice.
q̃ ẽ coꝛ nr̃m ſue nature deſtitute derelictum.
Nã coꝛ ip̃ꝫ q̃ cliban⁹ ignis ſucceſus ¶Quã
to putas op⁹ ẽ ſilẽtio. quãta pace. quãta ſere
nitate / vt audiat vox ſpõſi ĩ abſcondito cubi
culi cũ ſpõſa int⁹ introꝛſũ valde. cũ ſummo
ſilẽtio. ſol⁹ cũ ſola delectat. nec admittit alie
nos. Sil̃r ꝛ ſponſa ſecretũ captat nũc ĩ foꝛa
mib⁹ petre. ĩ cauerna macerie. nunc in mõte
mirrhe aut colle thurꝭ. nũc ſup̱ montes aro/
matũ. vñ cũ q̃ſiſſet dilect⁹. q̃ habitas ĩ hoꝛtꝭ
amici auſculta. Fac me audire vocẽ tuã. ve/
recũda de p̃ñtia amicoꝝ. interlinearꝭ. Fuge
dilecte mi. nõ q̄ eo vellet carere. ſꝫ hr̃e ſolita/
riũ. Et vbi: Certe ſup̱ mõtes aromatũ q̃ ſũt
mõtes etni a q̃b⁹ de⁹ mirabil̃r illumĩat. Pa
ſcit ĩ ill̃ ꝛ q̃eſcit. vñ turbati ſũt oẽs ĩſipiẽtes
coꝛde. Claret ſubinde q̃d ſit obſcuriſſimũ il
lud qḋ ẽ ſup̱manifeſtiſſimũ. h̃ ẽ ip̃e de⁹. Cõ
ſtat aũt illḋ p̃hice traditiõi. q̄ mãifeſtiſſima
nature / ſic̃ de⁹ ꝛ intelligẽtie / ſũt occultiſſima
nob̃. Ueritas ẽ q̄ p̃hia nõ ꝯſiderauit aut cõ
ceſſit reuelatões deſup̱ a p̃re luminũ q̃les po
nit. ꝛ ĩ q̃b⁹ q̃ſi ſol̃ innitit ſpũs xp̃ian⁹. Uolu
it de⁹ efferre nos ad ſup̱naturalẽ ꝛ etnã vitã.
Dedit ꝓpterea legẽ ꝛ ſacr̃a ſua ſup̱ naturaꝫ.
Ita vt vita xp̃iani mag̃ pẽdeat a miracul̃ q̃ꝫ
natura. Militat h̃ ꝯtra curioſitatẽ oĩm na/
turalia ſcrutãtiũ. vl̃ et eis ĩ viuẽdo pẽdẽtiũ.
ſic aſtrologoꝝ nõnulli ſũt ꝛ medicoꝝ ꝛ alioꝝ
p̱ prudẽtiã ſuã regere rẽpublicã exiſtimãtiũ.
q̃les oẽs deducit ĩ ſtultũ finẽ crebro deus. vt
ſciãt q꞉ dñs ipſe ẽ de⁹. q̃ regna mutat et tp̃a.
Perſpicuũ deniq̧ fit / q̃ꝫ alta ſis mẽte ꝯtem/
plata ꝟgo btã. tu ſup̱ oẽs illuminatrix ꝛ illu
minata. cũ decurſu mũdi labẽtis p̱egrinatio
nis hoĩm / ſub ſtabili dei prouidentia ꝓſpici
ens / cecinisti. Diſp̱ſit ſup̱bos mente coꝛdis
ſui. ꝯfirmãs p̱ id qḋ ſequit. Depoſuit poten
tes de ſede. ꝛ exaltauit humiles.

Sequitur tractatuſ

octauus p̱ didragma ſeu dialogũ p̱titiones
habens q̃ttuoꝛ. Prima ḋ depoſitione p̱ im/
pulſus demonioꝛũ. p̱ notulas. xliiij.

Notula prima

y Epoſuit potẽtes de ſede ¶Di
ſcipulus Gloriat pſaltes nr̃a
d cui⁹ dñs humilitateꝫ reſpexit.
gl̃iat ĩ humiliũ collaudatõe ſil̃
ꝛ exaltatõe. Exabundãtia em̃

coꝛdis hũiliati loquit. legerat q̄ magna po
tẽtia dei ſoli⁹ ꝛ ab hũilib⁹ honoꝛat. Propte/
rea magnificat dñm cũ exultatõe ſpũs. q꞉ ſi
bi hũili fecit magna q̃ potẽs ẽ. q꞉ miſcdia ei⁹
a ꝓgenie ĩ progenies timẽtib⁹ eũ. ꝛ q̃ ſunt ti/
mẽtes deũ ſi nõ hũiles: Quo ꝯtra ſi ab hũi
lib⁹ honoꝛat ꝛ timet deus. ꝯſeq̃ns ẽ vt deſpi
ciat a ſup̱bis. Quid p̃terea ſup̱eſt / niſi vt de/
ſpiciẽtes ſup̱bi diſp̱gant ꝛ a ſede deponãt. q̃
ſibiip̃ſis nõ dño potẽtes eẽ volũt: Sed hꝫ
queſtionẽ. Qui ſũt hi potẽtes: ¶Magiſter.
Uolo pri⁹ agnoſcas q̃nta ſubtilitate nota
tur ĩ hac pſalterij coꝛdula duplex impulſus
Un⁹ ĩ deoꝛſũ. Depoſuit. i. deoꝛſũ poſuit. et
depulit. Alt ſurſũ euehit ꝛ trahit ꝛ ĩpellit et
exaltauit hũiles. Cõſonãtia m̃ltiplex ſup̱ h̃
impulſu duplici ſuppetit. Uno deoꝛſũ ꝛ ma
lo. ſurſuꝫ altero ꝛ bono. Audi de malo. Im
pulſus euerſus ſũ vt caderẽ. ꝛ iteꝝ. Expulſi
ſũt nec potuerũt ſtare. De helya ꝟo dicebãt
filij ꝓphetaꝝ. Ne foꝛte tulerit eũ ſpũs dñi. et
ꝓiecerit eũ ĩ vnũ montiũ vel ĩ vnã valliuꝫ. et
de xp̃o ſcribit Marc⁹. q̄ expulit euꝫ ſpũs ĩ
deſertuꝫ. Un⁹ eñ ĩpulſus viguit añ pctm̃. q̃
ſpũs intellectual̃ ferret ĩ deũ. nõ violent / ſed
vltroneo voluntatꝭ amoꝛe. Sic trahi pete/
bat q̃ dicebat. Trahe me p⁹ te. Et xp̃s. Ne/
mo põt ad me venire niſi pr̃ q̃ me miſit traxe
rit eũ. ¶Peccauit lucifer. oꝛt⁹ ẽ alter ĩpulſus
vſq̧ ad abyſſũ. Uñ dict⁹ ẽ diabol⁹ q̃ſi deoꝛ/
ſum fluẽs. Seducti ſunt et ſeductoꝛẽ imita
tati ſunt p̃mi parentes ĩ peccãdo. fact⁹ ẽ par
impulſus ĩ cadendo. nec poterãt ſtare ꝓpria
ꝟtute. Sed dñs fecit potẽtiã ſuã ĩ bꝛachio
ſuo. Ipſe miſertus ẽ ꝛ fecit hũiles vt exalta/
rent fierẽtq̧ ſublimes. ¶Diſcipulus. Ue Z
ve pctõrib⁹ ab impulſu male q̃ſito q̃ ſunt hic
potẽtes. q̃s maria p̃intellerit. An demones
iſti: ¶Mgr̃ Loquit ad Iob dñs ḋ diabo/
lo ſub metaphoꝛa behemoth. q̄ nõ eſt pote/
ſtas ſup̱ terrã q̃ ei poſſit ꝯpari. q̃ nedũ ſup̱b⁹
ſed rex eſt ſup̱ oẽs filios ſup̱bie. Qui teſtãte
ap̄lo extollit ſup̱ om̄e qḋ dicit deus. de q̃ ꝓ/
pheta ſup̱bie ſue vocẽ exp̃mẽs Cõſcẽdã ſup̱
aſtra celi. exaltabo ſoliũ meuꝫ. ſedebo ĩ mõte
teſtamenti. Sequit. Et ero ſil̃is altiſſimo.
¶Fuerunt q̃ opinarent luciferꝝ inuidiſſe al/
tiſſimo filio. ꝛ eq̃litatẽ ei⁹ affectaſſe. Et q꞉ ꝓ/
pter filiũ tẽpeſtas aduenerat moꝛtꝭ ex ĩuidia
diaboli ĩ oꝛbẽ terraꝝ. dixit ĩ ſecreto trinitatꝭ
ꝯſilio. Si ꝓpter me oꝛta ẽ / mitte me ĩ mare.
Fiã hõ paſſibil̃. oib⁹ fluctib⁹ tẽptationũ ex/
poſitus. et ceſſabit tempeſtas. ¶Videt huic

poſitiõi text⁹ alludere cãtici. Cũ eñi dixiſſet
maria de deo. fecit mihi magna q̃ potens ẽ.
qꝛ viꝫ hũilitatẽ ancille ſue reſpexerat. rurſũ
ſubiũxit de diſperſione locutura Fecit potẽ
tiã. nec hic ſtetit. ſed addidit in brachio ſuo.
Nouim⁹ aũt ꝙ ab Eſaia fili⁹ incarnatus et
paſſus appellatus eſt brachiuꝫ dñi. ꝗs inq̃t
credidit auditui nr̃o. aut brachiũ dñi cui re/
uelatũ eſt? De quo ſequit᷑. Uere lãguores no
ſtros ipſe tulit. ¶ Diſcipul⁹. Cõcordare vi
det᷑ hec poſitio cũ traditõe doctoꝝ ꝑ omnia.
Ponũt eñi ꝙ ꝑ ſũmã hũiliatõeꝫ filij dei / ſuꝑ
bia diaboli deiecta eſt. q̃ quaſi fortis arma/
tus cuſtodiebat atriũ ſuũ. ¶ Sed hꝫ oppoſi
tionẽ. qꝛ Lucifer nunꝗ̃ vidit intuitiue trini
tatẽ. nec ꝑ reuelatõem videt᷑ ei⁹ cognitõeꝫ ha
buiſſe / ſicut nec fidẽ. ⁊ minus vitã eternã q̃ ẽ
(dicẽte xp̃o) vt cognoſcãt deũ veꝝ ⁊ queꝫ mi
ſit ipm xp̃m. Sꝫ nec caſuꝫ p̃ſciuit ſuũ. Dolu
iſſet eñi penalit᷑ ſine culpa. ¶ Nolo tñ ɔtenti/
onibꝫ deſeruire. abundet q̃libet in ſenſu ſuo.
Satis ẽ ad rem nr̃aꝫ ꝙ diabol⁹ voluit eẽ ſi/
mil' altiſſimo. qꝛ ſibi ſuã btitudineꝫ a ꝓprijs
viribꝫ expetebat. nulli q̃rens aut ferẽs eẽ ſub
iectus. Hinc euenit illð xp̃i. Uidebã ſatha
nã tanꝗ̃ fulgur ð celo cadenteꝫ. Sic finis ad
alta leuat̃ ẽ ruere / dũ humiles exaltãt᷑. Sũt
queſtiones alie plurimoꝝ. vt cur de⁹ creauit
quẽ caſuꝝ nouerat? Cur non appoſuit vt re
dimeret eũ ſicut hoĩeꝫ poſt lapſuꝫ erexit? ⁊ ta
lia q̃ abunde tractata ſunt ꝑ doctores. Hec
tñ oĩbꝫ curioſis ⁊ potentibꝫ apð ſemetipſos
nulla poterũt ſatis eẽ vt inueſtigare ſufficiãt
ſenſuꝫ dñi. Niſi ꝑ fidei humilitatem ſe capti
uent. obtũdet᷑ ⁊ reuerberabit᷑ poti⁹ ex lumĩe
rõnũ ſuus viſus. Credãt de dño optimo et
ſapientiſſimo ꝙ bñ oĩa fecit. Alioq̃n de opi/
bus nullã poterint inuenire rõem. ¶ Magi/
ſter Sobrie ɔſulis. Salubri⁹ eſt nobis in
tendere / ne deponat nos dñs de ſede. ſꝫ exal
tet humiles ɔ̃ potẽtis inſidias ⁊ impulſus.
aduerſus quẽ ẽ nobis colluctatõ. qꝛ aſſidue
circũit querens quẽ deuoꝛet. Sit deinceps
igit᷑ ſi placet / collocutio nr̃a ɔtra tẽptatiões
inimici. cui noĩa mille. mille nocendi artes.
¶ Diſcipulus Laudo ꝓpoſitũ ¶ Magiſter
Plus laudabis / ſi recogitaueris p̃cipuam
hãc eſſe ſibi artẽ / celare ſuas artes. ¶ Diſci/
pulus. Quo pacto? ¶ Magiſter. Tollere
ſatagit añ oĩa noſtros oculos ne credamus
vllos eſſe demones / aut vllos a demonibus
tẽptationũ ĩpulſus violentos ĩmitti. Scit
ꝙ ꝑicioſioꝛ ẽ occult⁹ nr̃ inimic⁹. Nihil inſu

per ꝑiculo primi⁹ / ꝗ̃ ſuuꝫ neſcire nec crede/
re ꝑiculũ. Aut ſi forte habitual'r creditũ eſt /
actualit᷑ id nec attendit᷑ nec timet᷑. male doꝛ/
mit᷑ int᷑ latrones. Cecat̃ ocul' q̃d niſi pateat
ĩ foueã lapſus? At ɔtra. Fruſtra iacit᷑ rete añ
oculos pennatoꝝ. ¶ Diſcipul⁹. Immo ia
cit᷑ aliq̃ñ vt terreant᷑ ſonoꝛũ ĩpulſibꝫ et territi
capiant᷑. Hec alta demonũ fraus ẽ. ſi viderit
ſe videri ꝑ ocl'os fidei / aggrauãt ꝑiculũ. ſpeꝫ
euaſionis intercludũt. Falloꝛ ſi nõ conabat᷑
ſathan ſic illudere. ſic tenere Anthoniũ cũ ei
totũ mundũ laqueis plenũ oñdit. Qui terri
tus ⁊ ſuſpirans ait ad dñm. ꝗs hos euadet?
Scis q̃le rñ ſuꝫ accepit? ¶ Mgr. Humili/
tas. ¶ Diſcipul⁹ Cõſonat p̃s. Cuſtodiens
ꝑuulos dñs. humiliatus ſuꝫ ⁊ liberauit me.
Euadũt piſciculi ꝑ rimulas ret̃ / dũ magni
retinent᷑ incluſi. Sꝫ ĩ q̃ potiſſime ɔſiſtit hũi
litas? Uidimus eñi plurimos ꝑ nimiã ꝑdi/
tos humiliatõeꝫ. q̃les puſillanimes. q̃les de
ſperãtes. q̃les tedio vite ſe necãtes. ¶ Mgr.
Certũ tene ⁊ nullaten⁹ dubites nullũ ꝑire
diabolo impellẽte / niſi ꝑus poſuerit ĩ eo pe/
dem ſuꝑbie. Uidit h᷑ q̃ oꝛabat. nõ veniat mi
hi pes ſuꝑbie. ⁊ man⁹ pctõr̃ nõ moueat me.
Ibi ceciderũt oẽs q̃ opant᷑ iniq̃tatẽ. Sũt ẽ
duoꝝ ꝑncipũ vexilla duo diſtictiua. humili
tas ⁊ ſuꝑbia. Hũilitas dei ⁊ ſuꝑbia diaboli.
Sũt ĩpulſus duo. deoꝛſũ ⁊ ſurſũ. Quid hu
mili⁹ cruce xp̃i? Quid arrogãti⁹ ſuꝑbia dia/
boli? q̃ extollit᷑ ſuꝑ om̃e qð dr̃ de⁹. ⁊ vt de⁹ et
plus ꝗ̃ de⁹ ſatagit adoꝛari. Hic oĩa reppit
machinamẽta ꝑ idolatras. ꝑ magos. ſortile
gos ⁊ maleficos. ¶ Diſcipulus Fuerit hec
arrogãtia ꝑ diabolũ ſꝑ intẽta. multos tñ de
cipit ñ ſuꝑbos. q̃les aliq̃s notauim⁹. ¶ Ma
giſter. Inueniat᷑ ĩ oĩbꝫ ꝑdit̃ ſuperbiã do
minatã. Nonne initiũ ſuꝑbie ẽ apoſtatare a
deo. Apoſtatat oĩs q̃ nõ credit. q̃ deſperat. q̃
ſuũ p̃ oĩbꝫ iudiciũ anteponit. q̃ ꝓpriã nõ dñi
volũtatẽ ĩplere ſatagit. q̃ iuſticie dei nõ vult
eſſe ſubiect⁹ / ſꝫ ꝓpriã ſtatuere. Sic cayn de
ſperãs. maioꝛ ẽ inq̃t iniq̃tas mea ꝗ̃ vt veniã
merear. Certe maioꝛ eſt o Cayn iniq̃tas tua
ꝗ̃ meritũ tuũ ex te. ſed nõ maioꝛ ꝗ̃ dei miſe
ricoꝛdia. ſi eidẽ ſubieceris te. Judas ꝑus in
tenebr̃ ſathane nimis audax. poſtmodũ te/
nebris a coꝛde remot̃ per aſtutiã diaboli / fa
ctus eſt puſillanimis ſuꝑ modũ ad nudũ ꝓ/
ſpectuꝫ hoꝛrendiſſimi ſceler̃ ſui. Cecidit in/
dea ſe ꝑ deſperationẽ. ⁊ ſub ſe per dãnatiõeꝫ.
ſꝫ nõ adiecit vt ad venie petitõem aſſurgeret
de pctõ qð oꝛe ɔfitebat᷑. qð deteſtabat᷑ opere

An

pecunia reſtituta. ¶ Diſcipulus. Horreo to
tus dū ꝟſutias diaboli recogito. dū terribi
lis deus aſpicit̄ ī ꝯſilijs ſup filios hoim̄. dū
iudicia ſua abyſſus multa. dū oīa reſpicio fi
eri pctōribꝫ ad muſcipulā. laqueū ꝛ ruinam.
Cadit iuſtus ꝛ reſurgit. cadit alter. nec dn̄s
ſupponit manū ſuā. ¶ Mgr̄. Sed non mi
nus mirabil' ē miſcōia dei ſup hūiles. Illu
dit draconi iſti behemoth ſicaui Puer autē
emanuel tenet ipm̄ laqueis. Sinitur aliqn̄
ꝓcedere ad impulſionē electoꝝ. gaudet erū
pere. Porro dū excedit / ꝓtinꝰ reuocatur Fa
cit ita deus cū tēptatōne ꝓuentū. nec ſinit tē
ptari ſup id qd̓ poſſumꝰ. Poſſumꝰ intellige
nō ī noſtra ſed ſui fiducia. ¶ Diſcipulꝰ Pu
tas ne ſathan iſte poſuerit inimiciciaꝝ ſuaꝝ
laqꝫos ꝯtra mulierē noſtrā ꝟginē puriſſimā.
que a ſexu mulier nō a corruptōe dr̄. ſilr̄ a fe
cunditate ꝛ venuſtate ¶ Magiſter. Puto
nāqꝫ cantantē ut audiuit. Magnificat aīa
mea dn̄m. miratus cauſā gaudij pariter et
exultationis / credidit arrogātē. cū ſubitulit
Ecce eīm ex h̄ btā me dicēt oēs generatōes
Iūxit applauſū ſuū demū. impulit ab extra
q̄ſi blādiēs / vt eleuatā mariā vehementiꝰ alli
deret. Sꝫ illuſus ē ꝛ eliſus ab hūilitate ma
rie / validiuſqꝫ repulſus. Sꝫ repulſus ad al
terā ſe ꝯuertit aſtutiā / ſubinferēs. O q̄nta fa
cta es btā ꝑ oēs generatiōes / q̄ tal' exiſtꝭ ꝛ tā
ta. Tu ſuperbiā hūilitate viciſti. rara / pꝛſus
honorata Euge euge. qꝛ digne btā. qꝛ digne
laudāda per oēs generatōes es inuenta. Cu
ius inſidias ſubdolas intelligēs maria / blā
dientē mox repulit vt aduerſantē. Cōuertā
tur inquit retrorſum ꝛ erubeſcāt / qui dicunt
A mihi euge euge. ¶ Diſcipulus. Equiſſime
deus. quid hic nobis erit tutū. Dicit̄ in pſa.
cum nec ipſa vel virtutū tuta ſit victoria: O
monſtrū horrendū. ingens ſuperbia. q̄ nūc
a ſuo cōtrario. nūc a vento ſolo. nūc a ꝓpria
morte nephariā trahit originē. Sed o q̄le ꝑ
ſtabitur effugiū / ſi tā a dextris impugnat qꝫ
a ſiniſtrꝭ. Si viuit. ſi moritur. ſemper ſeuit.
ſp̄ impellit. ſp̄ euertit vt cadamus. ¶ Mgr̄.
Accipe ꝯſiliū. Impulſus cade ꝛ vide ne ſte
teris in te. Iacta te cū nouiſſimo viroꝝ in
nouiſſimo loco. Securus eris. qꝛ ſuſcipiet
te. Hoc erit altiſſimū refugiū tuum. Non ac
cedet ad te malū. ſi habitaueris ī adiutorio
altiſſimi. nō in te. non ī meritis tuis. nō ī in
duſtrijs. non ī timore maloꝝ tuoꝝ. dicens
dn̄o. Suſceptor meus es tu. exultabis te li
beratū a laqꝫo venātiū ¶ Ceteꝝ pulliculꝰ eſto
ſub alis ſue miſeratōis. nō timebis ab h̄ ra
pace miluo. Te pupillū et viduā aīam tuā.
te manſuetū ꝯſtitue. Crede pſalmis ſuſcipi
et te. Statuet te ī ſublimi ꝓtectōis ſue thro
no. faciens etiā hic ꝛ nūc ꝯſedere te in celeſti
bus. qꝛ ꝯuerſatio in celis ē. dū ſperas ī eo im
pulſus impulſu vincet̄. Cātabis ꝛ dicet̄. De
poſuit potentes de ſede. In me ponere ꝛ ſu
per me ꝛ affectōes meas. exaltauit humiles.
qꝛ gloriā precedit humilitas. ¶ Diſcipulus.
Specioſa ſunt q̄ loqueris ꝛ deuota. ſed q̄
poterit rōne hō iuſtus ſibi bn̄ ꝯſcius de vir
tutibꝫ iudicare ſe ꝟtutes nō hr̄e ¶ Magiſter
Virtutes vere nō ſunt niſi quas gr̄e grati
ficātis radix ꝓfert. viuificat. fouet ꝛ roborat
qꝛ nō hꝫ aliqd viriditatis ramus boni opis
niſi maneat in radice charitatis. Neſcit aūt
hō an amore dignꝰ ſit gratificante. q̄re neſcit
ſe veras ꝟtutes hr̄e. ¶ Diſcipulꝰ. Scit ni
hilominus gratias ſe plurimas a dn̄o rece
piſſe ī bonis vel fortune vel nature vel aīe.
Quid ſuper iſtis dicet deo: ¶ Mgr̄ Utiqꝫ.
Confitebit̄ dn̄o. gr̄as aget benefactori ſuo.
¶ Diſcipulus. Lego phariſeū ī euangelio
gratias agentē. qꝛ nō erat iniuſtꝰ adulter ra
ptor. Ieiunabat bis ī ſabbato. decimas da
bat. Receſſit tn̄ ī iuſtificatꝰ ī domū ſuā. poteſt
qꝫ ī regratiatōe ſua deiectꝰ ē / dū publicanus
humil' exaltatꝰ. ¶ Mgr̄. Intēde diligent̄
et inuenies laqꝫos inimici ſupſeminatos ī via
pharisei. Ambulabat iter rectū gratiarūactio
nis. Quid eīm gratitudine rectiꝰ eē pōt: qd
ꝑuerſius ingratitudine: Poſuit iuxta h̄ iter
q̄ phariſeus ambulabat laqueū arrogantie
quo ꝯphenſus corruit in foueā cōtemptꝰ ce
teroꝝ. In ꝯtemptū noīatim aſtātis ꝛ peni
tentis publicani. Nequitia hec ē demonū. oīa
ſtatim pariter deꝑuare Sufficit eis vel vnꝰ
aditꝰ ad ꝑniciē. Sciunt bonū ꝯſtitui ex cir
cumſtātijs omnibꝫ bonis. malū ꝟo ſibi ſuffi
cit ad reatū ſi vel ī vno peccauerit. ¶ Diſcipu B
lus. Phariſeus iſte bn̄ dotatꝰ ī gratijs dei.
ꝯſiderare qd habuit: ¶ Magiſter. Primo
illud. Quid habes qd̓ nō accepiſti: ꝛ h̄ videt̄
feciſſe gratias agēs deo. Scdo diceret. Si
accepiſti qd gl'iaris q̄ſi nō acceperis: Et ſi pu
tabat obſeruare mētiebat̄ iniqtas ſibi. Qua
re: Quia ꝓximos ꝯtemnebat nō habentes.
Iudicabat alienū ſeruū publicanū / qui do
mino ſuo iā iuſtificatus aſtabat. Dedit dn̄s
apl'is formā quid agerent in articulo tali.
Nō inqt vos me elegiſtis ne gloriemini quaſi
ex vobis. ſꝫ ego elegi vos. ne ſitis ingrati q̄ſi

nō accepiſtꝭ. ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū affe
ratis. ne torpeatis ocio / gratiā dei inuacuū
recipiētes. ⁊ fructus veſter maneat. quatinꝰ
ꝑſeuerātia coroneť. ¶ Diſcipulus Facile ta
lia dicimus. facile nos in verbis deijcimus
Sed o prauum cor hominis ⁊ inſcrutabile
Quis cognoſcet illos occultiſſimos in cor/
dis finibꝫ ſathane laqueos. ⁊ vehemētes im
pulſus q̄s euadet? ¶ Magiſter. Paulo añ
vidébas ex oraculo anthonij. hūilitas ¶ Di
ſcipulus Quid ꝙ humiles etiā ī arrogātia
merſi volumus iudicari? ¶ Magiſter Hec
ē palma ſupbie. videri vult humilis ne vile/
ſcat Confiteť ſe aliqñ peccaſſe. immo plꝰ pec
caſſe q̄ꝫ fecerit aut ſibi cōſcius ſit. Quare h?
Quia querit in pctō laudem iuſticie. dū au
dit a ſapiente. Juſtus ī principio accuſator
ē ſui. ¶ Diſcipulus Vach qualis hec ꝑnici
es q̄ꝫ ſtulta gloriatio. Filij hominū vſq̄ꝫ quo
graui corde. vt q̄d diligitis mendaciū? Qua
le dabiť inter iſta ꝯſiliū? ¶ Mgr̄. Conſulit
Beda / ꝯtrariū ad pharisei verba modū. De
us ignoſce mihi ꝑeccatori. q: nō ſum ſicut
ceteri hominū. Jnnocentes. caſtitate pollē/
tes. orōni inſtantes. ſobrie. iuſte ⁊ pie viuen
tes / in hoc ſeculo fructus dignos pnīe faciē
tes / ſicut etiā hic publicanus. ſicut hec mere
trix. de qualibꝫ iurat veritas. ꝙ p̄cedēt in re/
gno dei phariſeos. Nō ieiuno. nō decimas
do. Si aliquid boni facio. illud q̄ diſtrictio
ne iudiceť ignoro. aut q̄ fine termineť. ¶ Di/
ſcipulꝰ. Totus intremiſcit ī me ſpūs meꝰ
dum hoc vltimū maxime recognoſco. q: ne
ſcit hō finē ſuū. Quia ve etiā laudabili vite
hoim (dicit Augꝰ. p matre flēs) ſi remota mi
ſcdia iudiceť. Nō añt ex meritis dať gratia.
alioq̄n iā n̄ eēt gratuita nec gr̄a. Profecto ſi
aliqua dꝫ humilitatē parere ꝯſideratio. hec
vltima dꝫ. q: qua diſtrictōe iudiceť vita nr̄a.
⁊ q̄ fine termineť ignoramus. ¶ Mgr̄. Re
C cteſentis. Sed tñ hic inſidiari. hic īpellere
nō deſinit inimicꝰ. Teſtes accipe multas he
reſes ex his diuine gr̄e laudibꝫ ortas ⁊ velut
aduerſas. Dixerūt aliq̄. ſi totū diuīe gr̄e tri/
buimꝰ. noſtra q̄d agūt opa? Bñ male feceri
mus. ſoli q̄s ſuſcepit gratia ſaluabūť. Vox
alioꝝ ē. boni nō ē niſi bona tribuere. Nō fe/
cit deꝰ hoīes (p̄cipue fideles ſuos) vt dānenť
Benignꝰ ē nō crudelꝭ. q̄ ī ꝑditōne hoim dele
cteť. Tollit ſathan ꝑinde ſemē bonū a terra
cordis nr̄i pturbati. aut ſuffocat in ortu. vel
dū fructꝰ habēdus eēt extermiat. ¶ Diſcipu
lus Hereticos innumerabiles nō inficior

a ſathana circūuentos. Porro ſermonē ha/
beto de xp̄ianis fidelibꝫ. ¶ Magiſter. O ſi
cordis ſecreta / linceis (vt dicunt) oculis pe/
netrare fas haberes. q̄t peiores heu īntrorſus
hereticos ſub velamine xp̄ianitatꝭ inuenires
Attñ nolo te curioſum ſcrutatorē eſſe vite
aliene. ſemꝑ memiet p̄conij charitatꝭ. q: nō
cogitat malū. Vox ē xp̄i Vt q̄d cogitatꝭ ma
la in cordibꝫ veſtris? ¶ Diſcipulꝰ. Quo pa
cto poſſum iſta nō cogitare / q̄ experiētia pa/
lā facit? ¶ Magiſter Fuge quātū potes ex
perientiā. tecū habita. te cogita. te circūſpi/
ce. clauſos in alienis ſceleribꝫ. aptiſſimos in
tuis oculos habe. Quid neceſſe ē vt alienis
ſordibus cor tuū inq̄nes. aut impleas ſuſpi
tionibꝫ maliuolis ⁊ impuris? ¶ Diſcipulus.
Nō ſū. Frēs ⁊ primos q̄ rōne poſſū nō
curare. q̄ pacto nō lugere cū lugentibꝫ. cū in
firmātibꝫ nō infirmari? ¶ Magiſter. Cre/
de. iā hic latet laqueus ſathane mltiplex vix
extricabilꝭ. tanq̄ꝫ dedali laborintꝰ. quaſi ne/
gociū ꝑambulās ī tenebris. et vñ veniat aut
q̄ tēdat vix dep̄henſibile. Ponať iterim ſilen
tiū de bñficiatꝭ ⁊ officiatis ī republica. de p̄/
ſidibꝫ alioꝝ. quoꝝ cura vel ingeſta / vel arre/
pta / vel ſuſcepta ē. Loquamur de hoīe ſic li
bero. q̄ ſoli deo ⁊ ſibi viuere q̄rit. q̄ nō hꝫ ho
mīes impoſitos ſuꝑ caput ſuū. quē punitio
pctōꝝ nō vrget vt intēdat eis. Cui ꝯuenit il
lud attēdere. q̄d ad te de his q̄ foris ſūt iudi/
care. Portabit onꝰ ſuū vnuſquiſq̄ꝫ. vaca tibi
tueq̄ꝫ ſaluti. Ecce tales multos ꝯtinet eccle/
ſia. p̄cipue ī religioīibꝫ. q̄ depoſuiſſe ſe credūt
curā oim. Jta vt nec ſui ipſoꝝ retinuerit At
tēdat oro q̄libet taliū Fili accedēs ad ſuitu
tē dei. ſta ī timore. ⁊ p̄para cor tuū ad tēptati
onē. Tps quippe nō deerit. nā impulſus eti
am ī iſta re frequenter. quā potiſſimū vitare
debueras. ¶ Diſcipulꝰ. Que eſt res iſta? D
¶ Magiſter Nimiꝝ quā diximus de alio/
rū iudicio. Cogitāt malū. gaudent ſuꝑ iniq̄
tate. ⁊ ſi nō faciēda. tñ audienda. Vident cu
rioſitatis aſpectu / ꝯdicētes. nedū ciuitatꝭ / ſꝫ
regnoꝝ. Jnde tūc de bellis. de titulꝭ regnāti
um p̄mos oim rex motus accipiūt. Chariſ
ſimā ⁊ ī familiaritatē recipiūt ſibi famā mō/
ſtrū horrendū ingēs. qd̄ ſua ꝑ mendacia cre
ſcit. qd̄ magnas territat vrbes. ſemꝑ ⁊ audi/
tis aliq̄d noui adijcit autor. ¶ Deniq̄ꝫ ſic cu
piūt oīa cogitare. quaſi de oibꝫ fuerint rati/
onē reddituri. Jubenť a petro ſollicitudinē
oēm ⁊ curā ſuā ī deū p̄ijcere Jpſi ẜo curam
oim ſuſcipiunt. ¶ Diſcipulus. Nūquid nō

audire talia pñt/quaſi nõ audiẽtes: Audiũt
vt ſibi conſulãt. vt vileſcat mũdus cũ ꝑtur/
bationibus ſuis/vt patriã celeſtẽ deſiderẽt.
vt pro afflictis deuotius intercedãt apud de
um. ¶ Mgr. Inducis perizomata prurie/
tis ficulnee. quibus nuditatis ſue pudenda
tegere putant/quaſi nõ melius in pace cola
tur ⁊ oret deus in animi collectõe. nõ in diſp
ſione. quã neceſſario rumores ⁊ fabulatões
nõ vt lex tua dñe/cauſant. nutriũt ⁊ augent.
Hinc incerte fluctuatões impulſiue cordis
Hinc nõ gaudia vana. timores ſolliciti. fal
ſe ſpes. odia. luctus. ꝑtialitates. Extermini
um poſtremo totiꝰ vnitatꝭ ad deũ. quã ꝓ ꝑte
optima ſibi elegiſſe blãdiunt Itaqꝫ duas ci
uitates ↄſtituũt duo amores. Ciuitatez dei
amor vniens. ciuitatẽ babylonis amor diſp
gens. Sẽtiet hec qͥſquis attẽdere ꝓfũdiꝰ co
gnouerit. ꝙ ↄuerſio ad creaturas/diſpgit ꝺ
ſe cor ĩ vana. Colligit aũt ⁊ vnit ſola in deũ
ↄuerſio. Relinqͥt illa poſt ſe triſticiã. iſta ↄſo
lationẽ. Deniqꝫ ſatis erit impulſori etiã ſi ce
tera ſcelerꝝ damna nõ afferẽt. tpis ↄſumptio.
Hec victoria. hic triumphꝰ ſuꝰ ingẽs. ¶ Di/
ſcipulus. Quid ꝙ in talibꝫ ↄtra tediũ ani/
mi ↄſolatões querũt: ¶ Magiſter Querũt
ſed inueniũt ꝓ refectõe defectões. Itaqꝫ dul
cedo fallax ⁊ ſcalpens auriũ pruriginez abit
celeriter. fixus aculeus pũgit acriꝰ. miſcẽt ſe
vltro vitiis alienis. Pares ſunt tenentibꝫ ca/
nẽ vel lupũ auribꝫ. quorꝝ morſus vix vl' nun
q̄ effugiũt. Nihil ad ſanatõz animi fluctuã/
tis plꝰ aduerſuz q̄ ſe ĩ talibꝫ oblectare. q̄ nun
q̄ animi ſuauitate ſicut nec ſãctitate gaude/
bunt. Et qͥd opat hec oĩa niſi ſupbia mẽtꝭ. q̄
ſpreto vero bono q̄rit ĩ ĩfimis delectari. vult
quietẽ ꝑ inq̄etudinẽ poſſidere. ¶ Qð ſi ſenſe/
rit potẽſ calũniator xp̄ianorꝝ/qualẽ loqͥmur
rumores fugere. curare ſeipm ſollicite/putat
requeſcere: In puluere ſufflabit aliorſũ ſed tñ
ad deorſũ. Conabit vt fiat ſolitariꝰ. agreſtꝭ.
inciuil'. auſterꝰ ſuis. ſibi triſtꝭ. oĩbꝫ odioſus.
aut inutil'. loq̄nda tacebit indiſcretꝰ. tacẽda
loquet amarꝰ. vtil' pus ad ↄfeſſiões audien/
das. idoneꝰ ad ↄmotões ſecretas aut publi
cas. fugiet oĩa velut a facie colubri. ſecũ ra/
bioſa ſilẽtia rodit. Vñ ſub reg'la poſuit qͥdã
Dũ fugiũt ſtulti vicia ĩ ↄtraria currũt. Nec
iã currũt. ſꝫ impulſi rapiunt. ſꝫ rapti p̄cipitã
tur. Abſorbet eos ꝓfundũ. ⁊ vere qð non hꝫ
remediũ. ſi vrgeat ſup eos puteus os ſuũ de
ſcendẽt ĩ infernũ. q̄ ſupbia eorꝝ q̄ te oderunt
E aſcẽdit ſp. ¶ Diſcipulus. Cõcludis ĩ vnuz.

ↄtraria. aſcẽſuz ⁊ deſcẽſum. ¶ Mgr. Aſcen
ſus ſupbie deſcẽſus ẽ. ſicut grẽ deſcẽſio/exal
tatio ſublimiſſima reputat. Qð em̄ altum ẽ
apud homĩes/abominatio ẽ apud deũ. Di
cta ſunt multa ſup multꝭ impulſibꝫ. q̄ rõne q̄
ve poſſent iudicio ſecerni bonꝰ impulſus et
malus. Hec breuis ẽ diſtinctio. ſurſuz. deor
ſum. depoſitio de ſede q̄etis exaltatio ad ſe/
dẽ pacis dicta ẽ. Altera vnitio ⁊ diſpſio noĩe
tur. Tercia deiectio ⁊ ſuſceptio noĩet. Quar
ta rectitudo ⁊ curuitas addat. Quinta ſatie
tas ⁊ inanitas vocari pt. Et ſexta exultatio
mẽtis ⁊ deſolatio. ¶ Diſcipulus. Quõ pñt
hec fieri cũ reproborꝝ multi gaudeãt. iuſti lu
gubrẽ trahunt vitã: ¶ Magiſter Intra in
ſanctuariũ dei/vt intelligas ĩ nouiſſimis eo
rũ. Si videris ſtultũ fixa radice/vide ſimul
⁊ exitũ. maledices pulcritudini eiꝰ ſtatim. q̄
ducunt ĩ bonis dies ſuos. ⁊ ĩ puncto ad in/
ferna deſcẽdunt. Atuero q̄ nõ attẽdunt iſta
filij hoĩm. ipſi abſqꝫ timore ꝑpetrant mala.
Q̄uis timida ſemꝑ ſit malicia. ſecura vero mẽs
quaſi iuge ↄuiuiũ. ¶ Nõ ẽ aũt vnitas niſi in
vno ⁊ ſolido eternoqꝫ bono. Pellit ⁊ impel/
lit vnita mens. ſed immota manet diſpſa ve
lut arundo ventis agitata. non ſubſiſtit. cor
ruit tandẽ. et fit illiꝰ ruina magna. Impellit
viciſſitudine miſerabili. Nũc ↄtra deũ ꝑ ꝓre
ſumptionẽ. ꝑ impietatẽ. ꝑ deſpatiõz. ꝑ infide
litatẽ Nũc ↄtra ſe ꝑ diſſolutionẽ cordis. per
debilitatẽ corꝑis. ꝑ eneruationẽ vtutꝭ. ꝑ cõ/
ſumptionẽ tpis. Deniqꝫ ↄtra primũ ꝑ erro
rũ inductõz. ꝑ pudoris exterminatõz. ꝑ ran
coris ↄtẽtionẽ. ꝑ fauorꝭ denegatiõz. ¶ Diſci
pulꝰ Latiſſimos impulſuũ malignorꝝ no
tas ĩperꝰ generales/ꝑticularis enarratio vel
enũeratio plꝰ doceret. ¶ Mgr. Infinituz
(tradit Ariſt.) ĩcognitũ eẽ. nec numerari pt.
Circũſtãtie vero ꝑticulares impulſuũ ſunt in
finite. q̄rũ p̄terea/ꝙ nõ ſe ſp ↄtinuo manife/
ſtãt/latet exitꝰ. deijciũt aliq̄n plus q̄ ſentiat
¶ Notauit pſalmiſta ſpẽs ſeptẽ impulſuum F
Unus ẽ timor nocturnus. et hic obſcurus.
Alius ſubitus/ſagitta volãs in die Terciꝰ ꝑ
plexus ⁊ inuolutus. negociũ ꝑambulãs ĩ te
nebris. Quartus importunus. Quintꝰ vio
lentus. qui pariter exeũt ab incurſu. Sextꝰ
ẽ a demonio meridiano. qui ſe in angelũ lu/
cis trãſfigurat. Septimus ẽ a diuinorũ cu
rioſo ſcrutinio ſup filios hominũ q̄ pereunt
omnes a ſiniſtris. cadẽt a latere tuo mille. q̄
videbant ꝑfectiores. ⁊ decẽ milia a dextrꝭ tu
is oẽs fide ſignati. Horrẽdus nimis eſt hic

ipulſus. Ecce dñ͂ hic viuim⁹ nauigamus ve
luti i mari magno fluctuãtiũ cogitatõnũ. O
q̃s ſepe ſuſcitatˀ ⁊ ihorret ſpũs pcelloſe tẽpta/
tõis/ pmittẽte deo. impellẽte diabolo. Inui
det ei depoſit⁹ iſte ſublimãdis ad ſedẽ vñ coꝛ
ruit. Aſcẽdũt fluct⁹ interiorꝫ nr̃i marꝫ ad ce/
los p pſumptõꝫ. deſcẽdũt vſqꝫ ad deſpatõis
abyſſos. Afflat et aduerſo bon⁹ nr̃ ſpũs. po
nit pcellã noſtri coꝛdis i aurã. et ſilẽt fluctus
ei⁹. ⁊ dducit nos i poꝛtũ nr̃e volũtatꝫ ¶ Diſci
pulus. Uenit i recoꝛdatõꝫ illud ſcptũ tuũ
pſet lectões/ vbi dictũ apl'i tractas. In ipo
viuimus. mouemur ⁊ ſumus. Diſtinxiſti q̃
druplicez vitã ſpũs. Poꝛro de motu ⁊ ſtatu
noſtro i deo pſtolabanꝫ aliq̃ ſermonẽ Hunc
aduenit occaſio loq̃ de motib⁹ impulſuũ bo
noꝝ ⁊ maloꝛũ. dñ͂ nunc ipulſos et depulſos
ſuſcepit ꝯtremiſcẽs moꝛiẽtiũ terra. velut i q̃
dã ſtatõis ſerene ſinu. ¶ Mgr. Cẽtilogiuꝫ
accipies ſeoꝛſuꝫ de impulſib⁹. Cras pterea/
dñ͂ ſuppetit hoꝛa q̃ nunc tarda ẽ/ plima rur/
ſus me loq̃nte. te auſcultãte/ de bonoꝝ ꝯ ma
loꝛum angeloꝛũ officio q̃etus accipies. ¶ Di
ſcipulus. Delectabit auditio.

Sequitur ſecunda

partitio de cuſtodia angeloꝛũ. ⁊ fallacijs de
monũ p notulas. l.

Epoſuit potẽtes de ſede. et ex/
altauit humiles ¶ Diſcipulus
d In h̃ heri ſtetimus. in h̃ rur/
ſus aduenio poſt ipletũ canõi
ce inſtitutõis officiũ. auditur⁹
te ſicẽs pollicit⁹ locutu ꝝ. ¶ Mgr Si p po
tẽtes d̃ ſede depoſitos dignitatꝫ/ intelligim⁹
apoſtatas angelos. ꝯſeq̃ns ẽ vt exaltati hũi
les accipianꝫ angeli boni/ i ſede felicitatꝫ eter
nal'r exaltati. Si malignitas inuida demo/
nũ circũit ⁊ ipellit hoĩes ad ruinã viatoꝛes. ſi
p eos fiunt immiſſiões male. vult oppoſita
charitas beatoꝝ angeloꝛũ fieri qd̃ dic ĩ pſ.
Immittet angelos dñi i circũitu timẽtiũ eũ
Ad q̃d: Ut eripiat eos: Habet lr̃a Hiero/
nymi ſm hebreũ. Circũdat angelus dñi in
gyro timẽtes eũ vt eruat eos. Audis circũi/
tũ malũ. audis ⁊ gyrũ bonũ. imiſſionẽ. ſ. bo
h nã ⁊ malã. ¶ Datꝫ omib⁹ ad exercitiũ circũit⁹
ſathane q̃rentis vt deuoꝛet. Circũdat ange/
lus dñi i gyro timẽtes euꝫ vt adiuuet ⁊ ſaluet
Exaltat demon ad ruinã. q꞉ p ſupbiã. Exal
tat angelus bonus ad gloꝛiã ⁊ ad vitaꝫ. q꞉ p
humilitatẽ. Eſt nãqꝫ exaltatio q̃ cauſat hũi/
liationẽ. ſed vtraqꝫ mala dep̃mẽs ⁊ dãnans
Eſt optata exaltatio humil'. ⁊ hũiliatio exal
tãs. q꞉ penitẽs ⁊ ſaluãs. Si bñ te hũiliaue/
ris/ bñ exaltauerꝫ. Si te humiliauerꝫ ad pe
nitẽtiã/ habes veniaꝫ et exaltaris ad gl'iam.
Sũt hoſtiles nob iſidie p depoſitos a ſede.
ſunt excubie celeſtes p nob p̃ſẽs ne timeam⁹
Merentꝫ (vt aliq̃ tradunt) angeli ſuã quã iaꝫ
hñt btitudinẽ miſtrãdo hoib⁹. Cõgaudent
eis. certũ ẽ dñ͂ ſaluanꝫ. Gaudiũ eſt angel' dei
(teſtatꝫ xp̃s) ſup vno petõꝛe pniaꝫ agẽte. q̃nto
magꝫ ſup vno iuſto pniam nõ deſerẽte. ¶ Ue
xillũ ſathane cũ pdito exercitu ſe defert iſide
lis temeritas. Crux fidel' ſeu crucꝫ hũilitas
Uexillũ ẽ angeli dñi. q̃ circũdat i gyro timẽ
tes euꝫ vt eruat eos. Hec ẽ victoꝛia q̃ vincit
mundũ (teſte dilecto dñi) fides nr̃a. Petrus
q̃ꝫ pnceps vexillũ h̃ iubet erigi ꝯ diabolũ. q̃
circũit q̃rẽs quẽ deuoꝛet. cui reſiſtite foꝛtes
i fide. Sil'is eſt apl'i (nõ ignoꝛantis aſtutiaſ
ſathane) ſnĩa. ſub metaphoꝛa ſcuti. In oib⁹
ait ſumẽtes ſcutũ fidei. i q̃ poſſitꝫ oĩa tela ne
q̃ſſimi ignea extiguere. Scutũ iſtud nũq̃d
nõ ẽ vitas fidei. de q̃ pſ. Scuto circũdabit
te vitas ei⁹. Sequitꝫ mult⁹ effectus victoꝛie
p diſcurſuꝫ pſalmi p totum. ¶ Interrogauit
me p̃de vgo grãdeua pbatiſſime ⁊ deuotiſſi
me vite. noie Agnes. ppinq̃ quondã Urba
ni pape. v. Qd̃ ẽ potiſſimũ ꝯtra diaboli tem
ptatões ſubſidiũ: Dũ ſuſpenderẽ ego cogi/
tabund⁹ rñſionẽ. Ipa ſubitulit mox. Crux
Suſcepi primus hãc vocẽ q̃ſi de celo ſonu
iſſet. ⁊ ita ſonuerat. Ego eñi etiã atqꝫ etiam/
multis iã annis mecũ reputãs. ꝯferẽs inſup
cum alijs/ nõ inuenio ꝯpendioſius/ non effi
cacius antidotũ. Quare: Quia nullũ humi
lius. nullũ inſup arrogãtie diaboli magꝫ ad
uerſum. nullũ qd̃ ita ipm ꝯſtrauerit. O crux
ſignũ triumphale. clamat eccl'iaſtica pſa. Et
i hymno. O crux aue ſpes vnica. Et iterꝫ ec
cleſia. Ecce crucem dñi fugite ptes aduerſe
Et apl's. Mihi autẽ abſit gl'iari. niſi i cruce
dñi noſtri ieſu xp̃i. Sileo interim de pbatiſ
ſimis miracul'. q꞉ nota ſũt ſatꝫ. In ꝯſtãtino.
In eraclio. In iuſtina. In xp̃ofero. In iu/
deo cruce ſignato/ cũ ceterꝫ multꝫ. Suadet
ob hinc Hiero. Euſtochio/ ad oẽm greſſuꝫ
pingere crucꝫ ſignũ. Et Criſogon⁹ ad Ana
ſtaſiã carcere clauſaꝫ. Tu aũt ancilla xp̃i tro/
pheũ crucꝫ tota mẽte ꝯſtringe. ¶ Accipiatur h
breuis ars crucis ad victoꝛiã vicioꝛũ. nõ ad
ppetrationẽ maloꝛũ. qualiter i militarib⁹ in
ſignijs gerunt aliq̃ nõ deuotione humili ſed
ſacrilega tyꝛannide dñandi. Impellerꝫ o aĩa

xpiana ſupba ſap̃e vel q̃rere. crux apponat̃ p
tinus corde. voce vel opis ſignatõne. Quid
em̃ magis ē ſupbie inimicuꝫ? Inuidia vult
obrepe. viruſq; ſuū aīo ſpargere. crux tyria/
ca fiet efficaciſſima. Crux omnē ire vel rāco
ris amaritudinem dulcorabit. Crux reddet
ꝯtra deſidiā ſtrēnuū. Contra cupiditatē ef/
ficiet pauperē ſpū. Crux gule ſimt̃ ꝛ luxurie
febres acutiſſimas tēperabit. Una oīm cō/
munis ē rō. q2 pendēs in ea crucifixit peſtes
iſtas oēs/triumphās ī corpe ſuo xps ¶ Hoc
ē ſignū thau. q̃ ſignatos angelus extermina
tor pcutere nō ſinit̃. ſaluat potius et ꝓtegit.
ſi tm̃ corde fideli cruci iſti ꝯſentiat. Alioquin
mēdax angelus ꝛ mēdaciȷ̃ pr̃/arripit qđ ſuū
ē. Sicut moyſes exaltauit ſerpentē ī deſerto.
ſic exaltatus ē filius hoīs prudēs vt ſerpēs.
Curabant̃ a ſerpētibꝫ pcuſſi enei ſerpētis in/
ſpectores. Aſpice ſerpentē hūc p ſil'itudine
ſine veneno culpe xpm pēdentē ī cruce. fidel
eius a morſibꝫ temptationū ne te perimāt/li
berabit. Hinc de Luca canit ecclīa. q2 crucꝭ
mortificationē iugiter ī ſuo corpe portauit.
Hinc apl's ait. Chriſto confixus ſum cruci
Hinc Andreas letus ꝛ alacer/ibat ad crucē
Hinc rurſus paulus. nihil me iudicaui ſcire
inter vos niſi Jeſum xpm ꝛ hunc crucifixū.
hec humilitas ſua fuit hec exaltatio. Et ſm
menſurā humilitatis dabit̃ ſublimitas exal
tationis. Propterea tu cuius humilitatē p/
fūdiorē oīmbꝫ reſpexit dñs virgo beata me/
rito gloriaris ſup omnes in exaltatione tua.
Nolo tamen putauerit aliquis lignū crucis
vt lignū ē adorandū. ſicut nec ē ens diuinū
ꝛ ſummū quo ſit fruendū. qđ ſit ſup oīa dili
gendum. Sciunt hec fideles. ſciunt et phi
omnes. Nihil habet lignū crucis diuinita/
tis etiā in qua pependit dñs. ſed in cruce tā/
q̃ in ſigno ſurgit fides noſtra ad dñm noſtꝝ
Jeſum chriſtum deū verum. qui ſalutē no/
ſtrā opatus ē in ea. Sic de imaginū venera
tōe vetus habet doctorū determīatio. Sic
p figurā ſignū accipit̃ pro ſignato. vt nomē
I pro nominato. imago pro imaginato. ¶ Di
ces forte mihi. nūquid non in homine. pſer/
tim in Maria virgine/verior ꝛ expſſior ē ima
go beatiſſime trinitatis? Sed ꝛ ipſe demon
retinet hanc eſſentialem imaginē. Aſinus p
inde cui chriſtus inſedit/cur nō adorat̃? Re
ſpondebo primitus ſub vna generali verita
te/de re qualibet indiſtincte. Non eſt aliqua
res/quantumlibet etiā vilis appareat. quin
ex eius ꝯſideratione poſſit anim9 fidelis ele/

uari ad magnificationē et orationē dei. Rō.
q2 a qualibet tanq̃ a ſigno pōt a poſteriori
veſtigari vel inquiri maieſtas dei. ſempiter/
na quoq; virtus eius ꝛ diuinitas. ab aliȷs q̃
dem clarius. ab aliȷs obſcurius ¶ Porro mi
nus hꝫ de piculo ſcādali ꝛ idolatrie (teſte btō
Dionyſio) ſi noīet̃ deus infimis nomibꝫ cre
aturaꝝ viliū p metaphorā ꝛ ſymbolū. q̃ ſi fi
at h̃ de rebꝫ dignitatē habentibꝫ/quales ſunt
angeli. quales ſunt homines ratione p̃diti.
Quis em̃ crediderit q̃ deus ſit eſſentialit̃ la/
pis aut vermis? Confundit̃ nihilomin9 ido
latria. quecunq; fuerit circa creaturā aliquā
ſeu de creatura. q2 nō refert totum hoiem ad
deū/ſiſtens in auxilio creature. maxime duꝫ
hec facere prohibet̃. Habet ṽgo bñdicta ſā
ctitatis p̃uilegia. habent et homines ī digni
tatibus cōſtituti. quorū ꝯſideratiōe pticipa
tiue ſolū ꝛ p analogiā dicunt̃ honorādi. ſed
ſub deo. cui veraciter ſoli debet̃ honor ꝛ glo
ria ¶ Deniq; vitamus ſcandalū vl' irriſionē
infideliū aut ſimpliciuꝫ/ſi coleret̃ aſin9 ſicut
colit̃ crux. Nō em̃ eque faciliter honorē re/
ferrent ad prothotypū. id eſt ad ſignatū chri
ſtum. nec ad redemptionis noſtre myſteriū.
quemadmodū fit de cruce. ¶ Crux humilis
mox vt in memoria venerit anime fidelis/ſit
hoc viſu. ſit cogitatu. ſit auditu. quid aliud
ſignat. quid aliud p ſignū ſeu ſignationē in/
tellectui repſentat/q̃ dñm noſtrū Jeſuꝫ chri
ſtū. in quo ē ſalus. vita et reſurrectio noſtra.
p quē ſaluati ꝛ liberati ſumus? Hec ideo cō
ſonāt ꝓpoſito noſtro. q2 vincere docent nos
de impulſore noſtro. ¶ Crux humil' memo/
riter intellecta liberationem ſignat. vitam et
ſalutem. Ipſa conſolationē. ꝛ ex conſequen
ti gloriā et exultationē ſi gratus ſit animus
operatur. ¶ Crux humilis hominē collocat
ꝛ recumbere facit ī nouiſſimo loco. quo nul/
lus cogitari poteſt inferior. q2 nouiſſim9 vi/
lorū pendet in ea. Sic recogitatus. credit9
ſperatus ꝛ amatus/qui nos inuitauit/dicet
Amice aſcende ſupius. et erit nobis gloria.
¶ Crux ſicut humiliat in pfundiſſimo loco.
ſic exaltat ī ſummo. Nō em̃ mentit̃ nr̃a pſal
tes. Et exaltauit humiles. ¶ Gloria crucis ꝛ
exaltatio ſimul cū exultatione. tāto verior ē
ſolidior atq; iocūdior. quāto minus habꝫ d̃
creaturarū vanitate. ¶ Gloria crucis fit ī cō
firmationis ſacramento ꝛ aliȷs myſteriȷs d̃
oleo ſimul ꝛ balſamo. q̃nq; de oleo ſolo ſꝫ ſa
crato. vt qui conſiderat penā in cruce/conſo
let̃ ex intima ſpūſſancti vnctione. ¶ Gloria

crucis facit inſignē xpianū/dū oleo leticie li
nit ipm ex noie. Eſt em̄ xps p interptationē
vnctus. Reges aūt. ſacerdotes. pphete ⁊ pu
giles iniungunt̄ p̄ſco more. ¶ Gloria crucis
nō conſtanter retinet̄ ⁊ p̄dicat̄/ſi nō ad cruc̄
ignominiā. paſſionē ⁊ tolerantiā anim⁹ pre/
parat̄. Non em̄ natura compatit̄ vt duo fi/
nes principales ⁊ vltimi ſimul intēdant̄/pre
ſertim contrarij. Quid autē vane glorie. q̄d
auaricie. quid libidini/plus q̄3 ipa crux repe
R rit̄ aduerſum: ¶ Sunt qui ſub nomīe chri/
ſtianitatis arbitrant̄ ſe magnificare dn̄m. q̄
crucifigunt in ſe rurſus filiū dei ⁊ habēt oſtē
tui. qui guſtauerunt verbū dei bonū ⁊ ỽtu/
tes futuri ſeculi. ſed p apoſtaſie ſupbiā3 pro
lapſi ſunt. quos impoſſibile (p difficile dicit
apl's) eſt rurſus renouari ad pniam. vel certe
ſumit̄ hic renouatio baptiſmalis/quā ꝯſtat
iterari nō poſſe. ¶ Glorietur frater humilis in
exaltatione ſua p crucē. mores inſup ſm no/
men xpiani vitāq3 ꝯponat. Sit p̄ma ſit vlti
ma ſit tota laus tua. O aīa deuota. dic ſil' et
pfitere. xpiana ſū. Sic em̄ magnificas dn̄3.
accipe rurſus. ¶ Exaltatio cruc̄ xpi tota my
ſterijs plena refulget. Eſt in ea lōgitudo. la
titudo. ſublimitas ⁊ pfundū. longitudo eter
nitatis. latitudo charitatis. ſublimitas ma/
ieſtatis. profundū ſapientie iudicātis. Ha/
bet crux excelſa ſil' ⁊ humil' mediū. cui ſurſū
deorſu3. dextrorſū. ſiniſtrorſū ꝯiūgunt̄. ⁊ in
h medio ihs tot⁹ effluēs et affluens miſcdie
viſceribꝫ. Vn̄ ſi eidē fidē affixeris tuā/radia
bit ſurſū amor. dextrorſū ſpes. ſiniſtrorſū ti
mor. ⁊ deorſū dolor. q̄ ſūt aīe q̄ttuor p̄ncipa/
les affectōes. ſm q̄s bn̄ ꝯpatas ⁊ ordīatas ē
ois armonia ſpūal'. Exerceat te ſup his tra/
ditio de cāticis. ¶ Cōuerſus ad crucē pie mē
tis ocul' lachrimoſis. inſpicias extēſu3 in h
ligno ſanctiſſimū corp⁹ ieſu ſicut tympanu3
vel cytharā. vn̄ ptulit voces ſuas ī ſympho/
nia diuis auribꝫ gratiſſimas. p inimic̄ p̄mā.
ad latronē ſcdam. fuit ad matrē tercia. ad di
ſcipulū quarta. ad patrē q̄nta. p ſeipo ſexta.
p ꝯſummatiōe redēptōis ſeptima. p ſuo trā
ſitu octaua. Ita factus obediēs pr̄i vſq3 ad
mortē. dedit fidelibꝫ ſuis pfectū humil' obe/
diētie necnō pietatis documentū. Eſt autē3
humiliatio p obedientiā3 exaltatio Triplex
eſt in genere q̄ ſub arbore crucis exercet̄ hūi/
liatio. penitētial'. ſacramētal'. ſupnaturalis.
ſm tres ſtat⁹. incipientiū. proficientiū et pfe
cto2. ſuadet rex ipe dauid dare pſalmū iocū
dū cū cythara ¶ Eſt aūt cythara penitētiū q̄
ỽtit̄ ī luctu ī pſalterij ſolatiū. Tradit expoſi
tor vnus cytharā qua dauid adhuc paſtor ⁊
pſallēs coram ſaul expellebat ab eo ſpm̄ dn̄i
malū p̄tēdiſſe ſignū crucis Iubet̄ apud pro
phetā aīa peccatrix ſumere cytharā ⁊ bn̄ ca
nere. Cātus iſte puto lamētatōis ē pnialis.
de quo ps. Confitebor tibi in cythara deus
meus. ¶ Ita demū ꝯſonat pſalterio iocūdo
interne leticie. ita ſub alio typo ꝯſonat philo
mene modul' turturis ſuſpiriū. Ita ſpūs nr̄
vexatus ab angelo dn̄i malo/meli⁹ h3. Ita
(ſi de poeticis aliq̄d miſceri placet) Orphe⁹
furias mitigat īfernales. i. furioſas ſuas paſ
ſiones. q̄ quidē potētes nimis deponunt̄ de
ſede cordis. ⁊ humiles exaltāt̄ affectiōes pie
mentis. Cōponebat ad cythare modos py
thagoras mot⁹ ſuos. Et ad excitatiō3 pphe
tici ſpūs pſaltē adhibuit helize⁹. hec ḋ cruc̄
auxilio ꝯ demonis impulſus generales tan
tūdē dicta ſunt/ſil' ⁊ angelo2 pſidio. ¶ Cete L
rū q2 piculo2 pticulariū aīaduerſio pl⁹ hor/
ret̄ ⁊ vitat̄. plus inſup liberator imploratur.
gratior deniq3 fit miſcdia liberātis. expediēſ
iudicaui pticularibꝫ mouēdis intēdere. niſi
tū aliter cēſueris frater. ¶ Diſcipulus. Im
mo vere cupidus ⁊ attent⁹ ſicut hacten⁹ au/
ſcultabo/q̄ſuſq3 petiueris a me ỽbū. ¶ Ma/
giſter. Fit impulſus angelic⁹ ỽtuoſe. ſapi
enter ⁊ benigne. quatin⁹ hūiles exaltent̄. At
uero depoſit⁹ iſte de ſede diabolus/deorſu3
fluēs ſathanas. ſatagit hoīes deponere vio
lenter. fraudulēter ⁊ maligne. Violētia cerni
tur in obſeſſis. Fraus ỽo dū ſpecie bona. ſa
lubris ⁊ ỽtuoſi conſilij q̄ſi moral' phs dolo
ſe impellit. Paucos accipe modos ex innu/
meris. ⁊ vt ſit aliq̄s ordo in nō habentibꝫ or
dinē/ſed ꝯfuſionē babylonicā. dicēda p qua
ternaria ſeu p tetrades partiemur. ¶ Deteſta
tur q̄nq3 ſupbiā patentē. ſed vt ī deteriorem
ſub inuolutro ficte humilitatis p̄cipit3. Nā
eſt qui ſe neq̄ter humiliat. Et rurſus ait ſa/
thanas. Noli humilis eſſe ī ſapientia tua. q̄/
tinus inſipienter exaltet̄. Deteſtat̄ pſumptio
ne3 ⁊ timorē laudat. quatinus ingerat timo
ris ſcrupulos vbi nō eſt timor. vt ablata pa/
ce cordis recedat iſte cuius locus eſt in pace
Deteſtat̄ inobedientiā/vt peccati ſeruitute3
inducat. ⁊ aſininā patientiā que fert nō ferē/
da. quales notabat apl's eſſe corinthios. Fe
fellit innumeros nequā iſte. qui ſub velamē
to obedientie nephāda pperrarūt quaſi pec
care nō poſſent. q2 nō habent velle vel nolle
iuxta verbū ſuū. Deteſtat̄ ſupſtitōnes q̄nq3

manifeſtas .ſed nõ occultas ⁊ obumbꝛatas
ſanctis obſeruationibꝫ. In ieiunijs.ĩ ṽgini
tate.in ſanctis oꝛõnibus ſupſtitõnes impel
lit. ¶ Proinde cur fuit pma demonis vox et
interrogatio: Cur inqͭ precepit vobis dñs:
Utiť frequentiſſime cur iſto. quatinꝰ homi
nes in curioſitatis noxie laqͦs cadãt. Cur
fecit deus rõnales creaturas/quas pſciebat
foꝛe peccaturas ⁊ damnãdas: Cur eas deꝰ
tales nõ condidit qui peccare non poſſent:
Cur delectať in pditione viuentiuꝫ: Qd in
de ſibi lucruꝫ creſcit: Nũquid nõ melius eẽt
vniuerſis /ſi peccatis omnibꝫ ablatis rema
nerent ĩ ſolo decoꝛe virtutũ: cur indurat ali
quos ⁊ alioꝛũ miſereť: cur acceptio pſonarũ
repiť apud ipm: cur nõ ci tiꝰ venit ad hoĩes
redimẽdos. ⁊ legẽ veterẽ quã dederat ĩ fedꝰ
eternũ/p aliã ↄmutauit: cur tot abſqꝫ bapti̾
mo innocentes. tot ĩ inſulis ſine legis audi
tu viuẽtes.tot q̄ ſaluarenť ſi bonis doctrini̾
⁊ ſocietatibꝫ inſtruerenť/pire pmittit et dimi
ſit: Scit iſte nequã ꝙ pſcrutatoꝛ maieſtati̾
oppꝛimeť a gloꝛia. Scit hoĩem phibitũ.ne

D ĩ pluribꝫ dei opibꝫ fuerit curioſus ¶ Culpat
hypocriſim. ſed vt hoĩes abſqꝫ honeſtatꝭ ve
lo ppetrẽt mala/laudat ſimplicẽ cum verecũ
dia ſctã. qͭtinꝰ hypocriſis fictões introducat
Culpat inuidiã ⁊ benignitatẽ laudat. ſed vt
malignitas ĩpꝛoba nocẽtiũ foueať Culpat
ecõtrario iniqͭtates alioꝝ. vt pſonale odiũ ↄ
fraternã charitatẽ ſuſciteť. Culpat iratos. ſꝫ
vt zelũ ſctm̃ abijciat. Laudat zeluꝫ ſctm̃ q̄ p
ceps ira furiat. Culpat inertiã. ſed vt inquie
tudo plꝰ equo laboꝛioſa fatiget Laudat qui
etẽ ſanctã. ſed vt ĩ ſterquilinũ toꝛpẽtis iner
tie deijciat. Oſtẽdit odibilẽ auariciaꝫ. ⁊ ꝙ ni
hil nequius q̄ꝫ amare pecuniã/ſed vt pdiga
litatẽ ↄſumptõe oĩm cũ rapinis introducat
Pulcrã dicit ⁊ amabilẽ frugalitateꝫ. vt tena
citati locũ paret. Oſtendit quãtas gignit in
firmitates gula. ſed vt piculoſioꝛẽ vacuitatẽ
capitis ⁊ coꝛpis/abſqꝫ remedio operur Lau
dat omnia ſana eſſe ſanis. ⁊ nihil eſſe reijcien
dum/quod cũ gratiarũ actione accipiť. vt a
tẽperantia fallat abducat. Oſtendit q̄ꝫ feda
ſit luxuria. q̄ꝫ vilis. nec honoꝛe digna. vt ↄiu
gioꝛũ iura contaminet. Laudat pꝛolificatio
nẽ. immo iubet p illud. Creſcite ⁊ multiplica
mini. quatinꝰ ↄcubinarũ licere demonſtret.
Oñdit nõ eſſe iurandũ. Sit inqͭ ſermo v̄r ẽ
eſt. nõ nõ. vt deteſteť oĩe iuramentũ. Dicit
ex aduerſo. Qui bñ iurat bñ credit. vt periu
ria vel ↄtumelias nominis dei multiplicet.

¶ Circũit iſte ſathan terrã/⁊ pambulat eam.
vt circũſtãtias oĩm ↄſideret. Quis. q̄d. vbi.
quibꝫ auxilijs. cur. quõ. qñ. Tẽdit laqueos ĩ
quos impellat multos valde. vt ſi fuerit ali
q̄s ab vno liberatꝰ/cadat in alteꝝ. Facit ad
h̄ Macharij narratio de popul'. Nõ em̃ ſe
mel victus ceſſat. ſicut opinatꝰ eſt Oꝛigenes
Itaqꝫ ↄſiderat dũ circũit. et obſeruat volen
tes placere deo. Uidet aptuꝫ aliquẽ ad reli
gionis ingreſſuꝫ. Impellit ad oppoſituꝫ ſic
illudẽs. Cur ciuilẽ vis deſerere ↄuerſatiõeꝫ.
qm̃ homo natura ciuile aĩal eſt. homĩes ho
minũ gratia facti ſunt. vt ſe mutuo iuuẽt. ſi
cut pecoꝛa vt hoĩbꝫ ſeruiãt. Ue ſoli. Cur nõ
poteris ſub habitu ſeculari ſalutẽ tuã opari
ſub vno abbate tuo xpo: Gaudeas lege lib
tatꝭ quã dedit tibi deus/⁊ emit xpus. Quid
pulcrius: q̄d eligibilius libertate: Cur tot ⁊
tales vis ſubire obſeruationes. ⁊ vota ſuper
te inducere/q̄ nõ ſufficis ad pcepta ſeruãda:
Quid ſunt obligationes tot/niſi laquei toti
dem ad trãſgreſſoꝛes: Uide ne illaqueatꝰ v̄
bis oꝛis tui cadas. Diſplicet em̃ deo ſtulta ⁊
infidelis pmiſſio. Ecce quot. quales ĩ religi
onibꝫ defecerũt: q̄t ceciderũt: q̄t apoſtate re
tro abierũt: Cur nõ vis talentũ tibi creditũ
in his ⁊ ĩ alijs gratijs mltiplicare: Ut quid
pditio hec eſſet in religionis ingreſſu ſiue ſo
litudine: ¶ Celat pditus iſte laqueos in ſecu A
lo. fit iſte qui ſaluandus fuerat in religione p
ditus in ſeculari ↄuerſatione. ſit ſecularꝭ. cõ
iungiť vxoꝛi. Heu quos illic laqueos tribu
lationũ nõ inuenit: Naſcunť filij/alia cura.
ſi pꝛocax vxoꝛ. grauis. magnifica. ſi ſterilis.
ſi feda. ſi lubꝛica. O quale ſuppliciũ. Sit de
militia/aut d̾ curialiũ numero. quot illic cu
ris inuoluiť: Primitꝰ erit dulcis inexperto/
cultura potẽtis amici. Exptus metuet. inui
diã nõ tolerabit. Sit opoꝛtet aſſentatoꝛ ad
oĩa: ſit miſer/viuẽs. doꝛmiẽs. comedẽs ad al
teriꝰ arbitriũ. Sit cauſidicꝰ aut p̄ticꝰ ĩ phi
ſica. fraudes mille ſpargenť ĩ pcticatõe. Dũ
q̄rit diues fieri/incidet ĩ deſideria multa ⁊ la
queos/quibus mergať ĩ interitũ. Sit bñfi
ciatus in eccl'ia ⁊ celebs. cauenduꝫ ſibi erit a
retibꝫ ſimonie. a negligẽtia ſeruitij. a luxuria
ab inerti ↄuerſatõe. a dilapidatiõe bonoꝝ ec
cleſie. ¶ Circũit ⁊ ↄſiderat ſathan iſte alterũ
quẽ ex inſtabilitate ppꝛia vel infirmitate co
gnoſcit ad religionis aut ſolitudĩs vitã ine
ptũ. Uide ait quãta ſit religionis. quanta ſo
litudinis pfectio. vacare ſoli deo. ſalutẽ ſuaꝫ
opari. Quid pꝛodeſt homini ſi vniuerſũ mũ

dum lucret᷑. anime ꝟo ſue detrimentū patia
tur? Uide quantū totus mūdus ī maligno
poſitus ē. ꝙ̄ breuis vita. ꝙ̄ mors incerta. q̄
tormenta inferni? que gaudia paradiſi? Ui/
de ne pcraſtines. ne conſilia multoꝝ. pſertim
domeſticoꝝ ꝛ ſeculariū queras. Inimici ho
minis domeſtici eius. et aīalis hō nō pcipit
q̄ dei ſunt. Res certa ē. De ſol' incertꝭ haben
dū ē ꝯſiliū. Dicere ꝙ religionis ſtat⁹ nō ſit p
fectioꝛ/hereſis ē. Magna ꝟo ſtulticia ē nol
le eſſe pfectū Quid heſitas? qd tergiuerſarꝭ?
Uocat te de⁹ p inſpiratiōes iſtas. quid in te
ſtas ꝛ nō ſtas? pijce te in eū. et ipſe te ſuſcipi/
et. neq̄ deſeret iā ſuſceptū. Uide nunc paup
homūcio dū ꝯpūgeris corde. fac votū deo
celi. firmet te iuramentū. Felix neceſſitas q̄
ducit in melius. Sciueris opus cum voto
deo eē acceptabili⁹. Da totā arborē volūta/
tis tue cū fructib⁹ ſuis deo tuo. Deniq̄ q̄ p/
poſitū tuū iſtud ſcꝫm̄ diuerteret a te. re⁹ eſſet
P vt deo ſe redderet ī religiōe loco tui. ¶ Silet
iſte nequā ꝙ ad religionis introitū optet at
tēdere nedū bonitatē religionis ī ſe. ſed aliaſ
circūſtātias maxime duas. Quaꝝ vna ſe te/
net ex pte religioſoꝝ. ſi pfecte regulā ſeruant
Altera ex pte ſuſcipiētis. ſi iuxta pabolā xpi/
dū inchoat poterit ꝯſummare. Q₃ ſi ſm rō
nis ꝯſiliū res tā grandis aggrediēda ē/quā
poſtmodū mutare nō licet. Nō tm̄ ſequendi
ſunt viriles impetus aut mot⁹ deuotionū q̄
les hīe pnt pueri aut puelle. qn̄q̄ plus in in/
cōſtātie vicio vl' melācolie/ꝙ̄ grē certo inſti
tu poti⁹ aliqn̄. qualiter mō ex aſtuto demo/
nis īpulſu/ꝙ̄ certe deuotōis afflatu. Silet.
qm̄ media ſunt moderāda ſm ꝟtutē tā agen
tis ꝙ̄ patiētis. nec poterat dauid cū armis
ſaul egredi ꝯtra golyā Nō pnt ſimie cū botꝭ
latioꝛib⁹ quas ī fraudē eis derelictꝭ accipiūt
incedere. ſilet onera religionis. cū morib⁹ in
habitantiū. Dat bn̄ ſentire de oīb⁹. nemi/
nē iudicare. ſpes adijcit qn̄q̄ magnas. ꝙ p/
ficiet alijs ſua eruditio. ſuū ꝯſiliū. qꝛ lrāſ no
uit. qꝛ prudēs ē ī agendiſ. Deniq̄ exēplū da
bit religs de ſclo. vt ita faciāt quēadmodū ꝛ
fecit ꝛ ſclm derelinquāt. Quid? Tādē voto
ſe ꝯſtringit. deſerit habita beneficia. dat ſua
paupibus. via ſibi vnica religionis relicta ē
Captus eſt ait inſultās demon. Euge euge
iā nō eſt ſilendū. iā in odiū religionis exagge
randa ſunt oīa Apiendi ſunt oculi. diſcrimi
na reuelāda. murmur inducēdū. dicat ipſe ſi
bi ſentiēs ſe deluſū. Quid mihi feci miſer?
In qd me malū impuli? Nō potero ferre iu
gū h intolerabile. Quęſiui requiē vt in pace
ſeruirē deo. ꝛ ecce turbatio. fugi hoīes. hoīeſ
inuenio. Cedebā teptatōib⁹ de ſclo. detioꝛes
demonis pfero. qd feci? qd agā? q̄ me vertā?
Amicos carnaleſ offendi ſpernēs eos cū ſu
is cōſilijs. null⁹ mihi ad eos regreſſus. Si
diſpēſatoꝝ voti q̄ſiero. nō dabit᷑. aut in data
nūq̄ ꝯſtās ſibi anim⁹ q̄erabit᷑. ſed neq̄ quō
viuere ī ſeculo relictū ē Si ad aliā migraue
ro religionē. ſcādaloſus ero mee/ꝛ forſitā in
tolerabilis aliene. Quid feci? Deuotionē in
ſclo ſuauiorē. ꝛ crebri⁹ inueniebā. qꝛ ſenſus
vegetioꝛes. nec pturbati p vigilias. nō extna
nitū cerebrū p ieiunia. nō oppreſſa mēs ī p/
lixitate vocal' ſeruitij. ſed ꝛ ſclarib⁹ inuoluoꝛ
curis p neceſſitatib⁹ fratꝝ. Cogit obediētia
currere diſcurrere p ſeculū. qui quietē ſolam
ſperabā mihi obtinere. Sic quotidianis fa
tigoꝛ odijs ꝛ rixis. Quid feci? quid tādē vo
lui mihi miſer? Delectabat me ſtudiū. doce/
bā et docebar. Nunc qui doceat aut doceat
nullus eſt. Fratres ſatis eſſe reſpondēt occu
pationes religionis ſue vexatio ſatis ē. Nō
eſt inquiunt religio ſchola docendi. ſed diſci
plina viuendi. Si vixero ſm mores fratrū
collapſos omnino a regulis patrū. pditus
ſum ſine dubio. Si ſingularis mihi viuere
volo. nec datur nec ſufficit. Ecce quid mur/
murat inconſtans quādoq̄ nō ſine magno
perplexitatꝭ vinculo. maxime ſi monaſteria
mulierū collapſa. iunioꝛ iam aliqua vouit ꝛ
intrauit. ¶ Circuit depoſitus de ſede. querit P
quē deuoret. Inuenit hoīem deditū ſtudijs
litteraꝝ ꝛ ſcientiarū. Si poteſt auertit. Af/
fert occupationes ex ſeculo. ſicut et platoꝝ
ſeruitijs. aut principum. aut penuria trāſcri
bentium. vel imperitia. aut libroꝛum cauſat
nimietatem oneroſam. aut fruſtra fieri ver/
ba ſurdis dicit. Si nequiuerit abducere q̄/
tinus ociū deſideret ſtudioſum. ſed ſibi va/
cet ꝛ ſapientiam ſcribat ī ocio. ſubdolus im
pellit. vt alios dū docere vult ſcribēdo/ſe ſe
ducat. Laudat iā laborem. ſed coꝛrumpere
ſatagit intentionē. Eya doctoꝛ/ſcribe q̄ rele
gat poſteritas. q̄ tibi ſint ī nomē eternū. qm̄
melius eſt nomē bonū ꝙ̄ vnguēta precioſa.
Orabunt alij p te Nō tibi ſoli laboꝛabis. ta
lentum tuū diſtribues. Sed ad qd ſathan
iſta? Quid ſibi ſup alioꝝ ſalute? Profecto
nihil. ſed ſatagit/vt iſte ſub hac intentōe ſcri
bens audiat in iudicio. recepiſti mercedem
tuā. Accipe quod tuū eſt ꝛ vade. ex oꝛe tuo ꝛ
ſcriptꝭ tuis te iudico ſerue nequā. Fers lit/

teras mor̃tꝫ tue ſal infatuatũ. Eya ſcribe ſed
ſubtilia. ſꝫ extranea. ſꝫ nouit inuẽta. Turpe
ē alienis vti. Sic ipellit vt deſerat terminoſ
q̃s poſuerunt p̃res ſui. Ut vane gl'ioſus di
cat. Sup oẽs docẽtes me intellexi. Ut deſe
rẽs vias certas dicat. Aq̃ furtiue dulciores
ſunt. ⁊ panis abſcondit⁹ ſuauior. ¶ Eya ſcri
be. aut de tuis ꝟtutibꝫ. aut celeritatẽ oſtende
dictãdi. Aut da ſatis intelligi ꝙ bñ. ꝙ deuo
te viuis vt loq̃ris. aut certe i alienis laudibꝫ
q̃re laudẽ tuã. Quere celebritatẽ noĩs / ſi nõ
ex te ſaltẽ ex ill'. quos exaltas ſcribẽdo mira
cula ſua. viſiones. vitã ſup̃ modũ mirabileꝫ
diuinatõẽs. ſectas nouas. Canonizat⁹ eris
i ipſoꝝ canonizatõe. Sed o fraudẽ ſathane
deteſtandã. q̃ñqꝫ tñ ita fallentẽ / vt interim ta
ceam⁹ de manifeſtis erroribꝫ ⁊ heretica p̃ui
tate ¶ Eya ſcribe. tot⁹ inſiſte laboribꝫ impor
tune. Nõ des requiem calamo. poſtpone ho
ras canõicas. aut abſqꝫ intẽtõe pferas. idul
ge ſecur⁹ lautioribꝫ cibis. vtere ſomno vſqꝫ
ad ſaturitatẽ. Deſere ciuilẽ aliorũ ꝯuerſatõꝫ
Cõpenſabit hec oĩa labor tuus in dictãdo.
Sic ipellit iſte nequã. ſcit ꝙ inutilit'. immo
nocie fiũt nõ iuſſa p̃ceptis omiſſis. Scit ꝙ
fauem⁹ vltra modũ ſcp̃tis nr̃is. diligim⁹ vt
filios. placẽt etiã ſi deformia ſunt et iculta. ſi
vacua ſententijs. Teſtis eſt ſimia fabuloſa.
Gallina dũ nimio clamore pdit ouũ / pdit il
lud. Coru⁹ crocitãs vt a vulpe laudet' / frau
dat' cibo ſuo. Nõ alit' ſepe ꝟtutes pdunt ſcri
be docti. vel q̃ſitas p̃us vel acq̃rẽdas in tpe.
Nõ. qꝛ dicũt ⁊ nõ faciũt. qꝛ de donis dei dũ
gl'iam q̃rũt. deo rapiũt qđ ſuũ ē. qꝛ ſcit inſup
ſiniſtra taliũꝫ / q̃d facit dextera. Pñt nihilo
min⁹ meritorie fieri noua ſcp̃ta ſi mod⁹ affu
erit. finis ⁊ ordo recti. Unũ facere ⁊ aliud ñ
O omittere. ¶ Circũit ⁊ inuenit hoĩem deditũꝫ
ꝯfeſſionibꝫ audiẽdis. O q̃t imiſſiones facit
p angelos ſuos malos. Uenit ad ꝯfeſſioneꝫ
plebeius idiota. veniũt pueri ⁊ puelle. iuue
nes ⁊ maritate. Suadet iueſtigare diligent'
ſup oĩbꝫ circũſtãtijs / vt agnoſcat vultũꝫ pe
coris ſui. qꝛ nec alit' ſolui põt pctõr niſi dixe
rit oĩa. Abſit iſte curioſus ſcrutator. ⁊ defici
at ſcrutãs ſcrutinia cũ ſcãdalo ꝯfitẽtiũ / cũ la
pſu pprio. cũ ſuſpitõĩbꝫ infinit'. cũ intermia
bilibꝫ ſcrupulis. ſiue remittat nõ abſolutũꝫ.
ſiue detineat moroſiſſime vix tandẽ abſoluẽ
dum. Ueniũt tales poſtmodũ / ⁊ vertit' i op
poſitã q̃litatẽ. qꝛ timet exp̃t⁹ tales facere int'
rogatõẽs. Dicit ſibijpſi. ſaluet ſe ſi voluerit.
nõ intrabo domũ ꝯſcie aliene. nihil interro
gabo. ſcit pctaꝫ ſua. dicat illa ſi vult. Sic di
mittit inſcios. ſic verecundos latere i pctĩs
ſuis. nõ vtẽs claue ſciẽ q̃ data ē ad apiendũ
(cũ diſcretõe tñ) ſecretas ꝯſcĩe plagas. Ueni
unt alij magni prudẽtes de ſeculo. veniũt p
dones. vſurarij. ſimoniaci. rãcoroſi. violato
res eccl'iaſtice libertatis. ꝯcubinarij notorij.
nolũt a pctĩs reſilire. nolũt reſtitutõẽs face
re. ſunt excõicati. ſunt irregulares. alij ſi cul
pant'. excuſant aut defendũt pctm̃ ſuum. di
cũt ſe iuſta bella gerere. ⁊ plane mirũ ē / ſi etiã
angelus de celo repiret q̃d agendũ i talibus
multis. niſi coaſſiſteret ſibi miraculoſa dei ꝟ
tus Ueniunt alij vel alie curioſe agentes. ad
fabulationes vertũt ꝯfeſſiones ſuas. miſce
tur colloquia đ pphanis. vtinã nõ đ nepha
rijs. vtinã q̃ ſpiritu cepiſſe vident' / nõ conſũ
ment i carne. prohibeat deteriora de⁹. ¶ Cir R
cũit ⁊ inuenit declamantẽ in populo ſeu pre
dicantem. Cognoſce demonis quot impul
ſus ſunt in ſermone'. Dũ de omni ſtatu pſo
ne ſunt que vicijs ꝯtrarijs infecte ſunt. Si
culpat auariciaꝫ / prodigus applaudit. et ri
det auarum. Si pdigalitatẽ vitupat. auar⁹
libẽs ad ſe ꝯtrahit dicẽs. tene quod habes.
Si loquit' aduerſus ſertiã / gaudet iſte q̃ ſtul
to labore ꝯſumit'. ⁊ eẽ ſub ſentibꝫ curaꝝ mor
dẽtiũ delicias ꝯputat. Zel⁹ laudat⁹ accendit
iracũdos. Pietas laudata puſillanimes nu
trit ⁊ deſides. Pronũc ⁊ qualeꝫ tua p̃dicatio
fructũ afferet ꝯſidera. Sũt q̃ nolũt p̃medi
tari. nolũt ſanctoꝝ allegatõĩbꝫ vel autorita
tibꝫ. aut certe neſciunt vti. Garriunt ⁊ effun
dũt quicquid in buccã venerit. ceci cecos al
loquẽtes. Sunt ex oppoſito / q̃ tot accumu
lãt allegatõẽs. ſup allegatõnes richmos. ad
richmos ꝯcordãtias. cũ ꝯcordãtijs effluũt
vſqꝫ quaqꝫ. nõ deũ ſed ſe. ſed ſciam ſuã oſten
dere volẽtes. Blãdiunt' ſibi. qꝛ nõ pp̃ter ſe ⁊
famã ſcie. ſed ad edificatõem querũt aliorũꝫ.
Sũt q̃ ſolũ apud auditores ſuos inobediẽ
tiã ⁊ rebellionẽ inferiorũ tacẽdo culpant vi
cia ſupiorũ etiã dũ abſunt. Uñ. Nihil plau
ſibilius audit inuida plebs q̃ȝ ſuperiorũꝫ vi
cia prodere. augere. inculpare. Et hec ſepi⁹ ⁊
accuratius ſtudent aliq̃ p̃dicatores deteſtari
q̃ ſi vel in modico vicio culparent'. protinus
implacabiliter obſiſterent vera dicentibus.
⁊ capitali clam vel palam pſecutiõe vetarẽt
Adde ꝙ multitudo predicationũ ſepe fit in
laqueũ audientiũꝫ. Quare? Quia iam ſane
ſciunt voluntatẽ dñi. nec faciunt. preuarica
tores effecti de peccantibus. Propterea per

pletos habet behemoth neruos ĩ multis. q̄
bus nõ ē exitus frequēter poſſibil'. niſi mor/
inflicta iudicialis/ſeu captiuitatis hoſtil' vi
am fecerit/liberans ab omnibꝫ debitoꝝ vin
culis. Aut ſi non fuerit aſſumpta religio ce/
dens omnibꝫ. Aut vltronea paupertas ſua ꝛ
ſuoꝝ ſubeatur Sed q̄ꝫ difficilia ſunt hec re
media. ꝑſertim in ſenibus. in egrotis. in de/
licatis viris ꝛ pompoſis. In feminis neſcit
nemo. Singularit' idcirco notauit apoſto/
lus auariciā/tēptatiōibꝫ et lagueis diaboli
plenā eſſe. que mergunt hominē in interituꝫ
S vñ vir fit reſponſio. ¶ Circũit iſte ſathā. iſte
depoſitus. ꝛ inuenit hominē in ſolitudīe. vl'
deſerti. ſicut eſt pellicanus. vel domicilij/ſi/
cut nycticorax. vel tecti ſicut paſſer. protinus
immittit fraudulentus auceps iſte laqueos
exquiſitos. et tota malignitate conat' inuol/
uere. nũc pennas. nũc pedes iſtius/qui ſoli
tarius eligit viuere. volaturꝰ (vt eſtimat) ad
ſupna. ꝛ ſecũ furens ait. Nõ ſic abibit ſolita
rius iſte/ſi bene me noui. Sit piger. impati
ens. mala cogitet. ꝛ ſua querat. Agitat' nunc
feruore nouitio. fingit ſibi quietē ꝛ ociũ. fin/
git patientiā ſi nõ habeat conſortiuꝫ. fingit
puritatē in affectibus habituram. fingit de
niq̄ꝫ ꝙ dabit ſe deo totũ. Sꝫ o miſer. neſcit
quantũ meis artibꝫ/ab expectatiōe ſua lōge
fiet. Surgite vos infernales ꝛ improbe pe/
ſtes mee. Stultũ hunc impellite caſuꝝ ĩ re/
tia peccatoꝝ. q̄ fugere putat. nec ꝑcauet. Tu
primitus inertia. deſes ad bonũ/ſed ad pni/
cieꝫ efficaciſſima. Hic exteriori caret exerci/
tio. ocioſus vacat. Age. Tedioſa ſit oīo ſibi
faſtidiat ꝛ dicat. q̄uſq̄ꝫ eadē. Succedat nũc
impatiētia. Fac ipm ſuimet penitere. fac di/
ſplicere q̄rē. fac ociũ ꝓpriũ horrere. nec ſe iā
ferre poſſit. Fac lāgueat torꝰ ꝛ pigritet ¶ Ex
urge nũc blaſphemia. cogitatōes nephariaſ
immitte. Fac deſideria occidant pigꝝ. Age
doceat ocioſitas mala multa. Tradideꝛ eũ
quattuor q̄ternionibꝫ paſſionũ vinculādũ/ĩ
carcere noſtro peccatoruꝫ. Scis noīa. ſcis
officia vulgata ſunt. Spes. meror. metus.
gaudiũ. Speret vana. metuat falſa. mereat
moleſte. gaudeat moleſtiꝰ. Tuũ erit vltimũ
hoc officiũ o libidinoſa cupiditas. querens
aſſidue q̄ tua ſunt. Querat iſte ꝯſolatiuncu/
las ꝓprias ſi poterit in carnalibꝫ delicijs. ci/
bo. ſomno. veneris. Si refugerit parerē hāc
turpitudinē tuā/velaueris eā ſimilitudinem
deuotionis ad deum. Da mendaciter intelli
gi ipſum querere q̄ dei ſunt. ſe ĩ dño delecta/
ri ſolo. cũ ſua ꝑncipaliter querat' oblectatio.
Signũ huiꝰ accipe certũ. qꝛ dimiſſis diuio
rũ impletōibꝫ mādatoꝝ/laborat ĩ h̄ totus.
vt ĩ alijs q̄ ſpũalia fingit delectet' Deridemꝰ
merito ſabbata eiꝰ. vidētes ignominiā eius.
Videmꝰ introrſum fornicatōibꝫ ꝓprijs. mē
dat. ꝑcat. meretrix ingrit et rapit ¶ Adauge
dolos tuos o libidioſa cupido. Interroget
curioſitas tua cor eiꝰ ĩ plurimis. Si mallet
dānari q̄ꝫ offendere deũ ſpōſum ſuũ. redem
ptorē ſuũ. de q̄ gl'iat'. Si mallet ſubire mor
tē aut incendi. q̄ꝫ frangere ieiuniũ/vl' incur/
rere carnis lapſuꝫ. Quicquid elegerit irretie
mus eũ. vel arrogāti mēdacio. ſi penaꝫ ꝓpo/
ſuerit inferni vel incēdij. ꝙ ſi poſtpoſuerit iā
peccauit. qꝛ peccare ꝑelegit. Adde ſi videris
ipm ĩ multis deficere. dic blādiens. nõ cōcu
tiant te defectus iſti frater. ꝑmittat eos deꝰ ĩ
te ad humilitatis cuſtodiā. ne magnitudo ꝟ
tutũ te extollat. Habes in Paulo ſil'e de ſti/
mulo ſathane ꝓpter magnitudinē reuelatio
nũ. Capiamus eũ ꝛ illaqueabimus vt defe
ctus ꝓprios iā nõ laboret corrigi. ſed ĩ illis
audeat etiā gloriari. Sit ruſus tuũ o blaſ/
phemia/ſoror inertis deſidie machinamen/
tũ ſit cogitatiōes imittere/quales nec hoīes
ſcl'i. nec meretrices dignaret' admittere. Pu
deat ipm q̄ tantus ē ĩ ocul' ſuis. pudeat ꝛ in/
dignet' ꝛ iraſcat'. ſupbiēs etiā ĩ deũ ꝛ ſcōs an
gelos eiꝰ ꝛ ſctōs. ꝛ deſpet tādē ſeipm. Sua/
derē vobis inq̄ꝫ quattuor ſodalibꝫ mihi cha
riſſimis ſup hmōi ſolitarijs/ĩ alia diſcrimiā
deturbādis. ſed ea q̄tidiana q̄ſi domeſtica ꝑ/
terco. incurioſitatē ꝑſcrutatōnis vite aliene.
negligētiā ꝓprie vite. videre feſtucā in alieno
ocl'o. nõ aduertere trabē ĩ ſuo. Ceteros ſper
nere. ſibi ſuaq̄ꝫ placere. Rumoribꝫ nouis aſ
ſidue agi. ꝛ ſuſpitionibꝫ temerarijs inquieta
ri. Proinde minus oībꝫ hoībꝫ. alacres ſpũ
minus eſſe patiētes. plus ſui amatores. plꝰ
ſordidos aliorum mala tenētes. ¶ Agite po
ſtremo ſodales fideliſſime mihi/quatinus
iſtos exhibeatis ſolitarios. tandē mihi ſimi
les fieri. Solitudineꝫ odiāt. fiāt diſpſi mēte
cordis ſui. fiāt gyrouagi ꝛ ꝓfugi. fiāt inſtar ca
yn vagi et ꝓfugi. Quid eñ mag' ꝓpriũ ē mi
hi q̄ꝫ eē gyrouagũ. circũire terraꝫ ꝛ ꝑambula
re eaꝫ. hec nequā ſpũs. At vero q̄d te agitas
frater. quid turbaris. cũ iam ſilentiũ pati nõ
potes hactenus obſeruatum? ¶ Diſcipulus T
Nũc prorſus inſpicio. qm̄ vndequaq̄ꝫ mi
ſer ſuꝫ. ꝛ miſerabil'. nec q̄d agā. nec q̄ me ver/
tā ſcio. Ita ꝯcluſus ſuꝫ int' anguſtias ex im/

pulſib⁹ ſathane nũerarẽ. ꝑſertim ĩ vltimiſ. vt
merito tedeat aĩaꝫ meã vite mee. Nolo tñ de
ſꝑare memetipm̃. ſꝫ auxiliaria poti⁹ documẽ
ta q̃rere Itaqꝫ fraudes ⁊ laq̃os inueſtigaſti.
tuum ſit remedia tradere cautelas ⁊ auxilia.
¶Mgr̃. Si humanũ ꝓſtolareꝛ auxiliuꝫ fal
leris. Illud eñi nec ꝑſpicuũ ẽ nec validũ. ma
xime aduerſus aereas ꝓtãtes. Eſt vita hoĩs
militia ſuꝑ terrã. Aduocãdi ſunt milites an
geli boni cõtra nequã hos ſpũs. Pl'es ſunt
fortiores ſunt. ſapiẽtiores ſunt abſqꝫ vlla cõ
ꝑatõe. feruẽtiores ĩ iuuãdo q̃ꝫ alioꝝ maligni
tas ĩ ĩpellẽdo. tñmõ aſſum⁹ nobiſipis. nec vl
tra pellam⁹ eos adiutores tã ſedulos. beni/
uolos ⁊ certos ¶Diſcipulus Hoc ẽ ꝑfecto
potiſſimũ qđ flagito. qđ ab eis peto dari mi
hi/ne repellã eos. Cupio parit' ⁊ dep̃cor/q̃ti
nus ĩpulſiões ſuas q̃b⁹ ĩſtigãt nos bñ agere
ſtudereꝛ aꝑire. ¶Magiſter Si đ cuſtodia
angeloꝝ/ꝑcipue ſingulorũ q̃ dant' ſingul' ab
exordio. ſi de ſuis officijs ſingillatim cona/
rer aꝑire/q̃ ſub exemplis legunt' ĩ ſcptura ſa
cra. q̃qꝫ ꝑ hyſtorias q̃ ſubinde ꝑ doctores ſa
cros tradita ſunt. ſuꝑfluus imo van⁹ iure di
cerer/res ſuſcipiẽs ſuꝑ vires. Attñ ne totus
obmuteſcã/q̃ſi ſpnẽs ꝓcẽ tuã. eligã vnuꝫ ſua
auctẽ refulgẽs exẽplũ. Deinde ꝑ ꝯſideratio
nes aliq̃s paucis v̄ſib⁹ comp̄hẽſas/curabo
V nos aduerſus diabolicos ĩſult⁹ reddere do/
ctiores. ¶Diſcipulus. Gratãe audiã et at
tentus. ¶Mgr̃. Petrus poſt tot ꝑpetrata
v̄tutũ inſignia. dormiebat ĩ carcere vinctus
cathenis int' duos milites Typus iſte ẽ xp̃i
ani licet egregij meritis. qui ꝑ herodẽ iſtum
ſathan/gloriantẽ in pellib⁹que palliant neq̃
tiã ſuã. detrudit' in temptationis horridum
carcerẽ. diſcrimen ĩminet mortis. niſi q̈ orã
te iugit' eccleſia fit quod ſequitur. Angelus
aſtat. fulget. pulſat. ſurgere clamat. Soluit
⁊ eduxit. libertatiqꝫ relinquit. ¶Diſcipulus
Placet metri compendiũ quo ſeptẽ angeli
co ſancto facta miniſterio cõplecteris ¶Ma
giſter. Solerter aduertiſ. Exiſtimo nõ gra
uaberis/ſi cõſiderationes pauculas ruſus
ita verſibus ligauero ſuꝑ cautelis. quibus
agere nos oportet. ⁊ prius facere qđ ĩ nobis
ẽ. gallice (fay ce que doce) ¶Diſcipul⁹. Nõ
grauabor. nec leuitati deputabo metruꝫ/q̃/
le frequẽter ĩ pſalmis et canticis ꝓphete ſum
pſerũt. ¶Magiſter. Immo nihil apud ve
teres phõs ſerioſi⁹ metro fuit. Accipe ergo
dogmata ſeptẽ. Penſa quis finis ꝓprius. q̃
ſit ſtatus oĩs. A ſathan impelli ſperãs fac
iuſſa. timenſqꝫ Magnifica dñm. dico me ſu
ſcipe xp̃e. Viueris hic ⁊ nũc velut. hic ⁊ nũc
moriturus. Viue pius. purus. velut hic et
nũc obiturus. i. obuiã xp̃o iturus. ¶Diſci/
pulus. Et ſi prouocet me auiditas expoſi/
onis latioris. nolo tñ eſſe moleſtus exactor/
poſt tã multiplex eloquiũ ꝑ te nunc habituꝫ
Conſeruabo interim oĩa verba hec confe
rens in corde meo. quouſqꝫ altera nos collo
cutio congreget in idipm̃. quouſqꝫ ꝓterea cẽ
tilogiũ de impulſibus accepero ¶Magiſter
Fiat vt vis ⁊ in eo bñ vale. q̃ depoſuit po/
tentes de ſede ⁊ exaltauit humiles.

Sequitur tercia par x
titio de ſeptem modis generalibus angelice
cuſtodie ꝑ notulas. lxxxiij.

Et exaltauit humiles. ¶Diſci/
pul⁹. Cõuẽtõis h⁹ nre dieꝫ ⁊
e locũ ꝓſpeꝝ faciat/iſtoꝝ brõrũ
brĩſſima iſta ꝑ hũilitatẽ ſingu
larit' exaltata. cui⁹ ẽ h̄ v̄bũ. Et
exaltauit hũiles ¶Mgr̃ Fiat. tu q̃d affers
colloquij p⁹ triduanũ h̄ ſilentiũ. ¶Diſcipul⁹
Perlegi tuũ ſuꝑ ĩpulſib⁹ cẽtiloquiũ. Expi/
or illđ eſſe ꝯnexũ ꝑori nr̃e collatõi. deſinit in
auxilio bonoꝝ ꝯtra apoſtatas angeloꝝ no
bis in h̄ exilio. vbi etiã filius dilect⁹ nihil dif
fert a ſeruo cũ ſit dñs oĩm. ſꝫ ſub tutoribus
angel' ⁊ actorib⁹ ẽ vſqꝫ ad ꝓfinituꝫ tp̄s a p̄re.
¶Magiſter. Bñ ẽ. bonos tutores hꝫ iſte
fili⁹. ¶Diſcipulus Iſtic nẽpe ſum⁹ cogno
ſcere q̃lia ſunt adiutoria bonorũ. q̃lia miſte/
ria. q̃les pulſus aut ĩmiſſiões. Memi v̄o te
nudiuſtercius ſeptẽ officia nũeraſſe ſub tro/
pologia liberatõis petri Angel⁹ aſtat. fulget
pulſat. ſurgere clamat. ſoluit ⁊ eduxit. liber/
tatiqꝫ relinq̃t. ¶Magiſter. Nõ erat recor/
datio. Scis ne memorit' additas ſil'. vij. cõ
ſideratões ad tutelã nr̃am ſub q̃druplici v̄/
ſu. ¶Diſcipul⁹. Nimirũ ſic ꝯtinet. Pẽſa
q̃s finis ꝓpri⁹/q̃ ſit ſtatus oĩs. A ſathã ĩpel
li ſperãs fac iuſſa. timẽſqꝫ Magnifica dñm.
dico me ſuſcipe xp̃e Viueris hic ⁊ nũc velut
hic et nũc moriturus. Spũs eſto pi⁹ velut
hic ⁊ nnuc obiturus. Mgr̃ Scires ada/
ptatõꝫ facere. vij. ad. vij. reddẽdo ſingula an
geloꝝ auxilia. ſingul' his ꝯſiderationib⁹ aut
doctrinis. ¶Diſcipul⁹. Cupio ſecuri⁹ et te
cognoſcere ſiml' vt abbreuiatior ſermo fiat.
¶Mgr̃ Tẽptabo ſic efficere paritqꝫ redde
re totũ marie canticũ ꝯſonãs dictiſ nr̃is. Ita
qꝫ talit' accipe ſũmati ꝑmo. Deꝑic amplior

ꝯſitiõis erit locꝰ. ¶ Angelꝰ aſtat/vt pēſemꝰ
hē ponderemꝰ ⁊ librēmꝰ ĩ trutina cordis q̇s
ſit finis. Si em̄ ſathan adeſt nobis vt noce
at. q̇s ferret ſi nõ ꝯtra ſtaret angelꝰ bonꝰ: ſic
ꝑterea q̄rit iſte ſathan claudere vel eruere pe
nitꝰ oculū fidei ne recogitemꝰ finē nr̄m q̄ deꝰ
ē ꝯueniēs ē vt angelꝰ bonꝰ ſanet ⁊ illuminet
oc̄los cordis ĩ viā ⁊ ĩ finē pacꝭ. hec de primo
¶ Angelꝰ aſtās fulget ĩ carcere mortꝭ huiꝰ vt
nouerit vnuſq̇ſq꜠ poſitꝰ ĩ tenebrꝭ qualꝭ ſuꝰ ſit
ſtatꝰ ꝓpriꝰ. Sūt em̄ iuxta q̄litates morboꝝ
ſingulorꝝ q̄litates auxilioꝝ. Angelꝰ aſtās et
fulgēs. pulſat incitās ad bonū. Scit em̄ ge
neraliter oēs. ⁊ hē nos ſcire facit a ſathā ĩpel
li. Dū em̄ ſcitꝰ ꝑiculū/ſollicitudīe maiori fu/
gitꝰ ad auxiliū. ¶ Angelus aſtās fulgēs ⁊ pul
ſans/iubet ſurgere velociter. Hoc aūt ĩpletꝰ
dū ſperādo diuina mādata ſeruantꝰ. Alioq̇n
iacet obrutus ĩ pctīs vetꝰ hõ nr̄. de ſe deſpe
rās. aut nõ cū minori diſcrimine/nimis ſpe
rās ſeu ꝑſumēs. ¶ Angelꝰ aſtans. fulgēs. pul
ſans. ſurgere iubēs/ſoluit a cathenis vicioꝝ
vinctū ĩ mēdicitate ⁊ ferro. Cõcuſſus em̄ ti/
more caſto ⁊ ſctõ/cū grata dn̄i magnificatõe
iā ſe ꝑcingit v̄tute actiõis. iā calciat caligꝭ p/
ceptorꝝ ĩ ꝑparatõe euāgelij pacis. ¶ Angelꝰ
ſextū ꝑagit officiū/dum aſtās poſtq̄ꝫ fulſit/
pulſauit. ſurgere iuſſit et ſoluit. educit extra
carcerē. Apit vltro portā ferreā pn̄ie. tranſit
vicū vnū ſatiſfactõis arte ⁊ directe. ¶ Ange/
lus tādē ſic eductū libertati derelinq̇t. Quo
facto ſic ſane deinceps q̄ retro ſunt obliui/
ſcēs/liberatꝰ ĩ anteriora ſe totus extēdit. Re
uerſus q̇dē ad ſe/deo gratꝰ ⁊ angelo ſuo. di/
cit ex ſn̄ia. Nūc ſcio vere q꜠ miſit deus ange
lū ſuū/⁊ eripuit me de manu herodis. ⁊ d̄ oī
y expectatõe plebis iudeoꝝ. ¶ Diſcipulꝰ De
lectat ſimlꝭ ⁊ edificat adaptatõ. Neq꜠ curioſi
tati deputādꝰ iſte mihi vere breuis ⁊ luciduſ
ordo. Addiderꝭ qð ſpopõdiſti. ¶ Magiſter
Intellige ꝑ̇us queādmodū q̄ttuor prima
ſpectāt ad oēs generalitꝭ q̄ purgantꝰ. ſpectāt
alia duo magꝭ ad illuminādos tanq̄ꝫ ꝑficiē/
tes. ſeptē ꝓprie q̄rit eductus et ꝑfectus. Por
ro canticū nr̄m ſic adapta. Sciuerꝭ vt ſcis.
q̄m̄ finis vniuerſe rõnalis creature ꝯſiſtit in
magnificatõe dn̄i. ⁊ ꝙ exultet ſpūs in deo ſa
lutari ſuo. Quid eſt enim beatitudo niſi dn̄i
dei noſtri ſalutarꝭ magnifica iocūdaq꜠ frui/
tio. honor ⁊ collaudatio: hē ꝑmū. Ceterū ꝫ re
ſpectus hūilitatꝭ. ꝯſideratio ⁊ cognitio ſtatꝰ
ꝓprij ⁊ ꝯditõis ĩ vnoquoq꜠. hē ſcðm. ¶ In hē
ꝑinde ꝙ facit nobis magna q̄ potēs ē. ꝙ be/
atificat apud alios. Cõcludimus ꝙ dn̄s ē ĩ
circūitu ppl̄i ſui. ꝙ ĩmittit angelus dn̄i ĩ cir
cūitu timētiū eū/ꝯtra tot gyrouagos demo
nis impulſus. hoc terciū. Rurſus ex ſctifica
tiõe nōīs ſui/dū dat ſpem ⁊ impletiõꝫ māda
torū ꝫ dei velociter inclamat/q̄ ꝑ̇us aſtiterat
illuxerat. pulſauerat ad deū. ad nos. ad ad/
uerſariū ſolerter cognoſcēdū. ¶ Subſequitꝰ
• q̇nto timor dn̄i liberās a pctõ. timor em̄ dn̄i
expellit pctm̄ teſtimonio ſapientis. Sed ne
ſeruilꝭ ſit aut vilitꝰ mercēnariꝰ timor/magnifi
cat ipſe gratis dn̄m. recogitās/q̄m̄ mīa eiꝰ a
ꝓgenie ĩ ꝓgeies timētibꝫ eū. Cõſurgit aūt ti
mor dū aīa nr̄a ꝯſiderat hūanā miſeriā/ſi ſe
uere faciat dn̄s potētiā ĩ brachio ſuo/ſi ſup/
bos diſꝑgit mēte cordis ſui. deponit potētes
de ſede. ſi diuites dimittit inanes. q̇s nõ exti
muerit ſi ex ꝯſideratõe ſue mīe q̇s ipꝫ nõ ma
gnificauerit. q꜠ timētibꝫ veniā dat. q꜠ hūiles
exaltat. q꜠ eſurientes ſatiat ⁊ ſaluat. ¶ Suſce
pit ꝓptea ſexto dn̄s iſrl̄ puerꝝ ſuū. illumiatū
pulſatū. ꝯmonitū. abſolutū/ſi dixerit. Dn̄e
ieſu ſuſcipe ſpm̄ meū. Dū v̄o ſuſcepit. q̇s de
māibꝫ ſuis eripiat eū: Dn̄s q̄ iuſtificat. dn̄s
q̄ ſuſcipit. q̇s ē q̄ ꝯdēnet/aut quis abijciat:
Poſtremo ſpūs ita ſuſceptꝰ ĩ māibꝫ ſaluigar
die. i. ſalue cuſtodie xp̄i. ſueq꜠ libertati dereli
ctus/pꝰ oēm herodis expectatõꝫ. q̇d ſupeſt:
agat ille q̄ ſpū dei agitꝰ. q̄ iā ꝑſpicit vltra in le
ge ꝑfecte libertatis. q̄ nõ timore ſupplicij. n̄
ſpe ꝑmij trahitꝰ/ſꝫ ſuaui iugo xp̄i mentē ſctāꝫ
ſpõtaneā totā ꝯtulit ad honorē dei ⁊ patrie
liberationē. Recordatꝰ ꝑfecto ſolius miſcðie
dei. dulcebꝫ in lege dn̄i meditari die ac no/
cte. ſicut locutus ē ad Abraā pr̄em noſtꝝ ⁊ ſe
mi eius ĩ ſcl̄a qð ē xp̄s. Hoc deniq꜠ ē ꝑfecto
rū. ſicut alia ſunt illoꝝ q̄ ꝑficiunt aut incipi
unt. ¶ Nūc ꝑ ſingula diſcurramꝰ angelorū ꝫ Z
miſteria q̄ tacta ſunt circa petrū. ¶ Angelus
aſtat. Cur ita: cur ſi nõ: vt aſtare coram deo
nos faciat. Deo aūt tūc aſtare nos tradit di
ony. cū caſtiſſimis oratiõibꝫ inſiſtētes. reuo/
luto animo ꝓpinquamus. credētes q̄m̄ ipe
eſt dn̄s deus ſalutaris noſter/innitentes ei
ſicut littori fixo/tracti a magnete virtuoſo.
¶ Aſtans v̄o tunc refulget angelus. cū nos
edocet. cuius ꝯditionis ⁊ ſtatus ⁊ humilita
tis ſumus. quatinꝰ inſpiciat deus hūilitatē
ancille ſue aīe nr̄e. nouerit ipſa q̇d ſe querere
ꝯueniat. Nõ em̄ oībꝫ oīa equaliter licent. de
cent ⁊ expediunt. Totū paſtorale Gregorij
ꝯtextū ē ĩ hmõi documēto. Propterea trāſeū
tes ĩducamꝰ quattuor ĩduſtrias ſpālitꝰ aſſu

mēdas ꝯ aſtutias ſathane fundatas ex locis
dialeticis. quibꝫ hoīes ignaros ꝓprij ſtatus
conaꝛ auertere. vel mutādo dū bñ ſunt. vł re
tinēdo pr͛inaciter ſtatū/dū male locati ſunt.
¶ Locuꝫ aſſumit ab autoritate. ſed applicat
ſiniſtre ¶ Locū ab exemplo ⁊ ſilitudine. ſed
diſſimiliꝛ. cū nihil in ꝑſona vł re nr̄a. Locū
ab inductōe. quatinus ꝑcipitet ī iudicia fal/
ſa ⁊ temeraria Locꝰ deniqꝫ ſub trūcato enti
memate. minore ſua nō apposita vł explica
ta. ¶ Scit eñ ꝙ ex miorib ſeu ꝑticularibꝫ ꝑ
miſſis/tota pēdet difficultas illatōis Fallit
ſe volūtas ſepiꝰ ī hac argumētatiōe. dū p̄nta
to aliq̄ obiecto generalr̄ ſub rōne boni/cōſe
ſtim ferꝛ ī illud attēptādū. nō diſcernēs ī ꝑti/
culari. qđ vel quale ſit illđ bonū. Dicit ratio
ſuccurrendū neceſſitati ꝓprij corpis ſui. Co
mede ⁊ bibe iubet volūtas. Colēdus ē deꝰ.
tene te igiꝛ ī hac religione rn̄det volūtas. Di
cit rō. maledicti ſunt q̄ viaꝫ pacis ꝑpediunt.
Rn̄det volūtas. ꝙ maledicti ſunt q̄ viā ceſſi
onis huiꝰ ꝯtendētis de papatu nō inquirūt
¶ Notū ē qualiter loco ab autoritate abute
baꝛ apoſtata Julianꝰ. Xps dicit. Niſi quis
renūciauerit ⁊c. imo ſic diabolꝰ auſus ē dice
re xpo. Scpt̄ū ē. angelꝛ ſuis ⁊c. Nō hēmꝰ ne
ceſſe lōge morari. qꝛ ex ipſo ſumpſerūt oēs
deceptōes hereticoꝝ exordiū. maxime dū q̄
rūt hoīes vltra ſape q̄ꝫ diuiſit eis deꝰ menſu/
rā fidei vł doctrine. dū fieri volūt magiſtri q̄
nūq̄ꝫ fuerūt diſcipuli. ſacraꝝ lr̄aꝝ interp̄tes
q̄ nunq̄ꝫ didicerūt illas ¶ Adiecit igiꝛ diabo
lus aliud machinamētū efficaciꝰ ex h̄ loco ꝑ
autoritatē fieri trāſlatiōes varias pro vulga
ribꝫ idiotꝭ. quibꝫ habitis ⁊ lectꝭ ī ſupficie. cō
temnūt mox ſacroꝝ expoſitores. Nolumus
inquiūt niſi textū nudū. quē tradidit ſpūſſā/
ctus. Tādē reddunꝛ impſuaſibiles. neqꝫ ſi/
bi relinquūt autoritatꝭ pōdus. vn̄ valeāt ad
T veritatis cognitionē illuſtrari. ¶ Ceteruꝫ de
locis ab exemplo ⁊ ſimili/tot ſunt expimēta
fallaciarū. quot hominū capita dū quilibet
aſſequi vult quelibet. dū exemplo dicit ſe vi/
uere taliū ⁊ taliū. quos approbat aut canoni
ꝫat ecclia. vel q̄ ſupiores eoꝝ ſunt. qui recto/
res. qui doctores. q̄ laudati. Quid facit filiꝰ
aiunt niſi qđ viderit p̄rem facientem: P̄res
tñ optimos ipſi nolunt. ſed peſſimos h̄ exē/
plo ſeq̄. Vox aliorum ē. Paulꝰ ſe laudauit.
Paulus viſiōes ī raptu ſuſcepit. cur nō pōt
mō dn̄s ī talibꝫ ⁊ talibꝫ ſilia opari: Hinc cō
fictio ꝓphetiarū. hinc miraculorū admoni/
tio. hinc etiā adoratio damnatoruꝫ hoīm in

pplꝭis. Teſtis ē mihi legenda. immo de ado
ratione canis mortui viſum ē ī vienna. Ca/
ueat igiꝛ ſancta ſedes romana. caueat ī ea ſe/
dens papa. quibus argumentis/⁊ cauſis/et
medijs. canonizatio alicuiꝰ ſit faciēda. ¶ Di
ſcipulus Cognita ſunt oīa que loquerꝭ
etiā pro infeliciſſimis diebus noſtris. Neqꝫ
de loco ꝑ inductionē neceſſe habes exempla
ponere. qꝛ quotidianis ſuſpitionibꝫ impro/
bis contra ſtatus varios. militat ꝑ ipm de/
mon. ꝑſertim apud ſolitarios et deuotos in
oculis ſuis/vt damnent ceteros omnes. Di
abolus dicit ex ꝑticularibꝫ inſpectis defecti
bus generalē inferant ꝯdemnatōis ſentētiā.
Atuero difficultatē habēs maximā quadru
plex ille fallendi locus qua ratione vitabiꝛ:
Dicunt iſti. Si gloſas recipit textꝰ vnꝰ ſcri
pture/cur nō aliꝰ: Si licuerit iſtis gloſas
addere/cur nō nos inquiunt. aut cur non ea
dē facilitate reſpuimus eas/ſicut doctrinas
apocriphas: Quo pacto igiꝛ fiet diſtinctio
inter miracula vera ⁊ falſa. Inter reuelatōes
veras et fictas. Si canonizata ē hec ꝑſona
ꝓpter atteſtatōes miraculorū ⁊ auſteritatem
vite. cur nequit hoc tp̄e fieri ſimile ſub ſimi/
libus: ¶ Magiſter Habes alibi tractatus
qui ad iſtas que quotidie fiūt obiectōes/rn̄
dere conanꝛ. Sꝫ apud plīmos/neqꝫ talꝭ ſuf
ficiet rn̄ſio. nec puto ꝙ altera ſine gratuito
miraculoſoqꝫ dei dono Olim dū ſcptis ⁊ v
bis oñderē ꝙ ī iſtis nō pōt tradi ars vł regu
la infallibiliter humanitꝰ. inducebam argu
mentū q̄ ſe fundat achademicorū ambigui/
tas/dicens nihil ſciri. imo nec h̄ ſciri ꝙ nihil
ſciꝛ. Argumentū ē de diſtinctōe dormientꝭ ⁊
vigilātis. dūꝫ ſe videre putat dormiens. ſilr
ad vigilantē. ⁊ hoc cū ratiocinationibꝫ mul/
tis ⁊ reflectōnibꝫ quibꝫ dicit ſepe ſibi Tu nō
dormis. Ecce talia ⁊ talia facꝭ ⁊ inſpicꝭ. Tu
ſomnū tuum alijs narras ⁊ recolis. Eſt aūt
vigilantis (ait Seneca) narrare ſomnia ſua
Ita ſomnians hec ⁊ talia nunq̄ꝫ agit. Por
ro ſuppetit in hac re/viſitatio petri quaꝫ tra
ctamꝰ. De ipſo q̄dē vtiqꝫ vigilāte ſcribit hy/
ſtoria Luce. Neſciebat veꝝ eſſe qđ fiebat ꝑ
angelū. exiſtimabat autem ſe viſum videre:
¶ Diſcipulus. Cōcludo magis. qm̄ neceſ/
ſe ſit nobis in his tenebris et vmbra mortis
angelica viſio ſimul et illuminatio/cū iſta q̄
intimo ſenſu ⁊ guſtu docet de oībꝫ ſpūſſā/
cti vnctōne. ¶ Mgr̄. Iure concludis. iure
ꝯſulimus nos aſſidue ꝑ deuotionis oratio/
nē ſub hoc duplici refugio ſupplicit̄ hūilia/

ri. quatinꝰ veritas nos exaltet. ¶ Angelus
aſtat. Pōt ī momēto ī ictu oculi noſter ange
lus a ſummo celo deorſuꝫ nobis aſtare. q̄ ni
hilominꝰ ſꝑ aſtat deo beatifica viſione. Nō
deſerit exēplar eternū/ duꝫ venerit circa nos
opari. ꝯſulit nō minꝰ diligēter. qꝛ ſue actōis
regulā eſſe ſcit ꝛ artē directiuā. Fit aūt aliqñ
cuſtos angelus lōge a cuſtodito. nō ꝑ igno/
rantiā. nō ꝑ negligentiā ſuā. ſed ꝓpter mali/
ciā noſtrā cui dedignat᷑ aſtare. Fit hoc aliqñ
ꝑ diſpenſationē ad experientiā nr̄e collucta
tōis cū aduerſarijs noſtrꝭ. Dū eñ angeli bo
ni q̄ iuxta nos erāt de longe ſteterint/ fit qđ
ſequit᷑. Et vim faciebāt q̄ querebāt aiam me
am. Et q̄ inquirebāt mala mihi locuti ſunt
vanitates. et dolos tota die meditabāt᷑. Fit
tūc angelꝰ nr̄ adiutoꝛ ī opportunitatibꝫ ī tri
bulatōe. facit cū tēptatione ꝓuentū. Erudi/
uit eñ ꝑus q̄d agere ꝯueniat tpe ꝯflictꝰ ꝛ im
pulſus. ¶ Diſcipulus. O pereſpciū ē cogno
ſcere/ quibꝫ doctrinis armat angelꝰ bonꝰ ſu/
os ſtare ꝯtra diabolū ī die belli. ¶ Magiſter
Multi multa ſcpſerūt in enigmatibus ꝛ fi
gurꝭ ꝛ ſilitudinibꝫ varijs corꝑaliter pugnā
tiū. Tu qm̄ ſcholaſticꝰ fuiſti/ gratantiꝰ puto
recipies/ ſi exemplū quaſi familiare de ſcho/
la tibi tradidero. Cōſtitue ſathanā q̄ſi ſophi
ſtā. cuiꝰ h̄ totū ſtudiū eſt fallere. nō querit ſa/
piens eſſe ſꝫ videri Vñ vt decipiat garrulus
ē. multa petit. Celat ꝓpoſitū ſuū. ꝛ īueſtigat
alienuꝫ/ ſophiſticꝰ ꝑ oīa. Tu ecōtra doctꝰ ab
angelo bono cautꝰ eſto. noīatim ī q̄ttuoꝛ. diſ
ſeremꝰ poſtmodū de reliq̄s. Primo vel᷑ non
videri ſapiēs ſꝫ eē. Sapiētis aūt p̄cipua cu/
ra ē/ finē reſpicere. Scđo pauca cū aduerſa/
rio loq̄/ vl᷑ ex toto ſilere. Certum habe tercio
ꝓpoſitū ſuū ꝙ te q̄rat decipe/ nō docere. Cer
tū ſit q̄rto ꝓpoſitū tuū/ nolle ꝟitatē deſerere.
A ¶ Diſcipulꝰ. Diſcurre ſūmatim de ſingul᷑.
¶ Mgr. Sapiētia xp̄ianoꝝ ē id ipſa/ nō ſo
lū noīe ꝓfiteri ſe xp̄ianū. Hoc q̄ bona fide q̄
ſierit. h̄ q̄ cupierit. vt malit eē bonꝰ q̄ȝ videri
exēplo cathonis/ ꝓueniet ad optatū. iuxta ſo
cratꝭ documentū. Atuero ſpūs diſciplīe ef/
fugiet fictū. hypocritā. ſ. ꝛ deluſorē ipſe delu
det. qꝛ deludi ſinet. Eligit tal᷑ ſuire duobus
dñis. Ingredi terrā viuētiū duabꝫ vijs. fit ꝑ
pterea incōſtās. fit arūdo ſemet agitans. fit
cū garrulo ſophiſta. ſe ſil᷑r ī oībꝫ effluēs. deſe
rit cautelā ſcđam ſilētij. In ſilētio autē ꝛ ſpe
ē fortitudo noſtra. Obſeruatio ſilentij q̄ȝ ne
ceſſaria ſit/ notauit rex penitēs. Ego inq̄t tā
q̄ȝ ſurdꝰ nō audiebā. ꝛ ſicut mutꝰ nō apiens

os ſuū. Vulgata ꝟitas ē femīa q̄ auſcultat.
ꝛ caſtꝝ qđ loquit᷑. neſciunt diu ſtare. Poſſu/
mus addere de curioſitate alterꝰ cuiuſlibet
ſenſus. Eua ſi clauſiſſet aures ad ꝑmā dia/
boli curioſā interrogatōꝫ. qꝛ ꝑ Cur incepit.
Si mox ꝯfugiſſet ad mariti ꝯſiliū/ ſuꝑaſſet
tēptatorꝭ aſtutiā. Exēplo cuiuſdā matrone.
q̄ dū īpeteret᷑ ab adultero. q̄rā inq̄t a mari/
to meo ſi tibi ꝯſentiā. Probe q̄dē ſi ꝟbo ſuo
coꝛ ꝛ opatio ꝓtinꝰ iūgebāt᷑. alioq̄n ꝓcacitas
dicti plꝰ accēdit adulterū. diuertere ſe ꝓtinꝰ
ꝛ ſilere cautū magꝭ. ¶ Fulciamꝰ etiā ex aīali/
um fabul᷑ dogma nr̄m. Vulpes ꝛ cattꝰ dū ī
nemoꝛe fuiſſēt obuiā ſibi. audirēt a lōge ſonī
tus venatoꝝ ꝛ latratꝰ canū. Cōtremuerūt
mutuo inq̄rētes q̄liter euaderent. Neſcio in
q̄t cattus niſi modū vnicū. Spernēs eū vul
pis/ aſſeruit ſe hr̄e modos mille ꝛ mille ꝑ cir
cuitū. Facta ē int᷑ loq̄ndū irruptio canū. cat
tus exiliuit in arborē. vulpis canū morſus
plīma circuitōe ꝯludēs diu. tādē ꝯphēſa/ do
cuit ſaltū catti vnicū plꝰ ad euaſiōꝫ valuiſſe.
hec nos fabula reſpicit. ſꝑ ad arborē ad quā
docet ſapīa cōfugiamꝰ. nō tāꝫ motu corꝑis
q̄ȝ ꝑ coꝛdis. Damꝰ aliq̄n aliqđ tale ſalubꝛe
conſiliū. qđ dū ꝑterimus decipimur. Exem
plū doceat a ꝑabolis ſumptuꝫ. Nidificabāt
palumbi ſiluarū in arboꝝ proceritate moꝛe
ſuo. circūibat vulpis ad radices/ ſe ꝯminās
aſcenſurā/ ſe nidos oēs cū fetibus direptu/
rā. niſi pullulus ſibi ꝓiceret᷑ vnus. Trepidā
tes palumbi/ agebant qđ petebat. ꝛ abibat.
Reuertebat᷑ ad ſil᷑e q̄uſq; paſſer dato palū/
bis cōſilio continere ſe nidis ſuis/ vulpes a
fraude ſua fraudata ē. Sed ī paſſerē ꝟtit in
ſidias. nō viribꝫ ſed adulatōe. Erat ī dumo
paſſer. vulpis affuit beatificans auiculas q̄
volatu ſuo ſe ꝓtegerēt a beſtijs ꝛ laqueis ter
re. Sed h̄ vnū deeſt inq̄t q̄ rōne ꝯtra vētoꝝ
turbines et frigoꝛa ſe ꝓtegāt. Voluit paſſer
gl'iari ꝛ ꝯcionari cū garrulo. Rn̄dit ſe prote
ctōꝫ hr̄e/ dū flabat boreas a ſiniſtris. merge
bat eñ caput ſub plumis ad dexterā. ꝛ econ
tra ſi a dextrꝭ. Fingēs vulpes ſe nō ſatis au
dire ꝓpter diſtantiā/ ꝓtrahebat alloquiū. Di
lapſus eſt paſſer ad ramos ꝓrimiores terre.
queſiuit vulpes/ dū ventus flabat ab anteri
oꝛi q̄d agebat. Sic ait dimittens caput ad
pectorꝭ plumas. Exilijt vulpes ī nō viden/
tē. ꝛ deceptā blandicijs/ voꝛax rapuit. ¶ In/
ducamus de ſcripturis. Oculi mei ſemꝑ ad
dñm. dicit ps. Sequit᷑ effectus ꝛ rō. qꝛ ipſe
euellet de laqueo pedes meos. Et ī pſalmo

de Dauid. q̇ fact⁹ erat ſicut hō nō audiēs. et
nō habens i ore ſuo redargutōes. Subdit.
Qm̄ i te dn̄e ſpaui. tu exaudies me dn̄e deuſ
meus. Et alibi. Educes me de laq̇o quē ſta/
tuerūt mihi. qm̄ tu ꝛc̄. Et iterū. Prouidebā
dn̄m in ꝯſpectu meo ſp. Et rurſus. Ecce ſic
B oculi ſeruoꝝ ꝛc̄. ¶ Diſcipul⁹. Ridebūt for
te noſtri ſcholaſtici fabulatōes tuas d̄ auib9
ꝛ beſtijs. qꝛ ſubtilia q̄rūt. Dicent p̄terea ſpe/
ctare potius ad opprobriū rn̄dentꝭ metā ſi/
lentij ſi nō audeat cū aduerſario ꝯgredi con
greſſus nihil rn̄deat. Ubi erit preterea qd̄ iu
bet Jacobi: Reſiſtite diabolo ꝛ fugiet a voƀ
Et Petrus de eodē. Cui reſiſtite fortes in fi
de. Dic q̄ fortitudo q̄ laus ē fugere: Time ce
de malis dicit apud poetā. Sꝫ ꝯtra auden/
tior ita vulgo dicitur (Qui fayt on le chaſſe)
Qui fugit fugat. ¶ Magiſter. Quid ſi fu/
gerint ſcholaſtici tui / quartā cautelā a nobiſ
hic notatā. qualiter accipiat craſſi⁹ ridebūt.
Docemus ꝛ q̇cq̇d ſophiſta nequā diabolus
argumētās ꝯcluſerit ꝯtra bonos mores aut
fidē. dicat pi⁹ ꝛ fidelis anim⁹ ab angelo mo/
nitus. nego ꝯſequēs. nec aliter / nec alia for/
ma rn̄deat. Stet i ſua poſitōe ſecurus. Un̄
illud de comico agūt homies / birreus ſp hō
¶ Diſcipul⁹. Stultus hic modus rn̄ſiōis
habet. ¶ Magiſter At ꝟo nullus ſapienti
or / nullus cautior apud xp̄ianos rn̄dēdi mo
dus ꝯtra diabolū. Quicq̇d aggarriat. q̇cq̇d
nectat / hec vna rn̄ſio ſit fidelis anie. Xp̄iana
ſuꝫ. Sic olim Blādina martyr. ſic re ꝛ noie
quidā ſanctus apud tortores pſtiterāt. vt ni
hil extorq̄re poſſet ſua malignitas ab eis / q̄ꝫ
xp̄iana ſum. xp̄ianus ſum. Hoc meū nomē.
meū genus. mea ſors ꝛ patria. Merito ſi nō
ita iuſſerit apl's deuitare ꝯtētiōes / ꝟborūqꝫ
p̄phanas nouitates / ꝛ nō intēdere genealo/
gijs interminatꝭ. cū ſil'ib9 ¶ Diſcipul⁹ Cur
g̊ ſancti doctores tot queſtiones induxerūt.
agitauerūt. determinauerunt. ¶ Magiſter.
Habes altero opuſculo rōem ¶ Porro p̄n
cipal' nr̄ ſermo ē hic de impulſib9 ſecretꝭ dia/
boli cū blaſphemijs ſuis / q̄ nō melius q̄ꝫ cō
temnēdo vincunt. fugiēs. indignās aut deri
dens aīa xp̄iana dicat ſimpl'r / qd̄ alia dixit
ꝑcacıter. Quere qui tibi rn̄deat. Dicat. blaſ/
phemia tua ſup te furcifer ꝛ damnate. Alio/
quin ſi velit ſibi facere laudeꝫ qꝛ bn̄ diſſolue
rit ſophiſtrias oēs neq̇ſſimas / ipe ſe ſeducit.
qꝛ iā ſuperbiens meret illudi. meretur laque
is irretiri / niſi talis ſit qui ꝑ ꝯſuetudīe habe
at ſenſus exercitatos. totus ſpūalis effectuſ

oīa dijudicās. ¶ Angelus aſtat ad recordati C
onē dei. fulget ad cognitōeꝫ nr̄i. Pulſat vlte
rius tercio ad ꝯfutatōeꝫ aduerſarij. Diximꝰ
ſup hmōi pulſib9 ꝛ impulſib9 iā p'rima. volo
nūc inducere fallacias quattuor ex logicali/
bus ſumptas / ad cautelas quattuor p̄dictaſ
ꝛ totidē a locꝭ dialeticis deceptiones ortas.
Sūt hmōi fallacie vna ſm̄ p'les interroga/
tiones vt vnā. altera ſm̄ q̇d ad ſimpl'r. tercia
ſm̄ accidēs ꝑ ꝯiugatōes inutiles. quarta ꝑ
apparētiā ꝯtradictōis ꝛ nō exiſtētiā. ¶ Diſci
pulus Iſte ſunt cognite logico / ſed q̇d ad
deuotū: quid ad morale documētū: ¶ Mgr̄
Multū ꝑ oēm modū. Scis qꝛ extra dicti
onē noiantur iſte fallacie. qꝛ nō ex dictōnib9
ſꝫ ex reb9 ortū habēt i apparētia ſil' ꝛ defectu
Neqꝫ p̄terea quiſpiā ē idiota ſine l'ris q̇n iſtꝭ
poſſit falli. ¶ Diſcipulus Induc exempla
¶ Mgr̄. Subdol⁹ ipulſor inſtar ſophiſte
ꝓponit aīe timorate p'limas interrogatōes
Urget q̄tin⁹ vna det abſoluta rn̄ſio. Ad for
mā inquit. Querit ab vno (exēpli gratia) qui
ex adulterio gratiſſimū ei optimis morib9 ꝛ
artib9 inſtitutū hꝫ filiū. Uelles tu deuote pe
tre nō habuiſſe filiū taleꝫ: Si rn̄deat. placet
hūc hr̄e. Perſtat inquirēs. Quid ſup adulte
rio dicis: ex q̄ nō alit habit⁹ ē. rn̄de quid ele
gerꝭ ex duob9: carere filio / vel adulterio. Si
dixerit carere filio ꝯſciā ſe ꝯtradicit. Si pla
cet adulteriū / plane peccat nec penitet. ¶ Di/
ſcipulus. Sentio ꝙ dāda ſit duplex rn̄ſio.
placet filius. diſplicet illicit⁹ ꝯcubit⁹ ¶ Ma
giſter. Conſulte ſentis. vn̄ ſi milies impu/
lerit / vt facta ꝯpatōe filij ad adulteriū / rn̄de/
at Petrus quid e duob9 mallet. nō oportet
vt ſimpl'r rn̄deat ſꝫ diſtincte. Tactus ē ꝑus
alter caſus ſup interrogatōib9 curioſis. Si
doleat hō de pctō / ſic ꝙ mallet fuiſſe damna
tus vel annihilatus. Si fugiat ita pctm̄ ꝙ
mallet cruciari ꝑ incendiū mūtꝭ dieb9 q̄ꝫ frā
gere debitū ieiuniū aut ꝯmittere mendaciū.
Uitāda ē fraus interrogationū hmōi pluri
um. que impellunt rn̄dentē / al't ad temerari
am falſam ꝛ arrogantē de ſuis virib9 p̄ſūpti/
onē / aut culpabilē electionē. Dicat igit. neu
trū eligo. diſplicet pctm̄. horreo incendium.
nunc incendiū nō incūbit eligendū. Quid ſi
vehemēti⁹ vrgeat aliquis eligere quid age/
ret adueniēte caſu tali / prout erat martyriuꝫ
tpe tyrānoꝝ: Rn̄deat ſe humiliās ſub deo et
ſancto angelo ei⁹. dicat Dn̄s non patiat me
tēptari ſup id qd̄ poſſū. Et ſi caſus eueniret
qualē ꝓponiſ / ſpero i dn̄i bonitate ꝙ faceret

cū tēptatōne ꝓuentū/ vt poſſet ſuſtinere. vel
aliter q̄ꝫ ꝑ pctm̄ euadere Caueat igiẗ arrogā
ter ṕdicere cū Petro Etiā ſi oportuerit me mo
ri tecū/ nō te negabo. Dicat poti⁹. Imperfe
ctū meū viderūt oculi tui. ſis adiutor ī oppor
tunitatibꝫ ī tribulatōe. aut in talē tēptatōem
P me nō īducas. ¶ Diſcipulus. Caute ſobrie
q̄ꝫ ꝯſulis. Cōfundis ex hoc curioſas inqui
ſitōes q̄rundā ꝯfeſſoꝝ ſuꝑ volūtate certa nō
peccādi ſeu recidiuādi in futuꝝ. vt duꝫ inter
rogaẗ penitens a ſe vel altero. Credis tu ꝙ
poſtmodū nunq̄ꝫ cades in tale pctm̄? Rñde
at. Ego fragilis formido lapſum. nō tamen
volo nūc vel eligo caſuꝫ. De futuro miſc̄dię
dei me ꝯmēdo. dep̄cās vt me cuſtodiat a pec
cato. ꝙ ſi ceciderit fragilitas mea. deprecor
adiiciat vt reſurgat. Hec fallacia ſ̄m plures
interrogatōes vt vnā quātū video. nō meli⁹
euitaẗ q̄ꝫ ꝑ ſilentiū modeſtū. ſe diuertens ad
alia cogitāda. aut ꝑ diſtinctōem acutā inter/
rogationū. aut ꝑſtet iuxta qd̄ notaſti. neget
q̄ꝫ ꝯſequēs. ¶ Magiſter Ita ē etiā circa ſpe
culabilia fidē rectā tāgentia. ¶ Diſcipulus.
Exēplifica. ¶ Mgr̄. Ois pene deceptio
ꝓuenit ī ſpeculabilibꝫ/ ex defectu diſtinctōiſ
ꝛ reſolutōis ad ſimplicia. q̄ deficiēte doctor
quo plus ingredr ꝑ argumēta ſe diſſoluere. tā
to pl⁹ inuoluet. ꝛ eo plus ſi nō veritatē. ſꝫ ad
uerſarij ꝯfuſionē ꝓ ſua laude ſcrutaẗ. Exem
plū. volēs vn⁹ doctor ꝯcordare ſil'/ quō act⁹
pctī a deo ꝛ a libero arbitrio. Concludebat
argumentoꝝ ſubtilitate/ nō pia religioſita/
te. ꝙ de⁹ erat cā pctī. ꝙ deus facit hoīeꝫ pec
care. ꝙ deus vult hominē peccare/ duꝫ pec/
cat. Addidit ipſe idē. ꝙ libertas arbitrij cō/
parata ad deū/ faciat iſta neceſſario q̄ factu/
ra eſt. In oꝑatōne ad diuinā ṕſcientiā oīa
de neceſſitate ſunt futura. alioq̄n inq̄t deus
poſſet falli. Addidit q̄ꝫ/ ꝙ iō et nō aliūde res
dicunẗ īpoſſibiles fieri. q2 poſitiue de⁹ vult
ita eē poſſibile. cū tñ ſi de⁹ ꝑ impoſſibile non
eēt/ impoſſibilia nūc nō eēnt tūc min⁹ impoſ
ſibilia. Addidit ꝯtingentiā ī deo intrinſecaꝫ
eē. q2 diſtinguere ꝯnotatōes terminoꝝ. vel
neſciebat vel ſpnebat. ¶ Diſcipul⁹. Tange
breuiẗ formas argumētoꝝ. ¶ Mgr̄. Argu
it ſic ī forma logicali. demonſtrato ſorte qui
facit homicidiū/ voceẗ act⁹ ille A. ſortes fa/
cit a. Et ſortes hꝫ p̄ceptū de nō faciendo a. ḡ
ſortes peccat. Tūc vltra. De⁹ facit et vult to
tū añcedēs ꝛ qualibꝫ ptē añcedētꝭ. ḡ facit et
vult ꝯſeq̄ns qd̄ ē illud. ſortes peccat ¶ Diſci
pulus Videẗ indiſſolubil' hec rō. ¶ Mgr̄.

Videẗ/ ſi nō diſtinxeris aliq̄d ī ea. Si pte/
rea nō reſpexeris ad blaſphemiā inſanā vlti
me illatōis. ꝙ deus facit ꝛ vult ꝙ ſortes pec
cat. Quāto magis oportuerit ſape ad ſobrieta
tē. vbi etiā ſolutio rōnis latuiſſet. ꝛ dicere ſol
uat eā angelus dñi ꝛ ſolutionē apiat. Omis
abſq̄ꝫ dubitatōe rō q̄ militat ꝯtra pietatē/ ſo
phiſtica eſt. peccans ī materia vel in forma.
Nō ſi non videat diſcipul⁹ hō. videt doctor
xp̄s/ hō ꝛ angelus ei⁹ ī ipſo. ¶ Itaq̄ꝫ dū ſub/
ſumit doctor iſte anglican⁹ quē ꝓfunduꝫ co/
gnomināt. ꝙ ſortes hꝫ p̄ceptū de nō faciēdo
a. actū. vel intelligit abſolute de eē act⁹ ſolū/
mō. ꝛ tūc ē falſa minor iſta. q2 ſortes pōt ī ca
ſibꝫ multꝭ facere. a. actū ſine pctō. ſic̄ in furia
vel ī inuincibili ignorātia. Si ṽo intelligaẗ
ꝙ ſortes hꝫ p̄ceptū de nō faciēdo. a. deformi
ter ꝛ peccabiliter. ħ vtiq̄ꝫ verꝝ ē. Sꝫ iā de⁹ ne
q̄ꝫ facit neq̄ꝫ vult/ ꝙ ſortes taliter agat. et ita
nō facit neq̄ꝫ vult añcedēs ṕdicte ſophiſtrie
ſue. q2 palā ꝯcludit deformitatē. aut ꝯſequē
tia nihil tenet. Conſtat eñ ꝙ nec deus. imo
nec hō pōt velle deformitatē ſub rōne defor/
mitatis. dicēte Dionyſio ꝛ pho. ꝙ nemo ad
malū aſpiciens opaẗ. velle aūt ē q̄ddā opari
¶ Diſcipul⁹. Cui ſimplicitas placet. place
at ꝛ tua rñſio. cōſequēs eſt iudicio meo. Sꝫ
neq̄ꝫ ſi calūniabil' eēt iſta vel altera rñſio/ de/
beret inconueniēs tm̄ ꝯcedi ꝙ offendit oīm
pias aures/ tā phoꝝ q̄ꝫ moraliū ꝛ ſimpliciū
in quacūq̄ꝫ lege viuentiū. Dic alterā ſophi/
ſtriā de futuris ꝯtingētibꝫ. ¶ Magiſter Ac E
cepit ſic. antixp̄s fuit heri futur⁹. et antixp̄s
nō erit. ergo de⁹ vl' hō q̄ credidit antixp̄m eē
futuꝝ/ decept⁹ ē. Añcedēs ē poſſibile ꝛ ꝯpoſ
ſibile. q2 p̄ma neceſſaria ſcd̄a poſſibil'. om̄e
aūt poſſibile ſtat cū nccīo. igiẗ ꝯſeq̄ns poſſi/
bile. qd̄ impiū ē ꝺ deo ꝯcedere. ¶ Diſcipul⁹.
Dic rñſionē. ¶ Magiſter. Diſtigue mino
rē q̄ ꝺr. antixp̄s nō erit tanq̄ꝫ poſſibilis ſit.
Aut intelligis ꝙ ē poſſibilis q̄cūq̄ꝫ lege po/
ſita. ꝛ tūc iſtā nego. Aut intelligiſ ꝙ poſſibili
tas ꝯpaẗ ad dei potētiā abſolutā ſecluſa om
ni lege ſeu ꝯpatōe. ꝛ ſic ꝯcediẗ. ſed negaẗ ꝯſe
quētia. ꝙ ḡ credēs antixp̄m futuꝝ et fide/ ſit
decept⁹ ꝺ facto vl' ꝺ poſſibili. Rō eſt clariſſi/
ma. q2 ī maiori non credidit aut ſciuit aliq̄s
antixp̄m fore niſi de lege ordīata. ſciēs ꝙ de
abſoluta potētia deus nō poſſet facere quin
potentiā hēet vt antixp̄s nūq̄ꝫ foret. Non ē
igiẗ aliq̄ deceptio. ſed ſūma ꝯformitas. Por
ro deceptōis rationē q̄ ponit intrinſecā ī deo
ꝯtingentiā/ mō notauimus Alibi lati⁹ apta

eſt ĩ centilogio de modis ſignificãdi. ¶Diſci
pulus. Perſpicua fit ampliꝰ mihi ſapiẽtis
narratio. qꝛ q̄ ſophiſtice loquit̃ odibilis erit.
Et iterꝝ. Illuſores ipſe deludet. Sic q̄ q̄rit
mendaciũ ſubuertet̃ ab eo/cadẽs ĩ laq̄os q̄s
tetendit. Porro q̄ ambulat ſimplicit̃/ambu
lat cõfidẽter. ¶Magiſter Nõ alit̃ eſt. Nar/
rat Rufinus ĩ illo quẽ addidit hyſtorie eccle
ſiaſtice Euſebij libro. de quodaꝫ inuincibili
ſophiſta cõtra pietatẽ fidei. quẽ ſimplicitas
pij ſenis/nudã ꝓponẽdo veritatẽ fidei/vicit
Dicemur in h̄ apud ſophiſtas (etiã demões)
ꝓſtare ĩ ſimplici cõfeſſione fidei. Noſti illũ q̄
mox vt aliquẽ ſentiebat ſophiſtice cõtẽdere/
quieſcebat. niſi forſan ex ſilentio ſuo/circum
ſtantiũ ſcãdalizatio timeret̃. Mos ſophiſta
rũ eſt/vt tandẽ ſemetipos fallãt ꝛ apphẽdãt
ĩ aſtutia ſua/dũ ad agibilia venerint. Docet
hec ꝓteruia demonũ. quorũ argutias retor/
quet angelus dñi cõtra ſemetipſos in fines
cõtrarios. ¶Diſcipulꝰ. Exẽpla da. ¶Ma
giſter. Impulſit fratres Joſeph/vt ex viſi
onibꝫ ſomniorũ inuiderẽt ei. q̄rentes media
q̄ ſcḋta ſunt/ne regnaret ſup̱ eos. Quis euẽ/
tus fuit ſcimꝰ. Regnauit. Jta q̄tidie fideles
impedit. quoſdaꝫ vt deijciat/ꝛ exaltant̃. qꝛ p̱
tribulationẽ humiliant̃. Fiũt doctores/q̄s
ĩfatuare querit. Fiũt purgatores. Fiũt ſan
ctiores q̄s ſatagit inficere. qꝛ diſciplinã con
uertũt ĩ penitẽtie patientieq̄ꝫ v̄tutẽ. Permit
tit angelus futura quidẽ demones ab eis co
gnita ſil'r inueſtigare ꝛ audire. Quare? quia
ſcit ꝙ dũ querent obniti/ꝯplebũt volũtateꝫ
F dei. Sic ĩ Joſeph. ſic ĩ oĩbꝫ fiet electꝭ. ¶Di/
ſcipulus. Satis eñ de fallacia ſm̄ p'tes in
terrogatõnes dixiſti. queãdmodũ nũq̄ꝫ abſ
q̄ꝫ diſtinctõe dãda ſit vnica r̄ſio. Uideo p̱/
inde conſiliũ ſaluberrimũ. qḋ eſt ꝙ ſe fidelit̃
reſoluere conſueſcat. ¶Magiſter. Aiaduer
te queãdmodũ ĩ moralibꝫ etiã iſtud ꝓdeſt et
expedit. Si dolet caput aliq̄s ex ebrietate
vl' alia culpa/fiat eger. acceptet dolorẽ ꝛ egri
tudinẽ patient̃ vt ẽ afflictiua. orãs deũ q̄tinꝰ
ſit ꝑs purgatiõis ſue. peniteat de cauſa ꝓ q̄n
to eſt culpabilis. Si morit̃ pr̄/et fiat heres
filius locupletatus. doleat pie mortẽ patrꝭ.
gaudeat gratus de opibꝫ relictis. Si puni
unt̃ iudicialiter peccatores. letent̃ ḋ iuſticia.
triſtent̃ ḋ demeritis. Potes altiꝰ ſpeculari ḋ
p̄ſcientia dei circa damnatos. etiã ſi ꝓponis
tibi talẽ fore. nõ quidem aſſerendo vel cũ de
ſperatõe. Dic ꝯſiderando iuſticiam dei. Ju
ſtus es dñe. ꝛ iuſticie tue diligende ſunt ꝛ ho
norãde. pctã v̄o q̄ ſunt damnatõis occaſio/
deteſtor. odio. abominor. qꝛ taliter me velle
vis ꝛ p̄cipis. Soluit̃ inde laqueꝰ iſte neq̄ſſi
mi. q̄ vult r̄ſionẽ vnã dari/dũ curioſus inq̄
rit. Si deus vult te damnare vis h̄ ꝛ tu? dic
nolo peccare. ꝙ ſi nõ peccauero nõ dãnabor
Si rurſus vrgeat pulſans. Quid ſi tibi re/
uelet̃ tua damnatio? Quid ſi reuelet̃ ḋ te Pe
tro. ꝙ alter q̄ peccauerit ĩ hac die tandem ſal
uabit̃. alter q̄ non ita peccauerit/tandẽ dam
nabit̃? Caſus eſt poſſibilis ꝛ ideo reuelabis
Nunq̄d elegeris hodie peccare? nunq̄d in p̱
mo caſu deſpares? R̄nde cautꝰ ſp̱. nõ vnica
ſꝫ duplici r̄ſione. Habẽt hãc induſtriã pue
rili/dũ interrogãt̃. quẽ e duobꝫ plus diligꝭ/
p̄rem aut matrẽ? Jnq̄unt. diligo p̄rem. dili
go matrẽ. Sic interrogatꝰ demũ petrꝰ. dili
gis me plus his? Diſtinxit ꝛ r̄ndit. Tu ſcis
dñe qꝛ amo te. ĩuẽs qꝛ diligũt ꝛ alij te. Si
q̄rit̃. nũq̄d malles peccare nũc. poſtmodũ ſal
uari? R̄ndeo. nolo peccare. volo ſaluari. Et
ĩ altero caſu dic. Uolo ſpare. qꝛ ſic p̄cipitur
Credo ſil'r deũ nõ reuelare niſi verꝝ. ſꝫ nõ ita
ꝙ neget ſeipm̄. Si ſub electõe ꝓponũt̃ duo
mala. caue/neutrũ eligas. Nã ĩ malis q̄d eſt
eligendũ? At vero ſi culpa nr̄a ceciderimꝰ vt
neceſſe ſit alterũ ex pctĩs fieri/minus eſt acce
ptãdũ. qꝛ iã ĩ ꝯparatione deterioꝝ ſortit̃ boni
ſm̄ q̄d rõem. Deniq̄ꝫ ꝓficit iſte pulſus ange
licus. q̄ diſſoluit colligatões ſpũales. ſicĩ pe
tro materialit̃ actũ. Proficit inq̄ã ꝯ oẽs pe
ne fallacias q̄ ſequũt̃/ſi pia volũtas affuerit
¶Diſcipulus Explica de fallacia ſm̄ quid G
ad ſimpl'r. ¶Magiſter Conſidera ſolerter
vñ voluntas decipit̃. p̄ſertim a mũdo et car/
ne. p̱ ꝓſecutõeꝫ voluptatũ. aut p̱ fugã tribl'a
tionũ. Preſentant̃ itaq̄ꝫ ſibi tanq̄ꝫ bone ſim
pliciter vel ſimpl'r fugiende. q̄ ſic arguat ca/
ro vel mũdus. Hec delectãt nũc. hec ꝯtriſtãt
mõ. Eſt aũt delectatio bona ꝛ triſticia mala
Si voluntas ſit impia vel incauta/ꝯfeſtim
eligit hoc bonũ ſm̄ quid. ꝛ refugit ſil'e malũ
Si v̄o ſit v̄tuoſa. conſulit rectã rõem ꝛ obe
dit conſilio. Si v̄o nequã ſit/refugiet rõem
conſulere. ĩmo claudit oculos et aures ſibi.
Porro. voluntas incõtinẽtis audit q̄dẽ con
ſiliũ rõnis/conſcia ſibi qꝛ bñ ſuadet. Sꝫ tã
dem inclinata p̱ bonũ ſm̄ quid. dimittit iu/
diciũ rõnis actualiter ꝯſiderare. ꝛ ĩpetu ſuo
fert̃ in illud. ſciens ſemp̱ ĩ habitu. ꝛ ꝯſentiẽs
rectũ eſſe. p̄ferendũq̄ꝫ rõnis iudiciũ ¶Diſci
pulus. Quo pacto fieri poteſt/ꝙ volũtas
ferat̃ in obiectũ/nõ p̄uio rationis iudicio ꝙ

q̄ī illud ita fieri debet.nō eīm ferꝛ ī incogni/
tū.¶Magiſter Eſt int̄ doctos grādiſ diſce
ptatio/ſi ꝛ q̄le fieri valeat qd̄ inq̄rimꝰ.marie
qꝛ dicēte pħo ꝯſone ad ſapientē. Ois maluſ
ignorans. Ceteꝝ pariſieñ.articulus hꝫ ita.
Si rō recta ꝛ voluntas recta.ē erroꝛ ſupple
ſic dicere. Itaqꝫ duo ſunt ī hoīs liberi arbi/
trij iudicio. Unū qd̄ ē recte rōnis.ꝛ vocaꝛ ꝓ
prie iudiciale ſeu legale. Aliud eſt ꝑ modum
arbitrarie ptātis. Arbiter aūt nō ſꝑ teneꝛ in
ſeq̄ iudiciū ſm leges.ſꝫ hꝫ plenā facultatē eli
gendi ſicſibi placuerit.nūc aūt tale ē iudiciū.
qꝛ pt inſeq̄ vel nō inſeq̄ pro ſue volūtatꝫ arbi
trio iudiciū rōnis.¶Diſcipulus Intelligo
tale effici ſepe.ꝓpterea rō ꝑncipaꝛ volūtati.
nō vt ancille.ſed ſibi ꝯſulit vt dn̄e. Portat tū̄
ſibi lucernā vt videat q̄liter ſit incedendū.nō
vt cogat eā.immo diuertit ad eiꝰ imperiū lu
cernā ſuā.vel ſuffocat ꝛ deſerit eaꝫ/ne luceat
actu pleno. Et ita q̄uis voluntas vicioſe eli
gens/ſit ſꝑ errās in electōe tali arbitraria.nō
optet tū̄ ꝙ erroꝛ ſit rōne iudiciaria vel aſſen/
ſiua. Eſt nihilominus vt cōiter ignorantia
craſſa vel ſupina. Soluiꝛ queādmodū adā
potuerit peccare.nec tū̄ erroꝛe ſeductꝰ ē ī rati
one.ſicut incontinēs dū peccat ꝯtra charita
tē.nō ob h̄ ꝑdit fidē. Perſpicuū deniqꝫ factū
eſt autoꝛis moꝛalis documentū.dū aliq̄d ꝓ/
poniꝛ.ꝯfeſtim diſcute q̄d ſit. Cōfeſtim ꝟgo
prudētiſſima ſic diſcuſſit Cogitabat q̄lis eēt
iſta ſalutatio.¶Magiſter Addendū ē pro
cautela q̄tinꝰ a bonis ſm q̄d delectabilibꝫ ni
miū refellēdis volūtas protinꝰ ſe diuertat/
dū iſta ꝯſtiterit ſimpl'r mala eſſe Pōt aūt in
malis ſm q̄d de triſtabilibꝫ ꝯſiderādis inſi/
ſtere ad patientiā exercendā. Nō eīm furāꝛ in
tellectū ſapientis aduerſitates/quemadmo
dū voluptates. Habes proinde rationē di/
cti illius ꝑus inducti ꝑ te. Iubet apl's. Fu
gite fornicatōeꝫ. Eſſet hic ꝙ̄ſitio de primis
motibꝫ/ſi ꝛ q̄uomō repelli debeāt: ſi ꝛ q̄n ſci/
ri pōt ꝙ volūtas acceptat iſtos vl' refutat.ꝛ
hoc imputabiꝛ ad pctm̄ moꝛtale. Rurſus ſi
ſtat eodē tpe tēptatōis/ꝙ volūtas peccet ī ve
nialibꝫ multis.ꝛ cū h̄ multipliciter vitā eter/
nā mereaꝛ Tolleret iſtoꝝ deciſio/ſcrupulos
a ꝯſcientijs plurimis timoratꝫ.¶Diſcipulꝰ
D Sed pero tranſeas ad aliā fallaciā que di
ciꝛ accidētis.qꝛ ſuꝑ his dubijs alibi tracta/
tū ē. Cōplectiꝛ ī ipa accidētꝫ fallacia q̄libꝫ in
uti'l ꝯiugatio ſeu ꝯnetio.dū putꝫ aliq̄s ꝙ ex
ꝯueniētia vel diſcōueniētia aliquoꝝ duoꝝ
vel pluriū ad vnū terciū ꝯueniāt vel diſcōue
niāt inter ſe.ſil'r iſta duo vl' duo.¶Magiſter
Suꝑ h̄ aūt tene ꝓ regula.ꝙ oēs ꝛ ſingule
volūtates q̄ ꝑ charitatē vniunꝛ cum vno ter
cio qd̄ ē deus.ipſe vniunꝛ inter ſe quātūcun/
qꝫ viſe fuerāt diſcordare.ſicut de diſpſiōe le/
gimus Pauli ꝛ barnabe.¶Diſcipulꝰ. Pul
cerrimū hoc(ꝑ meā fidē)ꝛ gratiſſimū eſt.hoc
theoreuma verificat plane p̄s. verbū. Parti
ceps ego ſum oīm timentiū te.ꝛ cuſtodienti
um mandata tua. Felix ꝙ̄ mirabiliſqꝫ vnio
pluriū ī deo/quaſi in vnico medio ꝯnexoꝝ.
¶Magiſter. Quid de pluri‹b›, quantūlibet
vnitis ꝛ ꝯiunctis ī alio q̄ꝫ ī deo.¶Diſcipulꝰ
Uideo ꝙ nō ſimpl'r vniunꝛ.fas eſt ꝙ nulle
ꝟtutes inter ſe ꝯiūgunꝛ/ſi nō ī vnica ꝟtate
ꝑma ꝯnexe ſint¶Magiſter Hoc videꝛ dif
ficilius.ꝑſertim cū ī diuinis videaꝛ exceptio
fieri.qm̄ pꝛ ꝛ filiꝰ ꝛ ſpūſſctūs vniunꝛ vna ꝟi
tate q̄ deus ē ſeu diuine eēntia.eſt aūt aliꝰ pꝛ
aliꝰ filiꝰ.aliꝰ ſpūſſctūs.¶Diſcipulꝰ. Sub
intras aliā fallaciā accidētis.ad quaꝫ alie q̄ſi
ſingule reducunꝛ.queādmoduꝫ fallacia ſm
nō cām vt cām.ſicut fallacia ꝯſeq̄ntis q̄ oēs
fere cōplectiꝛ ꝑalogiſmos ex locis dialeticis
male formatos.¶Magiſter. Subit aīm
recordatio generalis/me dū puerulus eēꝫ le
giſſe quandā fallaciarū applicatōeꝫ moralit̄
ad pctā moꝛtalia.ſꝫ abolita ē recordatio ſpe
cialis.¶Diſcipulꝰ. Dic ſi habes iſtā ī ꝓm/
ptu vel aliquā affer probabilē.¶Mgr̄ Nō
recordoꝛ illius.poſſumus aūt dicere ꝙ īfer/
nalis beſtia de mari paſſionū exiens a corde
impij.qd̄ ē ſicut mare ferués.hꝫ ſeptē capita
ꝛ cornua decē.quibus impellit ad trāſgreſ/
ſiōes noīatim ſeptē. Appropriat aūt quodā
mō ſingulas ſingulis capitalibꝫ vicijs¶Uti
tur ad ſuꝑbiā fallacia petitionis principij.ar
guēs ita. Ois magnus eſt honorādus.tu es
magnus.dū qꝛ nihil hꝫ qd̄ nō accepit.et ita
de nihilo ſui pōt gl'iari q̄ſi ꝑncipio. Si aūt
venerit ad veꝝ ꝑncipiū.iā nō ī ſe ſꝫ ī dn̄o gl'ie
tur¶Diſcipulus Placet adaptatio.diſcur
re ꝑ reliq̄s.¶Mgr̄. Utiꝛ ad inuidiā falla/
ciā ſm nō cām vt cām.arguēs ſic. Oēe noci
uū ē odiēdū. Iſte q̄ pollet ꝟtutibꝫ tibi nocet
Tollit eīm tibi ne ſis ī virtutibꝫ ſingulariter
honorādus. Ecce ꝙ ꝟtutes aſſumit ad cām
odij/q̄ ſunt ad amoꝛeꝫ cauſe vere.¶Utiꝛ ad
irā fallacia ignorantie elenci.q̄ſi ꝯtradictori
um ſumat ab aduerſario honoꝛis ſui/dū ꝑ/
turbat ipm̄.ne aliter q̄ꝫ optet gloꝛieꝛ. Debet
inſuꝑ iraſci culpe nō ꝑſone.vincere maliciā
q̄ irā ꝯcomitaꝛ.ꝛ hoc ꝑ mititatē.nō maliciaꝫ

ipſam iraſcẽdo nutrire. ¶ Utiť ad accidiã cõ
iugationib9 inutilib9 ⁊ ineptis/p euagatões
mentis innumeras. q̃ ad fallaciã ſpectãt ac/
cidẽtis. ¶ Utiť ad auariciã fallacia ẜm plu/
res interrogatões vt vnã. dũ ad oẽs neceſſi/
tates hũanas ſubleuãdas/dicit ſufficere con
gregare pecunias. q̃ frequẽter afferunt pl'es
indigẽtias. q2 q̃ plura habet plurib9 ĩdiget.
¶ Utiť ad gulã fallacia ẜm quid ad ſimpľr.
Iſtud ẽ delectabile ⁊ bonũ gule. ergo ẽ ſim/
pliciter eligendum. ¶ Utiť tandẽ ad luxuriã
fallacia iſta ⁊ altera. q2 nõ ↄiũgunť extremi/
tates ↄueniẽti medio Fallaciã q3 ꝑponit cõ
ſequẽtis arguẽs ſic. Generatio filioꝝ eſt bo/
na. ergo ceſſatio a generatõne mala. ꝑ argu/
mentũ a contrario ſenſu. qđ fit ab oppoſito
añcedẽtis ad oppoſitu3 ↄſequẽtis. S3 ecce
cũ tibi q̃ſi ſcholaſtico ſatiſfacere cupio. viciũ
curioſitatꝭ apud nõ ſcholaſticos vereoꝛ in/
curro. ¶ Diſcipul9 Tolerabũt inť alias ma
terias ↄgruas eis. hãc inſeruiſſe ſcholaſticã
J Mgr. Ita maxime. q2 põt angel9 dñi bo
nus ex iſtis maligni ſophiſte pulſibus curio
ſis inducere pulſus ad ↄtutes. ¶ Diſcipul9
Tãge quomõ: ¶ Magiſter. Si ꝑ ſingu
la diſcurſus fuerit/ plixitas pareret faſtidiũ.
Dicã ↄo tibi ſub cõpẽdio regulã certiſſimã.
ſed non ab oĩbus ſtatim cognoſcibilẽ ſeu
practicabilẽ. Sic in pure ſpeculabilib9 nul
la formať ↄſequẽtia tenẽs vniuerſaliť. niſi fi
eri poſſit reductio ad ꝑmã ⁊ vnicã veritatẽ q̃
deus eſt. Sic valet nulla ↄſequẽtia ĩ agibi/
libus bonis/niſi poſſit reduci ad ꝑmã boni
tatẽ q̃ deus ẽ/finis oĩs bonitatis. Silr̃itu
do fundať in ħ. q2 ſic ſeh3 finis vltim9 in agi
bilib9/ſic ꝑmũ ꝑncipiũ incõplexũ vel cõple/
xũ ĩ ſpeculabilib9. Hec ẽ phi. Porro nõ fit ſyl
logiſmi reſolutio ad ꝑmũ ꝑncipiũ reꝝ ſpecu
labiliũ niſi ↄtualiter aut expſſe reguleť ꝑ di
ci de omni/aut ꝑ dici de nullo. alioq̃n nõ po
terit effici vera ↄtradictio penes quã deficit
fallacia ignorantie elenci ſpãliter. ſ3 genera/
liter etiã quecũq3 fallacia. Hinc eſt ꝙ ex pu/
ris indefinitis nõ tenet argumentũ ꝺ forma
nec ex puris negatiuis. Hinc eſt ꝙ termin9
ↄmunis ad pl'es res (ſic ħ nomẽ eẽntia diui
na) nõ poteſt eẽ mediũ ſufficiẽs ĩ ſyllogiſmo
expoſitorio. Hinc eſt ꝙ ſi affirmatiua ꝺ di/
ci de oĩ includat oĩa q̃ pñt de ſubiecto pre
dicari. illa nõ ſufficit vt ſit ꝑmiſſa de oĩ. Ex
emplũ. oĩs pr̃ ẽ generãs. ſi nõ diſtribuat ꝑ eſ
ſentia diuina/nõ ẽ efficax ꝑmiſſa ad ſyllogi/
ſandũ de dici de oĩ. ⁊ ſic conſtat tũc ꝙ ẽ vl'is
falſa ꝑ eẽntia. Nõ aliter accipiendũ de dici ꝺ
nullo ꝙ negeť oĩe qđ affirmatiua de dici ꝺ
oĩ ponit. alioq̃n nõ eẽt vera contradictio.
¶ Cadũt ĩ abſurditates nõ ferẽdas/q̃ iſtud
nõ conſiderãt. Cõcedit vnus ꝙ duo ↄ̃dicto
ria nõ verificanť ĩ inſtãti tꝑis. alius ꝙ innu/
merabilia contradictoria vera ſunt ĩ inſtã/
ti eternitatis. Alius ꝙ ꝑmũ ꝑncipiu3 nõ eſt
euidens in diuinis/cu3 ſit ibi ꝑ̃cipue certiſſi
mũ. Alius ꝙ aĩa moueť ⁊ nõ moueť. q2 mo/
ueť ĩ manu. ⁊ q̃eſcere ſimul põt ĩ pede. Alij ꝙ
relatiões ĩ deo ſunt de9 ⁊ nõ ſũt de9. Alij ſũt
de formalitatib9 ĩ diuinis. at vere ſi negatio
capiať de dici de nullo. q̃ ſc3 negat oĩe illđ
ↄuertibiliter/qđ affirmatio ponit ĩ tꝑe. mõ.
loco. ⁊ ceteris. euidens ẽ ꝙ erit vera cõtradi/
ctio. Et ſi nõ/nõ. Uñ nõ ↄtradicũt iſte due
pr̃ generat. eẽntia non generat. niſi neget ne
gatio generatione3 a pr̃e. Sed hoĩes groſſi
intellectus/ſubtiles iſtas nõ aduertũt reſo/
lutiões ĩ negãdo vľ affirmãdo. Putãt idcir
co ↄtradictões eẽ vbi nõ ſunt. ¶ Diſcipulus K
Edoct9 ſum iuuenis ſuꝑ ħ dici de oĩ et de
nullo/ꝙ ĩ eis fundať vel reſoluiť oĩs ↄſeq̃n/
tia bona ⁊ formalis. ſed nõ habui tã expſſa3
ſuꝑ iſtis explanationẽ. Putabã ꝙ idẽ eẽt ꝑ
poſitio affirmatiua cu3 dici de oĩ. Sed vi
deo drñtiã nõ modicã. ſilr ⁊ ĩ dici de nullo.
¶ Magiſter. Conabanť aliq̃ ſoluere palo/
giſmos ĩ diuinis/addẽdo ly qđ eſt. S3 hec
ars breuioꝛ ẽ ⁊ certioꝛ. quã Ariſť. ſatis intel
ligiť poſuiſſe. Platonici q3 de hoĩe cõi ⁊ ſin/
gulari loquentes/habebãt introducere tale
dici. ¶ Diſcipul9. Nunq̃d nõ multe ſũt cõ
ſequẽtie topice ſeu rethorice q̃ nõ pñt nec de
bẽt iſto mõ regulari: ¶ Magiſter Pruden
ter opponis ꝑpť canoniſtas ⁊ legiſtas. imo
ꝑpter oẽs ĩ ſacra ſcꝑtura ↄſequẽtias ĩ mora
lib9 ⁊ hyſtoricis accipiẽdas mõ qui cõgruit
morali negocio. vbi non pñt hñi ↄſeq̃ntie vt
ſepius/niſi q̃ tenẽt ſolũ gr̃a materie et nõ for
me. quales accipiunť a locis dialeticis. q̃les
ꝑ̃terea nõ reſoluunť ad ↄtradictõem. niſi ẜm
q̃d ⁊ modificate. Ut ſi dicať. Rñde ſtulto iu
xta ſtulticiã ſuam. ſtatim ſubdiť. Ne rñdeas
ſtulto iuxta ſtulticiã ſuam. q̃ videnť cõtradi
ctoria. Silr ĩ euãgelio. Uideãt opa vr̃a bo
na. Et in eodẽ textu culpanť hypocrite qui
faciunt opa ſua corã hoĩb9. Sed rõ dictorũ
tollit cõtradictionẽ apparentẽ/imo exiſtẽte3
ex vi logice ĩ ſpeculabilib9. Hic de ſubtilita
te logicorũ ⁊ metaphiſicorũ ſurrexit dictũ. ꝙ
nimia ſubtilitas reprobať in iure. cu9 intel/

lectus nūc expoſit⁹/ veriſſim⁹ ē atq̄ꝫ ſaluber
rim⁹. alioqn ſūt ad morale negociū ſubtilita
tes hmōi logicoꝝ ꝛ metaphiſicoꝝ. ſicͭ ciniſeſ
egypti morales oculos ſuis aculeis tenebrā
tes. Sūt ex aduerſo groſſi morales ad ſub
tilia ſpeculāda/ q̄ ꝺ metaphiſica ſūt ꝛ theolo
gia ſpeculatiua nimis ībabiles/ ſicͭ mō dixi/
mus. qꝛ ꝯſeq̄ntias nō accipiūt niſi ꝑ tropoſ
ꝛ apologos mō ſuo ¶ Diſcipulus Quoꝝ ē
laudatioꝛ ꝯditio? ¶ Mgr̄. Utraq̄ꝫ lauda/
bilꝭ/ imo necia. ſꝫ ꝑ necitate materiaꝝ variā/
da. Dicit phs. i. ethicoꝝ. de querētibꝫ acribo
logias. i. metaphiſicas demōſtratiōes ī mo/
ralibꝫ. topicas aūt rōes ī mathematicꝭ. vtrū/
q̄ꝫ ē vituꝑabile. qꝛ querēda ē certitudo iuxta
negocij q̄litatē. Proficit hec regula ꝯ nimiū
ſcrupuloſos ī moralibꝫ. dū certitudinē que/
rūt ampliorē q̄ꝫ hēri poſſit ſecluſo miraculo.
ſufficit em̄ ꝓbabilꝭ ꝛ moralꝭ ꝯiectura. ¶ Diſci
pul⁹. Concordas more vulpis fabuloſe. q̄
diſcātū philomene. tenoreꝫ coruo dedit. mi/
ſces groſſuꝫ ſubtili. vtile dulci. imo iā nō mi/
ſces. ſꝫ ſuades ſeꝑati accipe. ¶ Ueni ſi placet
ad alterā ꝑncipalꝭ ꝯſiderationis declaratiōꝫ.
q̄ oīs ꝯn̄tia dꝫ ī agibilibꝫ reduci ad vltimuꝫ
finē ſi ꝓbabilꝭ dꝫ eē. ¶ Mgr̄. Habes aplm
Oīa ī glīaꝫ dei facite. Habes xp̄m. Primū
querite regnū dei. Habes ab eodē ꝑceptū ꝺ
dilectōe dei ſuꝑ oīa. q̄ finis ꝑcepti ē Quo cir
ca ꝯcludim⁹ ſalubre ꝑ xp̄ianis oībꝫ documē
tū. Pl⁹ inſiſtendū ē dilectōi q̄ꝫ ſpeculationi.
Pl⁹ inſuꝑ vnioni affect⁹ vacādū eſt q̄ꝫ diſcre
tioni itellect⁹ ¶ Diſcipul⁹ Api quō? ¶ Mgr̄
Proprietas intellect⁹ ē diſcernere. et h̄ adeo/
q̄ illa q̄ realiter idē ſunt/ ſatagit et valet ſepa
tim ꝯſiderare ꝛ ſeꝑata ꝯiungere. Ueritas eſt
hec phie ꝛ ex ꝑiētie. At uero ꝓꝑetas affectus
eſt ſe ī vnū ferre. ꝛ ſe ī vnitatē recolligere. vbi
etiā diſtincta ſūt realiter amata. Propterea
dicunꝭ amātes ſe. vnū cor. vna aīa. vn⁹ ſpūs
Cū aūt de⁹ ſit totus deſiderabilꝭ/ ſm oē q̄ in
eo ꝑt intelligi. ꝯſtat q̄nta facilitate ꝛ libertate
ꝑt affect⁹ ſe totū ī deū ferre. Intellectus duꝫ
diſcreta rimaꝭ metaphiſicādo circa deū peni
tus vnicū. plus ſpargiꝭ. plus difficultaꝭ. mi
nus edificaꝭ ī fine legꝭ q̄ eſt dilectio. Deniq̄ꝫ
nō ita deū ꝯp̄hēdit vel app̄hēdit intellectus
cū nō ſit a nob totus cognoſcibilis/ ſicͭ ē to/
tus amabilis. ſi formaliter ſunt ī deo ꝑfecti/
ones diſtīcte q̄ ad affectiuā. que totuꝫ amare
querit. nō ꝑfecte formalē hāc vel illā. ¶ Diſci
pulus. Saluberrimuꝫ ī phiſica radice do
gma fūdatū elicuiſti. Nos em̄ iubemur oēꝫ

intellectū captiuare ī obſequiuꝫ affect⁹ xp̄ia
ni que neceſſitas ē totū ī itelligēdo ſeu diſcer
nēdo deū noſtꝝ/ ꝑ vniuerſuꝫ labilis vite tp̄s
ſtudiū ꝯſumere. nec tm̄ attingere. Uidemus
effici potius tales temerarios aſſertoreſ gar
rulos. iflatos. aridos. ſine deuotiōe. ſine pie
tate. ¶ Magiſter. Experta loqueris ꝑ dicbꝫ
noſtrꝭ. Quocirca eſt laudāda ꝑ talibꝫ idiota/
rū ſimplicitas amatiua. Neq̄ꝫ mihi videtur
aliūde phi dati ī reprobū ſenſum/ q̄ꝫ eo q̄ re
licta pietate vnitiua affectus circa deuꝫ. toti
euanuerūt ꝑ inq̄ſitōes ſolius intellect⁹. ipul
ſi (nō dubiū) a ſpiritibꝫ erroris quibꝫ ꝯtulerūt
ꝑ thelatas theorgias ſacrilegas poti⁹ q̄ꝫ cre
atori. Collaudād⁹ ad extremū ē doctor the/
ologus. cui⁹ doctrina ſic erudit ad intelle/
ctus diſtinctionē. q̄ nō min⁹ allicit. trahit et
inducit ad affectus vnionē. ¶ Sꝫ ecce dū of
ficia btōꝝ angeloꝝ circa nos ex hyſtoria Pe
tri querimus/ ꝑ multa digreſſi ſum⁹. vix tm̄
attingim⁹ pauca ꝑ mltitudīe dicēdoꝝ. noīa
tim circa ꝯtradictōis obſeruationē. ad quaꝫ
opꝫ et fiat oīs reſolutio. Sꝫ neceſſariū ꝑdixi
mus eſſe. q̄ ī vera ꝯtradictione negatio de/
ſtruat/ q̄cq̄d ꝛ qualecunq̄ꝫ qꝺ affirmatio po
ſuerit. Fundaꝭ in h̄ ars obligationū. ars in
ſuꝑ rūſionū ad inſolubilia logicoꝝ. ars the
ologorū circa myſteriū beate trinitatꝭ. Se/
pe em̄ fit apud ſubtiliter intelligētes ī ſpecu
labilibꝫ/ q̄ negatio nō accipiꝭ vt negans ſim
pliciter oīa ꝺ quibꝫ fit affirmatio. Dicimus
em̄ q̄ pr̄ et filius ſunt eēntia diuina. tm̄ vere
dicimus q̄ pr̄ nō ē fili⁹. Nō accipiꝭ ibi nega
tio ſecludens eēntiā/ ſꝫ vnitatē ſolū ꝑſonalē.
Saluat hec ꝯſideratio multos ſubtiliꝭ for/
malizātes. ſꝫ pauciſſimi ſunt q̄ capiāt ꝟtutē
negatōis hmōi. non ſimplꝭr/ ſed cū modera/
tione. Circa hanc (vt eſtimo) moderationeꝫ
phs ī materia trinitatis/ facilius admiſiſſet
q̄ꝫ hoīes nō phi. ſi fides ab eis ſecluſa ſit. hec
aūt fides ſaluat eos dicentes. Magiſter no
ſter xp̄s. ſponſa ipſi⁹ ecclia dedit nob ita cre
dere ſimul ꝛ ꝯfiteri. Sufficit autoritaſ. Si
plus deꝭ ītelligi/ grās ei. ¶ Diſcipul⁹. Se
tio q̄ multa ſuꝑſint ex ꝓpoſitꝭ de angeloruꝫ
cuſtodia. quibꝫ hoīes exaltanꝭ ꝯtra diaboli/
cos īpulſus. Uix diximus de aſtantia boni
angeli q̄ ad ꝑmū. de illuminatione ſua q̄ ad
ſcdm. de īpulſu ſuo q̄ ad terciū. Quid de cla
more. q̄ iubet ſurgere petrū q̄ſi myſtice dice/
ret. Surge velociter ꝑ ſpem. fac iuſſa ꝑ obe/
dientiā q̄ ad quartū. ¶ Magiſter. Hoc eſt
ꝑcipue ſeruandū. alioq̄n nihil valent cetera.

Soluit ꝑinde q̄nto ligatū angel⁹. vn̄ timēs
ꝛ grat⁹ magnificat dn̄m. Educit ſexto petꝝ.
q꞉ ieſus ſuſcepit eū. Septimo libertati relin
q̄t. tūc viuit pur⁹ velut hic ꝛ nūc moriturus
Cātat dū exierit d̄ carcere corꝑis. Nūc ſcio
vere ꝛc̄. q̄ ꝓus exiſtiabat ſe videre viſū. Et q̄d
oīne qđ viden⁹ ī carcere poſiti niſi viſus ali
q̄s fidei ſil' et ſpei. Tūc aūt ſciet hō vere cū li
berat⁹ ab angelo plene/reliquet ī lībtate gl'ie
filioꝝ dei. qn̄ depoſitꝭ potētib⁹ d̄ ſede. gl'iari
licebit apud ſanctoꝝ oīm ↄciues. Et exalta/
uit humiles. Meditemur de reliq̄s.

Sequitur q̄rta par/
titio ꝑ ſoliloquiū. vbi de cuſtodia angeloꝝ ꝑ notulas quinquaginta.

Notula prima.

Epoſuit potētes d̄ ſede. ꝛ exal
tauit hūiles ¶ Sis igiť humi
lis aīa mea q̄tinus exalteris.
Magnifica magnū/ꝑdica do
minū. Gratias age ſibi in q̄ete
tui ſilētij. Quid niſi magnificet iſte cui⁹ op⁹
eſt ↄfeſſio ꝛ magnificētia. Gr̄as et tibi beata
v̄go cuius ē ꝭ magnitudinis exordiū. Ita
q̄ʒ eſt gratū aīe mee poſſe ī magnificatōe dn̄i
cātico tuo vti. Donū iſtud eſt gratie dei. do/
nū pariť meriti tui. Dederis exēplo tuo can
tare dn̄o ꝓmitus miſc̄diam ꝓ bn̄ficio ſpāli.
Quia reſpexit humilitatē ancille ſue anime
mee/creās eā ſui capacē. faciēs eā ī baptiſma
te ſui pticipē atq̄ʒ dei ↄformē. ↄfortans eam
ſacre ↄfirmationis vnctione. Deinde ꝑ peni
tentiā reparās lapſam. eruens eā totiēs miſe
ricorditer ab inferno inferiori. cibans eā pa
ne celeſti q̄ dat vitā mūdo. ſpeꝫ deniq̄ʒ felici
tatis eterne ↄcedens. Magnificat aīa mea
dn̄m. Cantās ei miſc̄diam ſimul et iudiciū/
ꝓ oīb⁹ ꝛ ſingulis aīab⁹/cū q̄bus dꝫ eſſe aīa
vna ꝛ cor vnū. q꞉ miſc̄dia ſua eſt a ꝓgenie in
progenies timentib⁹ eum. Cātet rurſus aīa
mea magnificans dn̄m. Primo ſuꝑ iudicio.
q꞉ depoſuit potentes de ſede. Dehinc ſuper
miſc̄dia. q꞉ exaltauit humiles. Fiat iteꝝ cō
uerſio/de miſc̄dia ī iudiciū. q꞉ eſurientes im
pleuit bonis. Ecce miſericordiā. Et de iudi
cio ſequiť. q꞉ diuites dimiſit inanes. Sola
poſtremo miſc̄dia ſicut ab initio decantetur
Quia ſuſcepit iſrl' puerū ſuū recordatus mi
ſc̄die ſue. Appoſuit ab initio magnificare ſe
Lucifer ſuꝑ celū. ꝛ adā poſtea ſuꝑ terrā. Tu
v̄o bra̋ noſtra/ↄtrario modo magnificare te
piſti nō te ſed dn̄m. Uide aīa mea ſi vere ma
gnificas dn̄m. Si ſis humilis ancilla ſua.
nō diaboli ſerua. non ire filia. Horrendū ni
mis ē dictū ad iudeos. Uos ex p̄re diabolo
eſtis. Et iteꝝ. Qui facit pctm̄/ſeruus ē pcti
Proditor igiť dn̄i ſui. nō magnificator. Ui/
de aīa mea ne magnifices deū verbis. factis
aūt neges. vilifices ꝛ blaſphemes. Dilige ſa
lutare dei. ↄfitere peccata tua ꝛ dic. ſemꝑ ma
gnificeť dn̄s. Nolo ſolā te cogitaueris. No
lo ceteros excluſeris. Exhortare potius cū
exultatione ſpūs. Magnificate dn̄m mecū.
ꝛ exaltem⁹ nomē ei⁹ ī idipm. Magnificatio
tua ſit oīm cōis. ꝛ oīm ſit tua ſpālis. Ita em̄
decet fieri magnificatiōeꝫ vnā. ſicut eſt cor vnū
ꝛ aīa vna. Si cecinerimus magnificantes
dn̄m/ꝑueniēt nos ꝓncipeſ angeli noſtri ↄiū
cti pſallentib⁹. Sis o aīa mea talis qualiū ī
medio ſunt idē ꝓncipeſ. Sis tympaniſtria.
q꞉ ſunt ī medio iuuēcularū tympaniſtriarū.
Adoleſcētule ſunt iſte dn̄e deus ſalutarꝭ me/
us. que dilexerūt te nimis. q̄ ꝑ mortificatōeꝫ
carnis innouate ſuauiter tympaniſant. ¶ O
ſi depoſito onere veteris hoīs q̄ nos tyrāni
ʒat. q̄ nos in carcereꝫ mittit/vt Herodes pe
trū. q̄ nos tradit q̄ttuor paſſionibus carnis
noſtre/q̄ſi totidē q̄ternionib⁹. Eſt em̄ q̄libet
in q̄ttuor q̄libet. Qui cathenis alligat dua/
bus. q̄ ſunt amor voluptatis ꝛ vanitatiſ. O
ſi nos inter hec mala ſopitos. diſcīctos. diſ/
calciatos ꝑueniat. vel vnus de ꝓncipib⁹ iſtꝭ.
O ſi angel⁹ aſtet. fulgeat. pulſet. ſurgere cla/
met. ſoluat ꝛ educat. libertatiq̄ʒ relīq̄t. O ſi
tūc iubilo cordis in magnificatōe aīe. ī exul
tatione ſpūs cātare licebit. Nūc ſcio vere q꞉
miſit dn̄s angelū ſuū ꝛ eripuit me. Tāta ē di
gnitas tua o aīa mea. tāta q꞉ ab exordio cre
atōis tue tibi tueq̄ʒ cuſtodie deputatus ē an
gelus vnus de ꝓncipib⁹ celi. q̄ depoſitꝭ potē/
tib⁹ ī ſua ſuꝑbia de ſede dignitatꝭ. ipe hūilia
tus ſub dn̄o ꝓprio ꝛ ſupmo exaltatus ē. ma
gnificās nō ꝓpriū dn̄m. ſed dn̄antꝭ maieſta/
tis imperiū. Deniq̄ʒ datus ē tibi/q̄tinus ſe
rectore. ſe duce/ſuſcitet te dn̄s de puluere et
ſtercoroſo corꝑe. vt collocet te cū ipſo princi
pe tuo. ceteriſq̄ʒ ꝓncipibus populi ſui. ꝛ ſoli
um glorie teneas ī palacio dei. Caue ꝑcor o
aīa mea/ne ipſi ſis ingrata tanto ꝓncipi tuo
Noli turpiter in oculis ſuis viuere. noli vi/
lis offendere. noli ꝑſentiā ſuam a te moleſtis
actibus iniurioſa repellere. Ue tibi. ve ſi eo
longe ſtante vim faciant et impulſum qui te
querūt ꝑdere. ſeducere ꝛ deuorare. Qua tūc

ƀtute reſiſtere. q̄ poteris aut ſcies induſtria/
ſola. miſerabilis. ceca. nuda. paup̱/euadere:
Cōfide nihilominus etiā ſi ambulaueris in
medio vmbꝛe moꝛtꝫ. ſi vincta fuerꝫ ī mēdici/
tate ꝛ ferro/ p̄nceps tuus pius ꝛ cuſtos ē tu/
us tibi nūcius. i. angelus. p̄ueniet te frequē/
ter. aſtabit. fulgebit. pcuſſoqꝫ latere tuo (qđ
eſt ſindereſis) acclamabit. ſurge velociter p̱
ſpem. circūda tibi veſtimētū tuū p̱ opatōeꝫ.
p̄cingere p̱ diſciplinā. Calcia te in p̄paratiōꝫ
euāgelij pacis p̱ obediētiā Tūc cathene con
ſuetudinis male cadēt đ manibꝯ tuis/ vt poſ
ſis bn̄ agere. Educet te de medio duoꝝ mili
tū/ timoꝛe ꝛ doloꝛe. ꝛ ħ infra te. Tranſibitis
ipſe ꝛ tu/ p̄mā ꝛ ſcđam cuſtodiā noctis circa
carcerē. Ecce ſunt hi cuſtodes. mundi tēpta
tiones ī deſiderijs ꝛ leticijs vanis. q̄s bona
ſpes trāſit ꝛ leticia ſpūalis. Venietis ad poꝛ
tā ferreā. Hec eſt diabolica cuſtodia tercia.
que viſo angelo diſcedet vltro viā faciēs trā
ſituris. Tranſibitis vicū vnū ſtrictuꝫ et lon
gū ꝛ rectū. Hec ē ſancta meditatio de diuinis
poſt ſatiſfactionē de peccatis. Hic te videbi
tur relinquere ductoꝛ tuus. qꝛ ſoli deo p̱ ꝯtē
plationē tunc aſſiſtis. ꝛ herebis ſola ſoli. vni
ca vnico. q̇d eſt em̄ ꝯtemplatio/ niſi aſſiſtētia
corā deo: ꝛ hoc ī ſecreto ſolitudīs. ī ſereno lu
mis diuini. ī ameno pacis. Poſtq̄ȝ ſaluuꝫ te
fecerit a puſillanimitate ſpūs p̱ ſecuritateꝫ.
ꝛ a tēpeſtate p̱ tranq̇llitatē. poſtq̄ȝ indicaue/
rit tibi vbi paſcat. vbi cubet ī meridie. Tūc
pſalles et ſnīa. Dn̄s regit me ꝛ nihil mihi de
erit. in loco paſcue ibi me collocauit Deniqꝫ
ſi poꝛa reſpexeris quaſi tibi ſobꝛie reddita. ꝛ
rediens a mētis exceſſu ſuſpirabunda grata
qꝫ cātabis. Nūc ſcio vere qꝛ miſit dn̄s ange/
P lū ſuū. ¶ Deinceps iam conaberis redire ad
ipm̄ familiaris eſſe/ ſatagens amplius ꝛ am
plius princip[i] tuo angelo bono. cuius p̄uē/
tionē in medi[j]s pctōꝝ tenebris. ī obliuione
toꝛpida. diuine ꝛ ſue pietatis expiri datū eſt
Abſit vt alic[ꝗ̄] immemoꝛ ſis liberatiōis tue.
Caue ſic poſtmodū eſſe moꝛtua ī coꝛde tuo.
Abſit vt gaudiū ſuū ſuoꝛūqꝫ (qđ habuit ī pe
nitentiali ſolutione tua) pdas vnq̄ȝ vl' minu
as. Dic ſedulo. dic toto coꝛdis incendio ad
miniſtrū tuū qui totus eſt ignis dei. qꝛ mini
ſtros ſuos facit ignē vrentē. i. vriel. dic. An/
gele q̇ meus es cuſtos pietate ſup̱na. Me ti
bi ꝯmiſſum ſerua. defende. guberna. ¶ Par/
uulos honoꝛa q̇ tales angelos habēt. Doce
ſil'r eos credere. honoꝛare. pp̄ꝛios angelos q̇
vident oīa que faciūt. Caueāt eis ſpectātibꝯ

agere turpia/ q̄ videntibꝯ homibꝯ facere non
auderēt. Aſſueſcat oꝛare ſepius q̇libet bonū
angelū ſuū mō p̄dicto vel ſimili. Cancellatiſ
manibꝯ ſup̱ coꝛ ꝛ pectus ſtringens. Dicat ex
affectu magno puulus coꝛpe. Mi bone an/
gele/ cuſtodi me bn̄ (men bon angel gardes
me bien) Sic imbibat noua teſta quē vetuſ
ſeruet odoꝛē. Lactet ab vberibꝯ pietateꝫ reli
gionis ad deū ꝛ angelum ſuum. ſicut infans
Agnes ieſuꝫ. Nō em̄ parū refert pueros/ ſic
vel ſic affici. Loquoꝛ expt̄us. cuidā infanti
pater effigiauit ſe ꝯtra parietē ī modū cruci
fixi dicēs. Vide fili mi. qꝛ ſic fuit crucifixus
ꝛ moꝛtu' de' tuus q̇ te fecit ꝛ ſaluauit. Mā/
ſit ħ exemplar puero vt habuit memoꝛiā il/
la etas illa aīa. ſpeculū adhuc mundū māſit
vſqꝫ in ſenectā ꝛ ſeniū/ creſcēs creſcentibꝯ an
nis. Bn̄dictus pater iſte pius. qm̄ dies exal
tatōis ſancte crucis fuit dies obitus ſui quo
obuiā ijt xp̄o p̱ crucis humiliatōem ſublimi
ter exaltatus. ¶ Audis an libēter obſecro te Q
dn̄a angeloꝝ piū de tuis angelis ſoliloquiū
ſimul ꝛ p̄coniū: Audis pfecto/ imo nude cō
ſpicis. cōplaces ꝛ approbas. Pijſſima quo/
qꝫ verbū de pietate collaudes. neqꝫ ſinas ir/
remuneratā cuiuſlibet ad angelos abire de/
uotionē. nō magnificentiā aīe. nō exultatōꝫ
ſpūs in recoꝛdatōe ¶ Quid poꝛro dicemus:
O regina celoꝝ. o dn̄a angeloꝛuꝫ. q̇d de filio
tuo qui vocatus ē magni ꝯſilij angel': Cō
ſiliū illud magnū ꝛ antiquū/ p̱ ipſum verbū
fuit nunciatū ꝛ expletū. ¶ Si mater es prin
cipis. imo creatoꝛis angeloꝝ. Si mater es
illius q̇ totiens noīat' dn̄s exercituuꝫ/ dn̄ſqꝫ
virtutū. qui electus eſt ex milibꝯ tā angeloꝝ
q̄ȝ ſanctoꝛū. Cui' currus decē milibus mul
tiplex. iure ſup̱eſt/ vt exaltata ſis ſup̱ choꝛos
angeloꝛuꝫ. vt audias a filio tuo. Equitatui
meo aſſimilaui te. qui tibi me parificaui. tibi
me humiliaui. paulomin' ī hoc ab angel' mi
noꝛ fact'. Sic humiliat' ī te/ ꝛ me ꝛ te ſupex
altaui. vt ī noīe Jeſu ꝛ marie omne genu fle
ctat' celeſtiū. terreſtriū ꝛ infernoꝝ. ¶ Btūs il
le cui beata dederis affectū diligendi te. ho/
noꝛandi te. loqui de te. cantando tecū. Ma
gnificat anima mea dominum. Salutan/
di te. Aue maria gratia plena dn̄s tecū. bn̄/
dicendi te ſup̱ omnes mulieres. confitendi ꝛ
laudādi/ qꝛ benedictus fructus vētris tui ie
ſus amen. ¶ Beatus cui beata ſpiraueris af
fectū petitionis ſeptifoꝛmis/ ab angelo ma
gni conſilij filio tuo deſcendentis. Pete in p̄
mis triplicē nobis beatitudinē. obiectalem

in ſanctificatione nominis ſui. formalem in
aduentu regni ſui. virtualē in adimpletione
bn̄placiti ſui. Deinde ꝓuentū cuiuſlibet rei
neceſſarie corꝑi vel anīe. in pane quotidiano
et ſupſubſtātiali. Deniqȝ remotōis īpedimē
ti/ſit illud culpa. Dimitte nobis debita no/
ſtra. ſit illud pugna. ꝛ ne nos inducas ī tem/
ptationē. ſit illud pena ꝛ miſeria. ſed libera
nos a malo. ¶ Beat⁹ cui tu beata fidē dede/
ris (que ꝑ dilectionē operaꝫ) credere in deum
cum ceteris ſm̄ diuinitatem et humanitatē
R articulis. ¶ Beatus inſuꝑ magnificās ꝛ ma
gnificus/ſi aſtantibus angelis tuis in illu/
minatiōe vultus ſui. ſi pulſantibus. ſi vocā
tibus nos. magnificabit aīa mea dn̄m. exul
tabit ſpūs noſter in deo ſalutari ſuo. Si re/
ſpiciet dn̄s humilitatē ancille ſue/anime no
ſtre. Si beatificabit apud omnes generati/
ones beatoꝝ in celis/ſanctificās ī nobis no
men ſanctū ſuū. ꝛ hoc quo ad impletionē ꝑ/
ceptorum et oſculū pedum ſm̄ animalē obe
dientiū ſtatum. Si p̄terea ſoluerit angelus
tu⁹ bonus colligationes infirmitatū noſtra
rum. Si nos eduxerit a tenebris tot fantaſ
matū ꝛ cuſtodiarū. Si portam ferream ape
ruerit. vt nos in primis canētes ſuſcipiat an
gelus magni conſilij chriſtus ad oſculū ma
nus. ꝑ gratiarū actiones. quia timentib⁹ mi
ſericordiā. quia humilibuſ exaltationē. quia
eſurientibus impletionē bonorū/benigne
largitus eſt/ſuperbis diſꝑſis/potentib⁹ de/
poſitis/diuitibus inanitis. ꝛ hoc quo ad ra
tionalē ſtatum. Si poſtremo deſerit ipe ma
gni conſilij angelus/liberos in lege ꝑfecte li
bertatis ſub actione vel impulſu ſui ſpūs/tā
q̄ȝ in ſtatu ꝑfectionis et filialis adoptionis
ꝛ in oſculo oris. Nam qui ſpū dei aguntꝫ/hi
filij ſunt dei. hi ſubleuatis oculis poſt ꝯtem
plationē ꝛ mentis exceſſum/nihil vidēt niſi
ſolū ieſum. ſolā ſalutem. ſolam miſericordie
recordationē. Sicut locutus ē ad p̄res no/
ſtros Abraā. qui diē eius vidit ꝛ gauiſus ē.
Et ſemen eius in ſecula. Tunc fiet in quoli/
bet tali/quē ita dignatus fueris angelorum
dn̄a. Viue deo purus velut hic ꝛ nūc mori/
turus. immo ꝟo iā mortuus toti mūdo. vi/
uens ſoli ſoliloquiū meum ꝛ angelorū dn̄o
deo ſalutari ſuo. ¶ Complacitū tibi ſit o bea
ta beatorum. o domina angelorū. qꝛ ita ſoli
loquiū meum conformiter agito ad canticū
tuum. cōformiter ad aliud dragma meū. de
pulſibus ꝛ officijs beatoꝝ angeloꝝ. contra
depoſitorū potentū tot violentos. tot frau/
dulentos. tot malignātes impulſus. Cōfor
miter rurſus ad liberationē Petri. Inſuper
ad ſeptemplicē induſtriam que verſaꝫ In re
cordatione dei. In recognitōe ſtatus ꝓprij
In debellatōne aduerſarij. In impletiōe di
uini p̄cepti. Dehinc in meditatōe. in ſpecula
tione. in contemplatione aut beatifica viſio
ne. ¶ Nihil itaqȝ dulcius. nihil ſuaui⁹ q̄ȝ con
ſone tibi dicere vel viuere. cuius ſpūs ſuper
mel dulcꝭ. que ſuauiſſima facta es ī delicijs.
que mater es pulcre dilectōnis. timorꝭ. agni
tionis ꝛ ſancte ſpei. Quāta ſentētia (ſapiētiſ
ſima feminarum) latet hic in paucis verbis.
Sunt iſta eterne ſapientie vbera. cui tu vni
genito a patre eternaliter ꝛ a te temporaliter
p̄buiſti vbera tua. Sunt nihilominus iſta
create ſapientie verba ꝓprie angelorū. q̄ ab
initio creati ſunt in ſapiētia dei/quo ad ima
ginē quo ad ſimilitudinē fiunt ipſis origīa/
liter inſpirata. Oīa ſiquidē in ſapientia fe
cit. ſed ꝛ refecit in ſapientia. que p̄mitus in/
carnata. poſtmodū (vt ita dixerī) voluit im
panari/quia panis vite fieri. ¶ Nō etiam o
anima mea. q̇d excuſationis inuenias. Si
queriꝫ a te flente. vbi eſt deus: Reſpice in ſa/
cramentū altaris. dic tota fiducia. Iſte ē de
us meus. iſte frater. iſte dilectus ex dilecto.
Et ipſe ē amicus meus/filie hieruſalē. Iſte
cui aſtant angeloꝝ chori. Iſte qui facit an/
gelos ſuos ſpūs. Iſte qui miſit angelū ſuū
Petro. ꝛ eripuit eū de omni expectatione ple
bis iudeoꝝ. ¶ Vellem ex te cogitare Petre. S
quo nomine vocabaꝫ angelus tuus ille bo/
nus qui aſtitit ꝛ refulſit in habitaculo carce
ris. Da veniā ſi curioſus interrogo ¶ Habe
mus nomē illius qui Thobyā duxit ꝛ redu
xit. qꝛ Raphael medicina dei ſm̄ nomē ꝛ of
ficiū ei⁹. Nēpe liberauit ipm̄ a deuoratōe pi
ſcis. cui⁹ mors multis vſib⁹ vtilis fuit. Iun
xit Sare ꝯiugio. demone fugato virorū ſe
ptē necatore. Reddidit patri ſeniori viſū lu
minis. fil' ꝛ ſpm̄ ꝯtulit ꝓphetādi. q̄ oīa ple
na ſunt myſterijs. ¶ Habem⁹ nomē p̄ncipis
ſynagoge ꝛ nūc eccl'ie Michaelē. q̄ vt de⁹ ꝓ
filijs ppl'i ſui ſtat. q̄ p̄mit⁹ ī celo fecit ruinā
diaboli magnā ꝛ angeloꝝ ei⁹. Qui mulierē
illā ſignū magnū ī celo/amictam ſole/ꝛ luna
ſub pedib⁹ ei⁹. ꝛ ī capite ei⁹ corona ſtellarū
xij. p̄texit a dracone ſeptē capitū. liberauit fi
liū quē pepit ꝛ collocauit ī throno dei. dedit
mulieri alas ſicut aq̇le vt volaret. non abſor
pta ea ab aq̄s draconis. ſȝ vt ī ſolitudine nu
trireꝫ. Nō pſequimur ꝑ ſingula. ¶ Habem⁹

nomē illius angeli q̄ ad te miſſus ē virginē₃
deſpōſatā viro ꝛc̄. Appellabat̄ hic Gabriel.
fortitudo dei. q₂ forti mulieri quā ſalomon
inq̄rebat deputat⁹ ē. q₂ fortiore₃ forti arma/
to nūciabat tibi. q₂ ſingulariter ad opa fort₃
noſtre ſaluatōis ordinatus fuiſſe ꝓbabiliter
eſtimat̄. Sicut ī pphetia ad Danielē ī reue/
lationē₃ fortatiua. ꝛ directiua ad ioſeph ſpō
ſum tuū virginalē. In nūciatiōe Johis ad
Zachariā. In cātico celeſti ad paſtores. In
monitione ne redirent ad Herodē/ad reges
In reſurrectōis nūciatōe ad mlieres. ¶ Ha
bemus ꝓinde nomē illius angeli q̄ purgauit
Eſaie labia ꝑ calculū de altari. vocat⁹ ē ſera
phin ab incēdio. ¶ Habemus de cherubin
dictis a plenitudine ſcīe ī aīalibꝫ ꝛ rot₃ Eze/
chielis ¶ Nūc pijſſime quero Petre. qd̄ erat
nomē angeli te liberātis. quē angelū ꝓpriu₃
fuiſſe cuſtodē tuū fas credere ē nobis. Dici/
tur in apocrifis Eſdre/ſermo nobis fieri de
Uriel angelo. cui⁹ interpretatio ſonat ignis
dei. Ur ſiquidē ignis. el deus. Bn̄dictiſſi/
me de⁹. liceat nobis cuius ignis ē ī ſyō. ꝛ ca
minus in hierl'm. ī cui⁹ dextera eſt ignea lex.
cui⁹ eloquiū ignitū vehementer. immo q̄ to
tus ignis ↄſumens es. Cui⁹ deniq₃ iſta vox
eſt. Ignē veni mittere in terrā Et quid volo
niſi vt ardeat? Liceat angelum tuum o Pe/
tre. licet ꝛ quēlibet aliorū viatoribus ſingu/
lis deputatū Uriel appellare. cuius officiū
eſt ſuauiter vrere renes ꝛ cor noſtru₃. conſu/
mere ſordes viciorum. ſuccendere totum cor
ad virtutes. ſacrificare pietatis holocauſtū/
T quod eſt in odorē domino ſuauiſſimū ¶ Po
teſt nec negamus ſufficere nomen angeli. q₂
nuncius domini eſt. ſed addere videt̄ aliq̄d
q̄ angelus iſte ſit ſpiritus ꝛ flāma ignis. q̄a
fulget in intellectu/ꝛ ardet in affectu. Sub/
leuauit angelus ſpiritus Helyā₃ igneo cur
ru. qui prius ambos q̄nquagenarios e celo
deſcendens īcēderat. Data fuit lex ꝑ ange/
los in manu mediatoris. quātus vero flagra/
uerit ignis loquit̄ hyſtoria. Cuſtos erat pa
radiſi flāmeus enſis. Deſcendit deniq₃ ſpūs
ſanctus ſuꝑ apoſtolos in igneis linguis fa/
ctus Uriel ī ſingulis. Quid ē q̄ vriel iſte re
digit quos inflāmat in cinerem ꝑ timore₃ et
humilitatē ſpiritus. mollit ꝑ pietatem ꝛ mi/
titatem contra cordis duriciam lapidea₃. re
ſoluit in luctum ꝑ proprie fragilitatis ſcien
tiam. corroborat ꝑ decoctionem ꝛ humoris
fluidi reſolutionē. vn̄ venit apud anima₃ fa/
mes ꝛ ſitis congrua. tractabilē reddit ad cō/
ſiliū ꝛ miſcdiam. ſubtiliat ꝛ purificat cor ad
intelligentiā. Demū ſaporē ꝛ īternā pacē effi
cit ꝑ renouatiōem iuuētutis ſicut aq̄le. ſicut
ceruorū. ſicut accipitris. vt ſerpentis. ¶ Ho
te ſunt ſimilitudines iſte quales per metha/
phoram operat̄ in nobis Uriel noſter. ſi nō
obſtiterit ipſi/animus noſter. anima nr̄a cu₃
corde ſimul et ſpiritu. ¶ Studioſitas theo/
logorū querit pl'ima de cuſtodijs circa nos
angelorum. Si nos vnq₃ deſerūt? Si nos
ſaluandos ꝑſciunt aut damnādos? Si xp̄s
magni conſilij angelus (cui miniſtrauerunt
angeli poſt ieiuniū. quem et angelus in ago/
nia confortauit) habuit angelu₃ ꝓ cuſtodia?
Sil'r ſi talem habuerit dn̄a nūc angelorum
futura? Si deerit antixp̄o cuſtos angelus?
Nūquid angelus bonus loqui pōt aīe nr̄e
ſine fantaſmatū ſimulacris. q₂ de ordinatōe
fantaſmatū ꝑ angelū. ꝛ impedimētoꝝ remo
tione non ē dubiū. Eſt eñ modus iſte ordi
narius ꝓ ſtatu vie/ qualiter erudit magiſter
diſcipulū. ꝓponēdo ꝑ ordinē doctrinam co
gnoſcendorū/iuxta modu₃ capacitatis ſue.
Si boni angeli ſūt incitatores ad bonū/ſic
mali dicunt̄ incitatores ad malum? Si cau
ſent radiū vel lumen ſpiritui nr̄o? Si cogi/
tationes nr̄as inſpiciūt? Quis numerus an
gelorū? Sit hec ſtudioſitas theologis accō
moda. Deſit aūt curioſitas ab om̄ibꝫ quos
decet amplius ſtudere deuotōi q₃ ſubtili ſpe
culatōi. Certū habeat vnuſquiſq₃ ſeruiens
deo. qm̄ oēs ſunt (ſm ap'l'm) adminiſtratorij
ſpūs. ꝛ hoc mediate vel īmediate. in miſteri
um miſſi ꝓpter eos q̄ hereditate₃ capiunt ſa
lutis. Qui vero capiūt ꝛ q̄t/noli querere ſi nō
vis errare Certus eſto/ſi bene vixeris ſub le
ge magni angeli/ꝛ cuſtodia ſuoꝝ angelorū.
quorū dn̄a ē Maria/ſalu⁹eris. ſocius eorū
factus in euu₃. ¶ Studeamus igit̄ plus bn̄ V
viuere q₃ diſputare. Sis o xp̄iane ſpiritus
aſſidue paratus ad mortē. Viue deo purus
velut hic ꝛ nūc moriturus. Erat vnus inſi/
gnis cauſidicus ī articulo mortis. Dixit cō
feſſor/vt voce q̄ poſſ₃ diceret ſeptē pſalmos
Venit ad verſum illum. Qm̄ non ē ī morte
qui memor ſit tui. Cepit arguere more ſuo/
qualiter illud ſtare nō poterat. Nā ꝛ ipſe mo
riens memor erat dei. Subintulit cōfeſſor.
O dn̄e tp̄s ē penitendi et orandi. non diſpu
tandi. Reſpicit omnes hec narratio. qm̄ me
dia vita in morte ſumus. Angelicu₃ potius
implorem⁹ auxiliu₃ q₃ de modis auxiliandi
diſputem⁹. Sciūt aduocādi. ſciūt auxilia/

di. ſciũt ꝯſulēdi. ſciũt purgādi. illuminā
di ⁊ pficiēdi ſuũ hierarchicũ triplex officiũ. Nō
ē egroti velle medicātis artē. neq̃ litigātiſ ad
uocati ſciã pſcrutari. maxime dũ ꝯſtiterit ſu
per vtroq̃ fidelis ⁊ prudēs. fidel' ne decipere
velit. prudēs ne decipi poſſit. q̃les ſunt ange
li. ¶ Deputet aũt aĩa q̃libet xpiana / magno
dei dono / ſi ſe ſenſerit affectā ad aliquē ſctõ/
rũ. noĩatim ad ꝓpriũ angelũ reuerēter. pie et
humiliter. Deputet h̄ bñficio tuo o dña an
gelorũ. Magnificet tecũ ſup iſta talis aĩa
dñm. pſallat ĩ ꝯſpectu angeloꝝ dño. miſtret
incēſum deuote orõnis qd̃ offerat deo ſalu/
tari nr̃o. ¶ Preterea non timuerit inuidiā fa
cere aĩa xpiana ceteris / ſi forte fuerit ad vnũ
q̃ ad alteꝝ deuotior. ſi fiducialior ad quēpi
am. ſi frequētior ſit recurſus. Sunt repleti
charitate. nõ inuenit locũ inuidia. nõ q̃rit q̃
ſua ſunt. Oĩa deputāt cõia. Recurſus eſt ad
Stephanũ. recurſus ē ad Petrũ. Johem.
michaelē. gabrielē. raphaelē. vrielē. mariã.
marthā / cũ ceteriſ. Tuā em̄ ĩ ꝯmune recipiũt
orõem vni fuſã. dũmõ par vtrinq̃ deuotõ.
tuũ optant meritũ / nõ honorem a te ſuum.
Quid em̄ ipſis eſt ĩ celo. q̃ gl'ia. q̃ laus. q̃ ma
gnificētia ē ab om̄ibꝫ. q̇d volũt ſup terrā? Ar
gue tibi ſic. O aĩa xpiana / dũ ĩpellit te ſpũs
ſupbie ſup vanitatibꝫ trāſituris. Si glorifi
canda. ſiue ſi magnificāda a dño ĩ eternitate
q̇ ſemp ⁊ vbiq̃ gloriā meā dicet. Quid mihi
de pũctali ⁊ vmbratili gl'ia ſup terram? Si
vero iuſto (qd̃ auertat dei pietas) iudicio dā
nādus ſum. totus honor impēſus ab homi/
bus plus ad tormentũ mihi cedet q̃ ſolati
um. Pl⁹ inde blaſphemabit aĩa mea dñm.
plus exiliet furens ſpũs in deũ. q2 nõ fuit ſa
lutare ſuũ. plus exardeſcēt inuidi demones
aĩam cruciare / q̇ plus ĩ bonũ ſenſerũt hono/
rari. ¶ Agite qd̃ veſtrũ ē miniſteriũ ſancti an
geli dei. Depoſitũ veſtꝝ ſeruate. Poterit oĩ/
potens dñs hoĩes p ſe cuſtodire / q̇s poſſedit
fecit ⁊ creauit. Sed voluit ſm legē ſapiē ſue.
q2 nos inferiores reduceremur ad ipm ſup/
mũ p vos mediatores. Voluit oñdere maie
ſtatē potentie ſue. magnificentiā gl'ie ſue. q̇a
tales hꝫ ꝟtutes et exercit⁹ militātes ſibi. vñ
noĩat dñs exercituũ ⁊ ꝟtutũ. Voluit cõica
re bonitatē ſimul cũ ꝟtute vobis angel' ſuiſ.
vt illā nedũ recipiētes ĩ vobis / ſed ĩ alios cõi
care poſſetis / audebo dicere deberetiſ. ¶ Si
de⁹ ĩferiores admĩſtrat vt eas agere ꝓprios mo
tus ſinat. imo iubeat ſm ordinē iuſticie ſue.
Veſtri autē ꝓprij motus angelici ſpũs / ſunt
cuſtodire viatores. magna nobis fiducia da
tur ĩ veſtre charitatis auxilio. ſi dña. ſi regi/
na noſtra. ſi mr̄ ſi ſoror noſtra / gratũ vobis
erit ſp tales filios et frēs dirigere. ꝓtegere et
ſaluare. maxĩe q2 ſum⁹ futuri ciues vr̃i. Si
tāto furore ſatagit nos ſathanas ĩpellere. ſe/
ducere ⁊ ꝓtegere. tātus amor vr̃ conabitur
ampli⁹ p impulſus bonos nos ſaluare ¶ De
bil' ē orõ noſtra. paup. fragil'. balbutiens. ce
ſpitās ⁊ ceca. ſi nõ fulciat̄ ⁊ illumĩet̄ a vobis.
ſi nõ loquelā placentē ⁊ aptā / loco ei⁹ feceritiſ
in neceſſitatibꝫ noſtriſ. Si nõ ipã egenã et
mēdicā deduxeritis oſtiatim p vicos ciuita/
tis ſancte hierl'm. q̇ ſunt ordines vr̃i. q̇ ſunt
ſctõꝝ ſctārũq̃ oĩm chori varij. q̇ platee patē
tes oĩbꝫ ad miſcdiã. Clamate nobiſcũ ⁊ no
bis. panē noſtꝝ q̃tidianũ da nob̄ hodie. cũ
ceteriſ petitõibꝫ. cũ modis petēdi. q̃rēdi ⁊ pre
ſtādi p vniuerſe ſcpture ꝯtextũ. ꝓcipue euan
gelicũ / nobis ĩ exemplũ datũ. Sꝫ ⁊ frēs ha
bem⁹ ĩ purgatorio carceratos ſub manu iu
ſticie. futuri ptin⁹ ſunt ꝯſortes vr̃i. imo ſunt
iā p grām ꝯfirmatā. Viſitet eos pietas vr̃a.
ꝯſolet̄ ſedulitas veſtra. ſalutate ſingl'os vice
noſtra. Suggerite vt mēores noſtri ſint dũ
bñ ſibi fuerit. Inſinuate quõ nos memores
ipſoꝝ ſum⁹. q̃tinus inde ꝯſolatõẽ accipiāt.
¶ Sũt nobis viatoribꝫ aduerſantes / mũd⁹
caro. demonia Vos potētiores excubie / ſta
te p nobis ĩ acie. Sũt incõmoda nobis plu
rima rõne corpis. nũc ab elemētis p intēpe/
rie. nũc a celeſtibꝫ influētijs ꝓpter materialē
ad influxus ſuos ſuſtinēdos vite indiſpoſi/
tionē. Fas habetis in medi⁹ naturalia etiã
incõmoda ꝟtere. ſi naturalia pñt demones
bona frequēter ĩ deteri⁹ / quātũ diuina ꝓui/
dētia. ⁊ quantũ veſtra cuſtodia pmiſerit / im/
mutare. Seuiunt aũt pfidi ⁊ homicide / ſi et
dũ pmittit̄ eis. ſeuiunt tũc tot⁹ malignitatiſ
ardore. q2 ſi nõ aſtiteritis adiutores in opor
tunitatibꝫ in tribulatõe q̇s ſubſiſtet? ¶ Tra/
diderũt gentiles nos hr̄e ab hora concepti/
onis quēlibet vnũ ſuum geniũ. qui cũ mori
ente deficiebat. Stulti dicebāt geniũ ēē de/
um. q̇ ⁊ fata fortunāq̃ deos faciebant. Pru
dētiores geniũ ad inclinatõẽs nobis corpa/
liter impſſas a celeſtibꝫ referebāt. Cũ autem
hmõi inclinatõnes nobis corpaliter quedā
⁊ ꝯmode ſint / duplex genius erit nobis. bo
nus et malus. Aſſumunt pfidi demones ad
noſtrā vtrũq̃ pnicie. Veſtꝝ ꝟo eſt angelice
ꝟtutes. ꝓncipatus ⁊ ptātes / ex aduerſo p ſa
lute nr̄a / a dextris et a ſiniſtris / oĩa in bonũ

deducere. ſi pŭ. ſi deuoti. ſi ſeduli q̄ſiuerim⁹
opē v ĩaʒ. quā q̄rere p̄monet ſepe. p̄uenĩētes
ĩ nos bn̄dictoĩb⁹ dulcedĩs. Dormiebat Pe/
tr⁹/nō orabat aliquē ex angel'. factū ē tñ illō
qđ ſup̄ tractauim⁹ ĩ exēplū nr̄m ꝛ angelicū p̄
coniū. Angelus aſtat. fulget. pulſat. ſurgere
clamat. Soluit ꝛ educit libertatiq; relinq̄t.
¶ Sʒ ecce dū meditatio nr̄a ꝓ̄dicit ĩ lōgi⁹.
frat aſtat pulſans ad oſtiolū ſolitudĩs nr̄e/q̄
ſitur⁹ (arbitror) venit ſup̄ p̄l'imis q̄ ď cātico
nr̄o tractāda ſupſunt. ꝓcipue ſup̄ eo qđ ſeq̄t.
Eſurientes ĩpleuit bonis. ꝛ diuites dimiſit
ĩnanes. Nō me fallit eſtiatio. Sumit ab ħ
v̄ſu p̄ncipiū colloq̄ndi. Et nos parebim⁹ in
q̄rēti. Lōcēt⁹ ē cētilogiū de ĩpulſib⁹. ꝯſedebi
mus. ſit ĩ medio noſtri ih̄s xp̄s dn̄s noſter.

Sequitur tractatus

non⁹ de eucharistia dragmaticus. ſup̄ illud.
Eſuriētes ĩpleuit bonis. p. v. p̄titōes. ¶ Pri
ma p̄titio ꝓcedit p̄ dialogū p̄ notulas centū.
Suriētes ĩpleuit bonis ¶ Di
ſcipl's Si ita res ſe hʒ/eſuriā
obſecro/q̄tin⁹ impleat me dn̄s
bonis. diues nō fiā q̄ſo. ne di/
mittar inanis. eſurio nihilomi
nus ĩ ħ cātico noſſe q̄d ꝯtēplabat aĩa marie
ſup̄ hac eſurie. ¶ Mgr̄ Leg' ď diuia ſapia
dictū ex p̄ſona ſua. Qui edūt me adhuc eſu/
riēt. ꝛ q̄ bibūt me adhuc ſitiēt. Eſt igit eſuri
es ꝛ ſit' aliq̄/nō corp̄al' quā exp̄iūt et bruta.
ſed ſp̄ūalis. q̄ ē fames nō panis material'/ſʒ
audiēdi v̄bū dei. qđ ē ſapientia dei p̄ris ꝓce
dēs ex ore ei⁹ ĩ q̄ viuit ĩterior hō noſter. ¶ Di
ſcipul⁹ Uide ne diſſona ſibi ſit hec expoſi/
tio. Etenī ſi edētes ꝛ bibētes ſapiam adhuc
eſuriēt ꝛ ſitiēt. quō dicunt hic repleri bonis?
Sitis q̄ʒ ꝛ fames dicūt vacuitat' indigēti/
am. nō plenitudinē ſatietat'. Nōne ſapiētie
fons ꝛ fluuius ē iſta ſalutar' aq̄/quā q̄ bibe/
rint nō ſitiēt ĩ eternū? Nō aūt coherere videt
ſitiet adhuc/ꝛ nō ſitiet ĩ eternū. ¶ Magiſter
Erras neſciēs diuerſimode dici ſatietatē.
ſitim ꝛ eſuriē ſapientie ceu ꝛ iuſticie. ¶ Diſci
pul⁹. Nō poterit ħ aptius fieri q̄ꝫ p̄ deſcri/
ptionē reſolutionēq; terminoꝝ/iuxta morē
tuū. Dic igit q̄d ſit eſuries. q̄d ſatietas ſapi/
entie. Et q̄d oppoſita ſatietas diuitū. q̄d ſit
inanitas eorūdē ꝯſequēter apparebit ¶ Ma
giſter. Eſuries ĩ genere deſcribit q̄ ē amor
vel appetitus rei vt ꝯuenientis et abſentis.
Et ſi amor ſequit apprehenſionē intellectu/
alē ſeu rationalē de qua ad ꝓpoſitū. tunc ad
dendū eſt in deſcriptione tanq̄ꝫ ꝓ differētia:
q̄ eſuries ē amor ꝯſequens app̄heſionē ra/
tionalē rei ſibi ꝯuenientis ꝛ abſentis. vel vt
ꝯuenientis ꝛ abſentis. Satietas ſibi corre
ſpondens/eſt amor ꝯſequēs app̄heſionē ra
tionalē rei vt cōuenientis ꝯiūcte ſeu p̄ntis.
¶ Diſcipul⁹. Differūt ergo ſatietas ꝛ eſuri
es ſicut amor ꝛ deſideriū/quorū ſunt oppoſi
te rōnes. q̄ amor p̄ſentis eſt. deſideriū v̄o re
ſpicit ad futurū. ¶ Magiſter Inuenimus
eſuriē ꝛ ſitim dici/nō tm̄modo ď abſenti vl'
futuro. ſed etiā de p̄ſenti iā habito. quod aui
de ſumit ſine penuria. ꝓpterea nō tollit ſatie
tatē. Rurſus auiditas ipſa tollit faſtidium.
quaſi nouū ſemp̄ accipiens qđ habet ꝛ amet
id eſt cupiat. Un̄ dicit auiditas qua cupit ſi
mul hr̄e ꝛ tenere. Sic habes ĩ pſa. Fruunt
nec faſtidiūt. q̄ frui magis ſitiūt. Exemplū
eſt ĩ voraciter edētib⁹ ꝛ bibentib⁹. q̄ ſatiſfaci
unt deſiderio. neq; ꝓtinus illud faſtidiūt. q̄/
uſq; fiat alteratio v̄tutis appetētis in aliā q̄
litatē. ¶ Diſcipulus. Exemplis conſentio.
¶ Sed vn̄ venit nauſea vel faſtidiū ſp̄ūali
fruitōi/cū aĩa ſit immortalis/nec alterabil' ĩ
eēntia ſua? ¶ Mgr̄ Prouenit hoc ex ꝯiun/
ctione cū corp̄e. Pōt etiā in ſep̄atis ſpiritib⁹
cū nō fuerint confirmati/variatio cognitio
nū ſimul ꝛ affectionū ſuboriri. Secus ĩ cō/
firmat'. quos fruitio diuinitatis iugiter eo
dē tenore quaſi ſemp̄ renouato delectabit et
implebit. Quaʒ rē poſtulat eccleſia poſt cō/
munionē orans. Fac nos queſum⁹ dn̄e di/
uinitatis tue ſempiterna fruitōe repleri. quā
p̄cioſi corp̄is ꝛ ſanguis tui t̄palis p̄ceptio p̄
figurat. ¶ Diſcipulus Audio nūc q̄ꝫ conſo
ne dicit xp̄s ad hoc canticū. Bti q̄ eſuriūt et
ſitiūt iuſticiā. qm̄ ipſi ſaturabuntur. Et pſ.
Edent paup̄es ꝛ ſaturabunt. Et alio canti/
co. Famelici ſaturati ſunt ¶ Magiſter Nō
dū forte ſenſiſti q̄rſuʒ te ducere p̄nt hec can/
tica. ¶ Diſcipul⁹ Quorſum p̄cor? ¶ Mgr̄.
Siquidē ad compendioſam totius beati
tudinis cognitionē. ¶ Diſcipulus. Quo/
nam modo? ¶ Magiſter. Paucis accipe.
Si eſuriētes implent bonis. ſi ĩdo beati ſūt
q̄ eſuriunt iuſticiā/cum addit. quia ſatura/
bunt. ſi beatitudo nihil aliud ſit q̄ꝫ dei frui/
tio qđ eſt oīe bonū. nōne ꝯſequēs ē q̄ eſuri
entes de quib⁹ maria loquit ſint beati? ¶ Di
ſcipulus. Conſequēs ē fateor. niſi de beati/
tudine fiat ſermo equiuocus. ¶ Mgr̄. De
ſcribamus q̄d ſit fruitio dei. quatinus equi/
uocatio nulla latere poſſit. Eſt itaq; fruitio